cuprins cînd s-a trezit cu clopoțel.

– Ei, da! Să te mai văd Petruț cum ai să mai poți pleca acasă, zise rîzînd cu ochii în lacrimi de plăcere moș Grădișteanu. Și chiar așa a fost; am dat să-i iau lui Mișu clopoțelul și să mă îndrept spre ieșire. De cînd mă știam eu, că doar eram în clasa a VII-a, n-am mai pomenit o asemenea supărare pe cineva. A venit, încet, după mine pînă la poartă și-avea ochii aproape înlăcrimați de tristețe. Înțelegea că se desparte de mine, că își pierde clopoțelul...

Adevăru-i că a doua zi am cerut îngăduință tovarășului director să-mi înlesnească schimbarea clopoțelului cu un altul pe care-l adusesem de acasă. Am stat ca pe ghimpi tot timpul pînă s-au terminat orele; printre adunări și împărțiri, printre poezii și munți de pe hartă, gîndul meu zbura și la Mișu. Ca un vultur am zburat pînă la poarta fermei, după ore; dar era încuiată. Pe loc, mi-am scos clopoțelul din ghiozdan și-am prins a-l suna, uite-așa: clinic, clinc, clinc! Și-a auzit Mișu! Mamă, și ce-a putut să urmeze! Necheza și tropotea mînzul prin tot grajdul că n-a mai fost chip pînă cînd paznicul fermei nu i-a dat drumul. A venit într-un suflet pînă la mine la poartă.

– Mînz, Mișu... mînz și tu, Petruț! Hai, intră; fiți bucuroși. Dar numai un ceas, ai înțeles? a zis bătrînul și mi-a deschis.

Fericirea noastră de ieri s-a repetat și azi. Și tot așa în fiecare zi vreo două-trei săptămîni încă. Mișu nu primea să poarte clopoțel decît de la mine; degeaba îl momea moș Grădișteanu cu lucernă verde și suc de miere de albine, el tot la mine se gîndea, pe mine mă aștepta!

– Mde... voia calului, să știi, că-i la fel cu a omului; n-o schimbă nimic, mai zise ca pentru el bătrînul și nu ne mai tulbura fericirea. Ne vedeam zilnic, iar faptul că, de vreo două ori, am uitat să vin fără clopoțel, pe Mișu nu l-a supărat. Important era să mă vadă pe mine...

– Numai că...

Într-o seară tata, după ce s-a înțeles cu mama care este de meserie zugrav, îmi spune scurt:

– De luni, plecăm pe șantierul de la Hidrocentrala Porțile de fier II. Am numire de fierar-betonist acolo, la fel și maică-ta ca zugrav. .

– Și cu mine cum rămîne?!

– Nu rămîne în nici un fel. Simplu. Vei fi elev la școala de-acolo.

Pe moment vestea plecării pe un șantier atît de mare m-a năucit de bucurie. Pluteam, săltam.

– Tată, am hotărît! Cînd sînt mare, mă fac și eu fierar-betonist. Păzea că te calc din urmă și dacă te ajung...

Eram atît de înfierbîntat și zăpăcit de fală și bucurie, că în capul meu nu mai exista decît șantierul. Și unde mai pui că deveneam un „om al Dunării"... ehe, Petruț, ce te aștepta pe tine... Acolo, băieți veniți din toată țara cu părinții lor, cum am venit și eu... Mă puteam considera un băiat norocos și fericit!

A doua zi, mama s-a și apucat de făcut bagajele; era și ea bucuroasă și cînta. Găsea și timp să se hîrjonească cu mine. Dar capul meu era atît de prins cu hidrocentrala, încît nici n-am știut cînd a trecut ziua, cum s-au scurs orele de clasă, cînd.. deodată, întorcîndu-mă ca de-obicei spre casă, m-am trezit în fața mea cu poarta zootehniei. Am încremenit cuprins de o mare tristețe și n-a lipsit mult să încep să .. Dar nu! Hotărît nu. Sînt bărbat, ce naiba! Nu-mi stă bine să plîng. Și n-am plîns! Dar cu mîna tremurîndă, am scos din ghiozdan clopoțelul...

Vă puteți închipui ce-a urmat! Ca de obicei, alaiul știut. Numai că Mișu a înțeles că în inima mea se întîmplă nu știu ce și a devenit și el melancolic. Stătea lîngă mine cuminte, mă tot mirosea ori dădea din cîte un picior și-avea ochii umezi din nou.

Ce știi tu, Mișule...

– ?!

– Ce știi tu, Mișule, băiete! De mîine... Eh, ce bine ar fi să te lase și pe tine la Porțile de Fier II! Ai fi mînzul șantierului.

– !...

– Nu, Mișule, n-au să te lase!... Adio, băiete.

Nu-i cazul să vă povestesc aici cam în ce fel ne-am despărțit, eram, ce-i drept, niște bărbați, dar destul de triști. Moș Grădișteanu mi-a sugerat să nu las clopoțelul legat la gîtul mînzului; ar suferi mult și nu m-ar mai putea uita.

Și-am plecat la Porțile de Fier II cu clopoțel cu tot. Acolo, în mai puțin de două-trei săptămîni eram băiat de șantier. Mergeam uneori cu tata chiar la turnarea betoanelor, mă zbenguiam cu macaragiii, la școală o țineam pe 9 și 10 mai dihai ca în comună și uite-așa... viața mea era acum alta. Dacă-i important, vă pot spune că și-n anii viitori am luat premiu la învățătură, iar în atelierele școlii mă descurcam ca un fiu de fierar-betonist ce eram. Viața într-un șantier e ca un destin fierbinte; așa am înțeles cel puțin eu. Cu cît te cuprinde, cu atît o cuprinzi și tu. Și, pe urmă, cu cît treceau anii... cu atît mă apropiam de viteazul... meu tată. Vă mai aduceți aminte de pactul nostru! Anul acesta, prin luna iunie, nu știu ce i-a venit mamei în gînd și l-a întrebat, din senin, pe tata:

– Ce-ai zice dacă în loc să mergem din nou la mare în concediu, ne-am întoarce să ne odihnim în satul de unde am plecat? Ne vedem și noi părinții, rudele, prietenii...

– Mai încape discuție, făcu tata.

Și... chiar așa... peste cîteva zile eram sosiți, într-o zi pe la prînz, acolo în locurile natale... De cum am ajuns, începu să ardă în mine pieptul. N-am mai putut răbda și... pe la ora 5 după-amiază eram acolo, înființat la poarta zootehniei – un lungan de băiat care suna tremurînd de emoție clopoțelul... L-am sunat îndelung... Apoi am mai așteptat încă vreo cîteva clipe și din nou am sunat. De data aceasta, din grajd se auzi un nechezat de cal înfiorat ca atunci cînd vine furtuna într-un șes mare. Era el, Mișu. Necheza acolo să dărîme pereții, nu alta. Moș Grădișteanu a înțeles toată marea taină; dezlegă calul cel tînăr, care veni în galop, apoi în trap spre poartă. Și-am simțit pentru întîia dată, cum suna, pînă la lacrimi de bucurie clopoțelul, iar Mișu îmi povestea tot ce-a mai făcut atîta vreme de cînd ne-am despărțit.

Și tot în ziua aceea mi-a fost dat să aud de la bunicul Alior că în zona satului nostru vor începe peste puțină vreme lucrările unei hidrocentrale tot așa de mari ca aceea de la care venisem noi... Vă puteți închipui ce visuri am și început să-mi fac în timp ce Mișu mă tot îndemna s-o pornim spre marile pășuni.

ROMAN FOILETON

nu de azi, că trebuie să mai și mîncăm, își amintește Sandu. Și mi s-a făcut o foame, domn'e, cred c-aș mînca tot crapul ăla cît un pui de balenă pe care l-a lăsat să-i scape azi Mihăiță.

– Dacă-i vorba de cărți pe care să le luați de la gura șoarecilor, vă pot împrumuta cotoiul meu! nu se lasă Pavel. Cred că-i mai bun ca Sultan! O să faceți din el un motan detectiv de clasă! Specialistul „echipei formidabile"! adaugă Pavel, în timp ce ieșim din cabinetul directorului. Matei mă oprește, îi lăsăm adică pe ceilalți să iasă și-mi spune:

– Pot să-ți încredințez și eu o misiune?

– Ăăă, da, fac nedumerit.

– Înainte de-a intra în miliție, am fost profesor, începe Matei.

Mă uit la el și mai nedumerit, mă întreb cînd a mai avut timp să fie și profesor, arată tînăr de tot.

– Voi ați făcut azi două fapte grozave, continuă Matei. Una, ați descoperit acea carte prețioasă, doi, ceva poate mai important încă decît cartea, l-ați descoperit pe Trică. Respect cărțile, l-am ajutat pe tatăl Getei să găsească asemenea volume, dar un om e un om. Pînă la Trică, Pleșa a nenorocit un alt tînăr, a făcut din el chiar un infractor. O putea face și cu Trică.

– Inţeleg, zic, dar acum Trică...

– Acum mai există „un caz". Cazurile astea, Radule, să știi că se găsesc peste tot, numai să le vezi! E vorba de Pavel, cum îi ziceți voi. Dacă va rămîne singur, ca un marțian printre pămînteni, se va înăcri tot mai mult, va deveni un om care nu știe decît să critice și să-și bată joc de ce fac alții. Un nefericit! E poate prea complicat ce-ți spun, dar...

– Înțeleg, repet eu. Și nici nu e complicat.

– Caută o soluție! Împreună cu ceilalți. Luați-l cu voi pe Pavel, găsiți ceva care să-l intereseze, să-l atragă, crede-mă, e o misiune la fel de grea ca aceea de a descoperi un infractor! Să faci ca cineva, un om, să nu ajungă un nefericit, deci un posibil infractor, e foarte important. La vîrsta asta de multe ori tinerii o iau pe un drum sau pe altul, uneori pe o cărare care se înfundă, iar după aia o viață întreagă se chinuie să se întoarcă; deseori în zadar.

– Pavel trăiește într-o lume a lui, îi plac cărțile științifico-fantastice și polițiste, misterele... Și-i mai place să facă fotografii! îmi amintesc eu. O să fie încîntat că avem nevoie de aparatul lui, iar cînd vom găsi unele cărți vechi, misterioase, chiar vom avea nevoie de el.

ROMAN FOILETON

– E perfect! Nu m-am înșelat în privința ta, surîde Matei, așa este. Oamenii, indiferent de vîrstă, nu pot fi fericiți decît cînd simt că e nevoie de ei, de cunoștințele lor. Vezi, de pildă, și vărul tău... la el laudele sînt tot un mod de...

– Ce faceți, domn'e, nu veniți? se aude în ușă vocea lui Sandu.

– Venim, zice Matei, iar Sandu începe să turuie după obiceiul lui:

– Tatăl Getei spune că au la masă pește, auziți?! Și că sîntem invitații lor! Dacă tot am ratat azi partida de pescuit... Deși un proțap cum știu eu să fac, nu cred că face nimeni. Duminică dimineața sînteți invitații mei, toți, mă duc încă înainte de-a se lumina pe baltă, cu Radu și cu Mihăiță, fac eu niște undițe clasa-ntîi, nu cu „mulinetă", nu cu „insecte metalice"... dar dacă nu v-o place...

– E-n ordine. Așa o să facem! spun eu uitîndu-mă la Matei care mă bate pe umăr. Sandu se oprește, în sfîrșit, și întreabă:

– Ce să facem?

– E vorba de-o misiune, explic eu sec.

– O misiune?

– Secretă. Dar despre asta vorbim după masă.

– Secretă? Lasă-mă, domn'e, vrei să-mi piară pofta de mîncare? Ce secret? Spune-mi măcar despre ce-i vorba?

– Dar nu spui la nimeni?

– Nu.

– Pe cuvîntul tău?

– Pe cuvîntul meu.

– Și nu mă întrebi mai mult?

– Nu te întreb mai mult, dar spune odată!

– E o misiune complicată, Sandule.

– Cu ce, domn'e, cu ce?

– C-un marțian, zic eu, iar Matei înclină grav din cap, în semn că chiar despre asta e vorba, despre un marțian sută la sută. Sandu rămîne trei clipe mai nemișcat ca statuia pescarului răbdător, apoi suflă:

– Hai, mă Radule, ce marțian?

– Unul care-i aici.

– Aici?

– Aici în oraș, îl cunoști și tu.

– Îl cunosc?! Pe marțian? Eu?!

– Mai mult decît atît. Ai intuit că e ceva cu el... Ceva bizar... Că e mereu singur și cu capul în nori...

– Eu? Am intuît că...

– Hai că acum ți-am spus tot! zic „supărat". Dacă nu știi nici măcar cînd intuiești că cineva e marțian, n-am ce-ți face. Mergem să mîncăm puțin pește. Se zice că are fosfor și asta ajută la perspicacitate!

— Sfîrșit —

Hai DINAMO

CAMPIOANA ROMÂNIEI ÎN SEMIFINALELE CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI

DINAMO
BUCUREȘTI

FRUMOASA POVESTE A UNEI MARI VICTORII

Campioana României în ediția 1983 a campionatului național de fotbal a obținut, miercuri, 21 martie 1984, o superbă performanța, de mare prestigiu internațional: calificarea în semifinalele celei mai mari competiții internaționale intercluburi: „Cupa Campionilor Europeni". Este o dată memorabilă pentru fotbalul românesc.

Dar cît de greu a fost! Cîte emoții! Cît de dramatică a fost partida revanșă de la București, unde echipa Dinamo Minsk s-a dovedit mai periculoasă decît la Tbilisi, a jucat în mare viteză, cu combinații precise, cu ruperi de ritm și schimbări de direcție, făcînd un marcaj și un presing pe tot terenul. Și antrenorii, și jucătorii noștri prevăzuseră o asemenea evoluție a oaspeților, luînd toate măsurile necesare. Pînă la înscrierea golului a atacat impetuosul Augustin. Jucătorul care nu poate fi ținut de nici o apărare a mai avut pînă atunci o bară și un șut năprasnic peste poartă, semne care anunțau spiritul ofensiv al echipei noastre pînă la asigurarea calificării și dorința aprinsă a victoriei. Apoi campionii noștri s-au apărat cu

La ținta

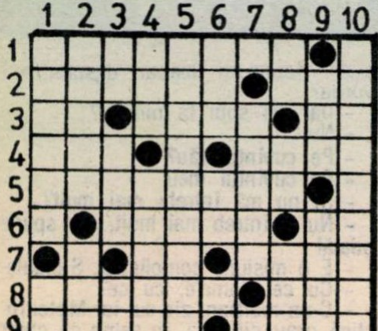

ORIZONTAL: 1) Pușcă ușoară cu țeava scurtă. 2) Numele unui dans popular și melodia după care se execută. A se opri. 3) La țintă! Dar. Țintit în final. 4) În acest loc (pop). Scumpe. 5) A confirma un tratat în forma sa autentică. 6) A trage ițele (fig.). Salut. 7) Voinea Costache. Trag afară. 8) Tragere rapidă, ritmică. Prefixul harnicelor albine. 9) A atrage atenția. Element de sprijin în vie. 10) A anula. A trage un contur.

VERTICAL: 1) În dispozitivul de ochire. Extrage... dopuri (inv.). 2) Picătură de plumb trasă din arma de vînătoare. A trage pe o linie de garaj. 3) În cărucior! Trasă de ace!... De front sau de defilare. 4) Măsoară vîrsta (pl.). „A trage tare" în limbaj școlăresc. 5) A trage foloase. 6) Rîu în R.F.G. În timpan! 7) Cel care trage cu arcul. Pătratul din țintar! 8) Trăgător de elită (fig.). Asia. A purta un obiect greu. 9) Sportul celor care țintesc bine. A trage turiști. 10) Ne învață cum se extrage rădăcina pătrată.

DICȚIONAR: ILS.

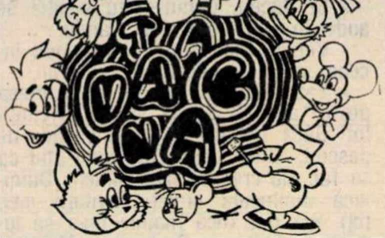

ÎN DESEN SE ASCUNDE UN CUVÎNT FOARTE ÎNDRĂGIT. DESCOPERIȚI-L!

Montană

(Triverb: 2, 10, 4)

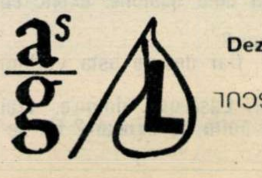

Dezlegare:

PE
GALAȘESCUL
MARE

PRIMA DEZLEGARE

MONTANĂ

(Monoverb: 3—6)

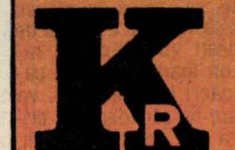

Pentru acest monoverb s-a folosit formula ARE. Ținînd cont de bideterminare, cuvîntul-soluție este compus din trei părți (CA-R-ARE) care, ligamentate, dau soluția CĂRARE. Iată și un alt exemplu, la care s-a folosit în construcție prepoziția INTRE.

SPORTIVĂ

(Monoverb: 3—9)

CRC

Numărul părților constitutive indicate la cheie sînt trei, iar numărul silabelor este patru. Interpretînd rebusist, vedem că litera R este cuprinsă între două litere C, deci cuvîntul soluție este: INTRE-CE-RE (INTRECERE). Bideterminarea din titlu ne dă siguranța unei rezolvări juste, dat fiind faptul că întrecerea este o noțiune care ține de domeniul sportiv.

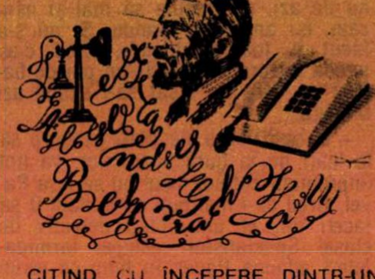

CITIND CU ÎNCEPERE DINTR-UN ANUMIT PUNCT, VEȚI AFLA NUMELE CELUI CARE A INVENTAT TELEFONUL.

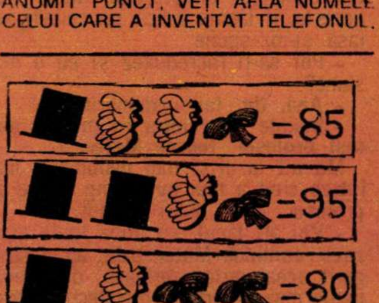

PRIVIȚI CELE TREI DESENE ȘI CALCULAȚI — ÎN TIMP DE CEL MULT DOUĂ MINUTE — CÎT COSTĂ UN JOBEN, O CRAVATĂ ȘI O PERECHE DE MĂNUȘI.

Augustin

strășnicie, cu eroism, dînd dovadă de un înalt spirit de sacrificiu, de un fierbinte patriotism, apărîndu-și sansa și cauza pînă la ultima picătură de energie.

Și românii au cîștigat. Milioanele de iubitori ai fotbalului din țara noastră au trăit o mare satisfacție, o imensă bucurie! Aproape 80 000 de spectatori au ținut să fie prezenți la ambițioasa tentativă a echipei Dinamo, încurajîndu-și favoriții pînă la fluierul final. Ei au adus, înscrise pe pancarte uriașe, îndemnuri vibrante: „Acum ori niciodată!", „Toate drumurile duc la... Roma!" (Acolo, pe marele stadion olimpic din marmură albă, acolo, în Cetatea Eternă, unde se va desfășura finala C.C.E. la 30 mai!) Un fapt emoționant, demn de amintit: în momentul în care fotbaliștii bucureșteni s-au aflat în vestiare, cuprinși de febra începerii partidei decisive, au venit la ei, pentru a-i încuraja și a le susține moralul, foști internaționali dinamoviști, precum Dumitrache, Dudu Georgescu, de două ori golgeter al Europei, Mircea Lucescu, directorul tehnic al Federației... Toți doreau victoria și calificarea dinamoviștilor. Și izbînda a venit. Augustin, „buldozerul" echipei, a înscris golul calificării, jucătorul cu cea mai mare vechime la Dinamo – 20 de ani. Încă nu ajunsese pionier cînd bătea mingea în parcul Dinamo sau era preferat „copil de mingi" la echipa mare. Văzîndu-l atît de pasionat de balon, antrenorii i-au testat calitățile fizice și morale și l-au inclus în grupa de copii. Așa a făcut Augustin primii pași pe drumul unei strălucite cariere. 20 de ani sub culorile unui singur club, iată un semn al statorniciei, al vocației și pasiunii nedezmințite care, alăturate consecvenței, tenacității și ambiției, înseamnă totul în viața unui mare performer! Dar nu numai el a cunoscut gloria sportivă sub culorile alb-roșu: începînd cu antrenorii D. Nicolae-Nicușor și Cornel Dinu, continuînd cu Dragnea, Custov, Ion Marin și încheind cu Moraru, Mulțescu, Orac sau Țălnar, toți au crescut sau au cunoscut consacrarea la școala marilor „încercări de foc" aici, la clubul Dinamo.

Privind retrospectiv acest drum în continuă ascensiune, nu putem să nu ne oprim la principalele puncte de reper, la momentele sale decisive. În anul 1983, clubul Dinamo a sărbătorit 35 de ani de la înființarea sa. Nu a fost o sărbătorire festivistă, ci una a analizei rezultatelor muncii și angajării pentru noi succese sub culorile clubului și ale tricolorului românesc. Fotbaliștii de la Dinamo s-au angajat atunci că vor cuceri titlul național. Și, deși aveau un adversar de temut – Universitatea Craiova, care dobîndise și ea o performanță uluitoare, chiar în acea primăvară a anului trecut, calificarea în semifinalele „Cupei UEFA" –, dinamoviștii au mers, din succes în succes, cu o regularitate impresionantă. Fără zgomot, sobru, serioși și responsabili în pregătire, plini de dăruire și abnegație în joc. În final au cucerit, așa cum s-au angajat, titlul național. Era al unsprezecelea titlu de campioni ai țării în palmaresul echipei. „Mergem mai departe – și-au spus băieții! Încercăm să ne impunem în C.C.E.". Au venit întărituri serioase de la Corvinul Hunedoara – Rednic și Andone, internaționali A, jucători talentați, de mare perspectivă, care, într-adevăr, au însemnat o infuzie de tinerețe și s-au încadrat bine în echipă, aducîndu-și, ulterior, o contribuție importantă la reprezentarea cu succes a echipei Dinamo în noua ediție a C.C.E.

Primul obstacol – echipa finlandeză Kuusysi din Lahti – nu se anunța dificil. Finlandezii au jucat bine, sînt foarte iuți, dar mai puțin tehnici și fără prea multă experiență. De partea noastră erau experiența, tehnicitatea și inteligența tactică, atuuri decisive. Am învins cu 1–0. Returul de la București însemna o simplă formalitate, cum a și fost, de altfel, campionii României învingînd lejer cu 2–0. S-a trecut, așadar, cu bine, de primul tur. Dar pentru al doilea – sorții păreau potrivnici, Dinamo trebuind să înfrunte nici mai mult, nici mai puțin, decît pe deținătoarea trofeului, echipa vest-germană, S.V. Hamburg. Dar, ce nu credea nimeni, poate nici cei mai înfocați suporteri dinamoviști, în primul meci de la București campionii României, făcînd un joc ofensiv extraordinar, surclasează cu 3–0 pe cîștigătorii C.C.E., rezultat care a uimit lumea și care, ulterior, i-a făcut pe unii comentatori să scrie, cu circumspecție: „Atenție la Dinamo București, este o echipă capabilă de mari surprize". Aveau dreptate! În meciul revanșă, de la Hamburg, cînd gazdele mizau pe „mașina lor de fotbal", nu s-a produs „minunea" la care se așteptau. După ce jucătorii hanseatici au înscris trei goluri, egalizînd rezultatul (3–3), în repriza secundă, cele două acțiuni ofensive, electrizante, rapide, purtate de Țălnar și Mulțescu, s-au încheiat, cum se știe, cu goluri care au înghețat tribunele. Astfel, dinamoviștii treceau de cel mai greu obstacol! Calificarea în turul al treilea era, ea însăși, de-acum, o frumoasă performanță. Și, din nou, față în față cu o echipă puternică: Dinamo Minsk, campioana Uniunii Sovietice, echipa ce marcase, în deplasare, cele mai multe goluri. În plus, pentru jucătorii români era o formație necunoscută. Prima confruntare – la Tbilisi în 7 martie. Meciul s-a asemănat, întrucîtva, cu cel de pe Stadionul „23 August": fotbaliștii sovietici au atacat mai mult, au avut ocazii mai bune, noi ne-am apărat eroic și, în final, cu inspirație și decizie, cu inteligență și încredere, am forțat rezultatul favorabil. În urma unuia dintre multele contraatacuri tăioase, Rednic a înscris golul egalizator: un meci egal care, în condițiile date, însemna cît o victorie. O promisiune și o șansă în plus pentru calificare. Revanșa de la București a fost pregătită minuțios, de ambele echipe, oaspeții declarînd că vin să se califice pe terenul nostru! Dar între intenție și faptă nu se poate pune întotdeauna semnul egal. Cum s-a dovedit. Campionii României au jucat, cum am spus, inteligent, obținînd, decis, o splendidă victorie.

...Se scrie o minunată pagină în istoria fotbalului românesc. O frumoasă poveste a unei mari performanțe sportive, pe care am trăit-o cu toții, cu emoție, participare afectivă intensă, cu frenezie tinerească și profundă satisfacție.

Urmează un meci greu, cu o echipă foarte puternică: F.C. Liverpool, campioana Angliei.

Hai, Dinamo! La victorie!

VASILE CĂBULEA

Logogrif

în A final

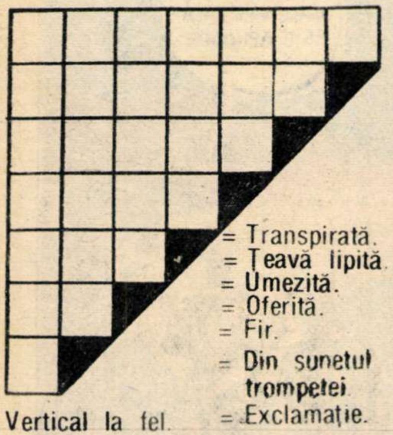

= Transpirată.
= Țeavă lipită.
= Umezită.
= Oferită.
= Fir.
= Din sunetul trompetei
= Exclamație.

Vertical la fel.

Claudiu Vodă

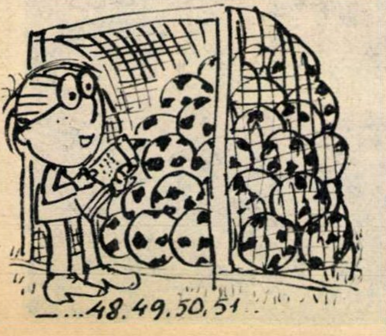

Cu haz...

În tren:

— Dați cîinele de pe canapea jos!

— O, nu se poate, are bilet!

— Ei bine, dar picioarele trebuie să i le dați jos!?

●

— Ionuț, ai schimbat apa la pești?

— Nu, de ce, nu vezi că n-au băut-o nici pe cea de ieri?

●

La școală:

— Care din voi îmi spune definiția curajului?

— Da, curajul e... cînd ridici mîna ca să răspunzi, dar de fapt nu știi răspunsul!

●

— Tată, spune-mi, te rog, vacile cîntă?

— Ce-ți trece prin cap, altceva nu știi să întrebi?

— Ei bine, atunci de ce a murit Marea Moartă?

●

Profesorul întreabă:

— Ce faptă bună ați făcut ieri? Spune tu, Ionuț!

— Ieri am fost toată ziua la mătușa!

—Și...

— Era așa de fericită cînd am plecat!...

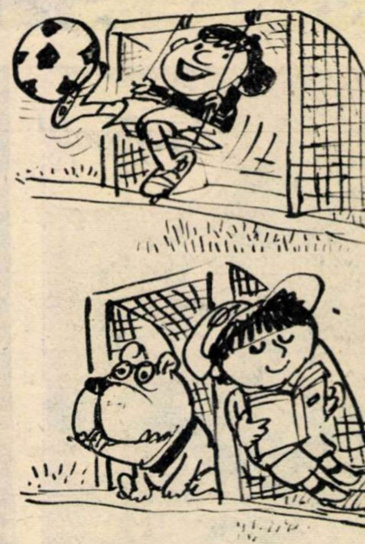

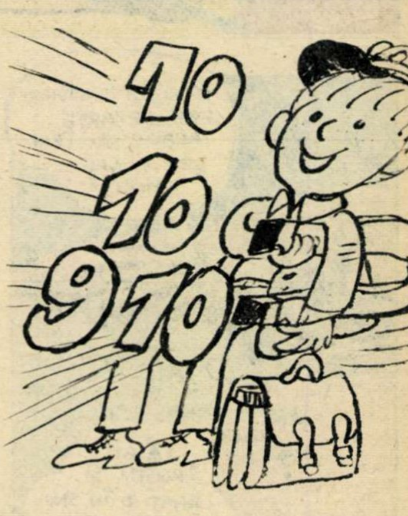

Cutezătorii

Redactor șef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: **PETRE LUSCALOV** Desene: **SANDU FLOREA**

DETAȘAMENTUL EROIC

2

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: ÎN ZILELE FIERBINȚI ALE LUI AUGUST 1944, ÎN VALEA PRAHOVEI, UN DETAȘAMENT DE VOLUNTARI, FORMAT DIN OSTAȘI ȘI LUPTĂTORI AI GĂRZILOR PATRIOTICE, PRIMEȘTE MISIUNEA DIFICILĂ DE A PĂTRUNDE ÎN SPATELE FRONTULUI INAMIC PENTRU A DISTRUGE CALEA FERATĂ, PE CARE SE APROPIE UN CONVOI ÎNCĂRCAT CU TANCURI, ARTILERIE ȘI MUNIȚII.

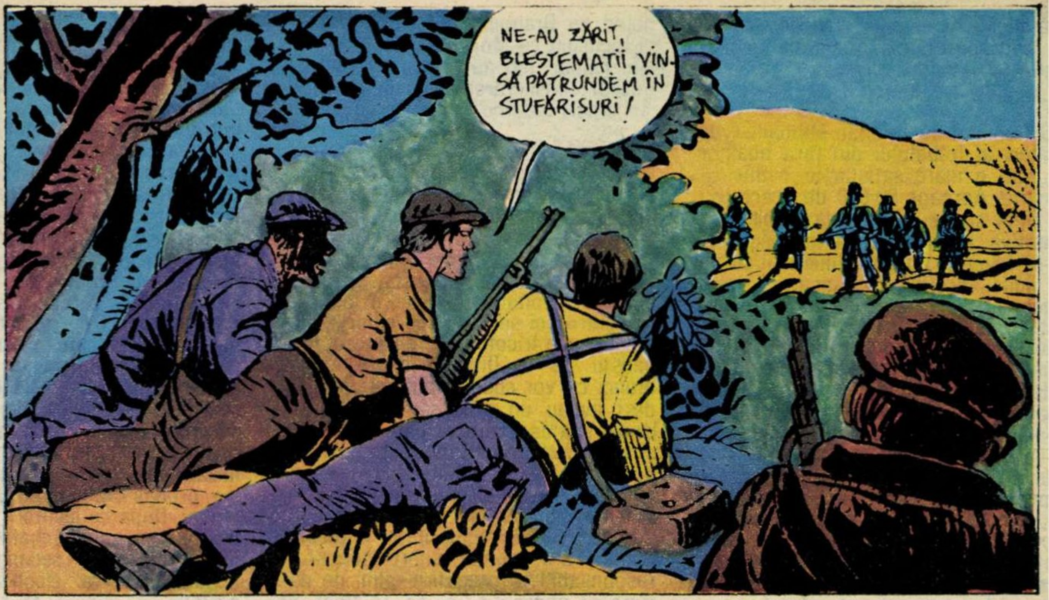
NE-AU ZĂRIT, BLESTEMAȚII, VIN. SĂ PĂTRUNDEM ÎN STUFĂRISURI!

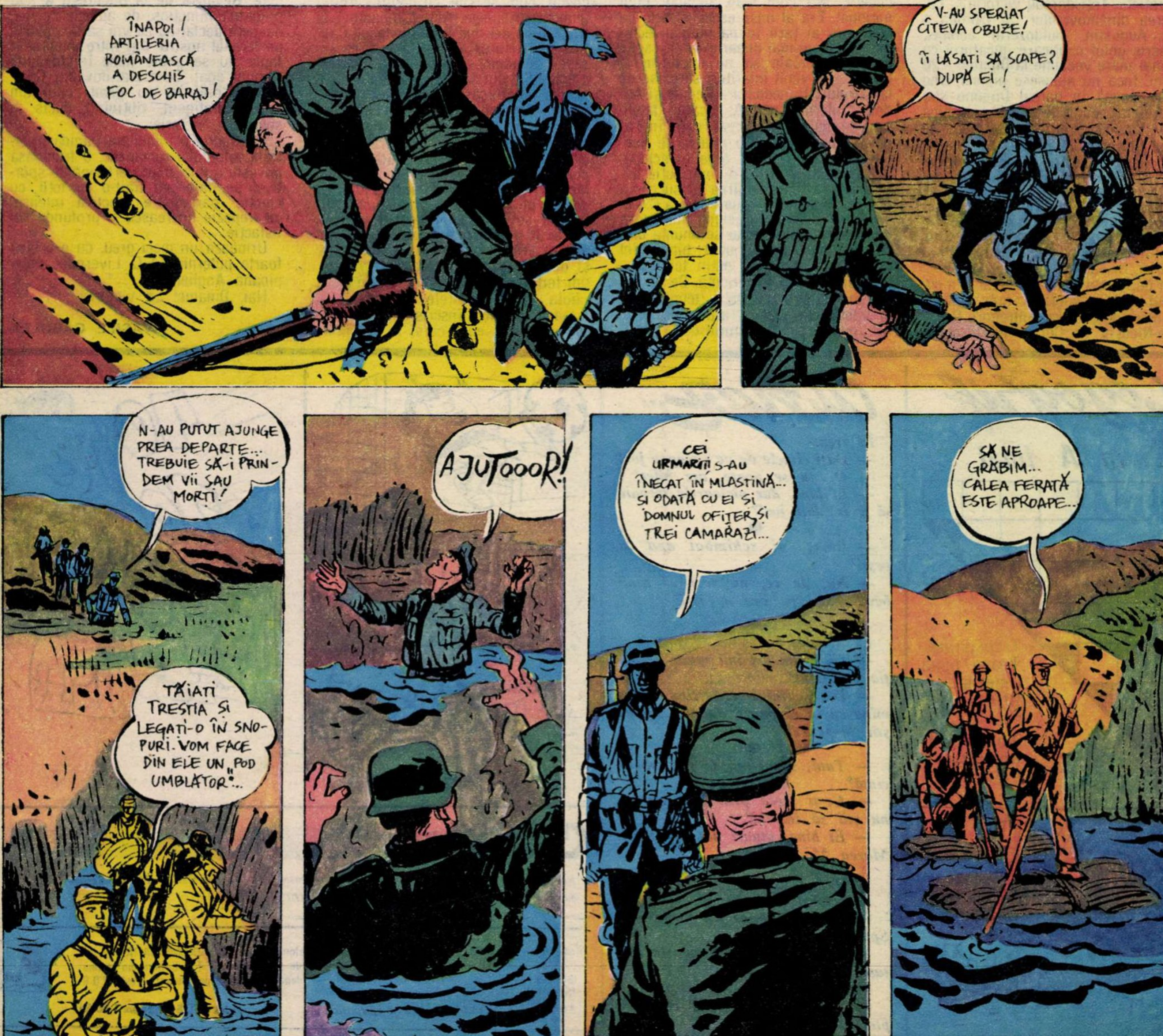
ÎNAPOI! ARTILERIA ROMÂNEASCĂ A DESCHIS FOC DE BARAJ!
V-AU SPERIAT CÎTEVA OBUZE!
ÎI LĂSAȚI SĂ SCAPE? DUPĂ EI!
N-AU PUTUT AJUNGE PREA DEPARTE... TREBUIE SĂ-I PRINDEM VII SAU MORȚI!
TĂIAȚI TRESTIA ȘI LEGAȚI-O ÎN SNOPURI. VOM FACE DIN ELE UN „POD UMBLĂTOR"...
AJUTOOOR!
CEI URMĂRIȚI S-AU ÎNECAT ÎN MLAȘTINĂ... ȘI ODATĂ CU EI ȘI DOMNUL OFIȚER, ȘI TREI CAMARAZI...
SĂ NE GRĂBIM... CALEA FERATĂ ESTE APROAPE...

(Va urma)

1949-1984

Cutezătorii

JOI, 12 APRILIE 1984,
ANUL XVIII (Nr. 862)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

15

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

Pretutindeni împrejurul nostru, în această primăvară însorită, răstimpul vacanței face ca în ochii copiilor să se răsfrîngă și mai profund imaginile noi ale patriei, imaginile muncii, ale creației, ale devenirii spre noi orizonturi de progres și civilizație. În ochii școlarilor aflați în vacanță se răsfrîng minunat faptele pe care părinții și frații lor le dăruiesc țării, sub înaltul însemn al împlinirii celor 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944 și al întîmpinării Congresului al XIII-lea al partidului.

Așadar, dragi prieteni, zilele însorite de vacanță ne deschid și mai mult inima și auzul către vibranta lecție de istorie a zilelor noastre, a epocii în care v-ați născut și creșteți ocrotiți de grija țării, vegheați cu încredere și dragoste de partid, de către secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru a vă bucura cît mai deplin de lumină și rodnicie.

Pe toate lungimile de undă ale copilăriei ne sosesc la redacție nenumărate vești prin care aflăm despre străduințele voastre la învățătură, despre încheierea trimestrului al II-lea cu rezultate cît mai frumoase, aproape fiecare pionier aspirînd să devină un matroz cutezător care, la prora navei numită „Banca de onoare", trăiește bucuria autodepășirii la învățătură, în muncă, în comportare pionierească.

Îmbogățindu-ne inima cu tot ce crește și înflorește împrejurul nostru, în minunata primăvară a României socialiste, ne îndreptăm împreună, dragi prieteni, privirile minții către noile trepte pe care fiecare dintre voi le va străbate cu cinste spre a deveni cu toții fii de nădejde ai patriei, ai partidului.

Sub flamura glorioaselor evenimente din acest an, fiecare pionier trăiește mîndria și bucuria de a simți pe piept raza cravatei roșii cu tricolor în acest al 35-lea an de la crearea primelor detașamente de pionieri în 1949. Mugurii de atunci au prins viguroasă viață pretutindeni acolo unde pionierii de ieri cinstesc mai departe legămîntul pionieresc, dovedindu-se fii de nădejde ai patriei socialiste.

Minunatele căi pe care le străbateți se înmănunchează în acțiunile „Tot înainte!" și „Patrie română, țară de eroi", în expedițiile „Cutezătorii" – a căror nouă ediție o lansăm în acest număr –, în apropiatele expoziții ale concursului „Start spre viitor", în care vă așteptăm cu lucrări tehnico-științifice tot mai ingenioase sau în „ateliere de creație", în cadrul cărora lunar revista se întîlnește cu prietenii ei din cîte un județ al patriei. Păstrînd o vie amintire recentei întîlniri cu prietenii „Cutezătorilor" din județul Dîmbovița, adresăm acestor copii cuvîntul nostru de bucurie și caldă apreciere pentru ceea ce au realizat, pentru succesele lor la învățătură, în munca patriotică, în comportare și deopotrivă pentru mîndria și setea cu care ei descoperă trecutul secular al vechii cetăți de scaun a Țării Românești, cît și caratele prezentului socialist din orașele și satele dîmbovițene.

Am simțit, în cadrul unei asemenea întîlniri, aleasa căldură din inimile acestor copii, care se traduce prin vers, prin cîntec sau fapte de muncă și învățătură, exprimînd dragostea nemărginită a copiilor României socialiste față de patrie, partid și popor, față de conducătorul iubit. Am simțit cum sub flamura gloriei părintești, acolo, în județul Dîmbovița, ca și în întreaga țară, copilăria ridică frunți însorite spre viitor.

Mihai Negulescu

ORGANIZAȚIA PIONIERILOR — ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI REVOLUȚIONARE

Printre marile înfăptuiri ale celor 40 de ani ai libertății noastre, un loc de cinste îl ocupă și crearea în anul 1949 a Organizației revoluționare a copiilor din România — Organizația Pionierilor — încununarea unei statornice preocupări a Partidului Comunist Român, încă de la făurirea sa, pentru creșterea și educarea tinerei generații, în spiritul înaltelor idealuri comuniste.

De-a lungul celor 35 de ani de la crearea sa, Organizația Pionierilor, sub conducerea partidului, a desfășurat în rîndurile milioanelor de copii ai țării o bogată activitate, contribuind alături de școală la educarea lor patriotică, revoluționară. Participînd la formarea unor oameni cu înalte calități morale, Organizația s-a preocupat în toți acești ani de cultivarea în rîndurile copiilor a dragostei pentru muncă, a cinstei, demnității și omeniei.

Astăzi sîntem bucuroși să

FOTOSEMNAL

Cutezătorii

În fiecare zi, pe adresa concursului nostru **Fotosemnal „Cutezătorii"** sosesc tot mai multe imagini însoțite de relatări prin care pionierii fotoreporteri ne fac cunoscute activitățile la care participă împreună cu colegii lor și pe care le dedică marii sărbători de la 23 August, Congresului partidului și aniversării a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor. Pretutindeni domnește o atmosferă efervescentă, participanții la activitățile pionierești fiind stăpîniți de dorința de a obține rezultate cît mai frumoase, care să facă cinste detașamentului sau unității din care fac parte.

- Din inima Țării Moților, de la Școala din Abrud, pioniera **Cristina Amar** ne trimite o imagine care-i reprezintă pe colegii ei din clasa a III-a C. **„Sîntem mîndri să raportăm** – scrie Cristina – **că, prin hărnicia fiecărui pionier din detașamentul nostru, ne-am îndeplinit integral angajamentul la muncă patriotică pe acest an"** (foto 1).

- Iată-i și pe copiii din **„Cel mai harnic detașament"** de la **Școala generală Stejaru, comuna Pîngărați-Neamț** (foto 2). Prin ce s-au evidențiat acești pionieri din clasa a IV-a? Prin hărnicie – și ei și-au îndeplinit integral angajamentul la muncă patriotică –, prin comportare exemplară – toți membrii detașamentului au obținut nota 10 la purtare, prin strădanie la învățătură – ilustrată prin notele bune și foarte bune din catalog.

- **„Ne mîndrim cu colegii noștri"** este explicația pe care o dau imaginii pe care ne-o trimit Roxana Popa și Alexandru Marienuț de la **„Școala generală nr. 13, Arad.** Despre cei doi pionieri care ocupă cu cinste „Banca de onoare" – **Andreea Covaci și Marius Czili** din clasa a VIII-a E (foto 3) aflăm, într-adevăr, vești demne de laudă: **numai note foarte bune, preocupare permanentă pentru a menține cît mai sus ștacheta la învățătură a fiecărui pionier din detașament, buni colegi și prieteni cu toți copiii din clasă.** Despre Marius, mai aflăm că este și un mare pasionat de matematică, istorie și chimie. La concursurile pe obiecte de studiu din acest an a obținut la toate cele trei discipline rezultate foarte bune.

- **În sera pionierilor din Suplac (foto 4), județul Mureș,** spanacul și salata au și fost recoltate. În locul lor vor crește în curînd roșii, ardei și vinete. Pregătirile pentru plantarea răsadurilor au și fost făcute. Despre toate acestea ne-a scris comandanta unității, pioniera Maria Szöke. Tot de la Maria aflăm și despre rezultatele lăudabile ale pionierilor crescători de iepuri, precum și ale apicultorilor. Aceștia din urmă și-au propus ca în acest an să valorifice produse apicole în valoare de cinci mii de lei.

1

- **La Potoceni, Buzău,** pionierii dau un prețios ajutor la întreținerea pomilor fructiferi, la pregătirea acestora pentru mult așteptata zi cînd gingașe flori le vor împodobi coroanele, anunțînd o bogată recoltă de fructe (foto 5). De altfel, în **„Săptămîna pomiculturii"**, peste 50 000 de pionieri și școlari din județul Buzău au participat la importante lucrări în livezi și grădini. Ei au plantat 80 000 de pomi și arbuști fructiferi, au executat tăieri de formare și rodire și au participat la săparea în jurul pomilor pe o suprafață de 35 de hectare. Activitățile întreprinse de ei au fost înscrise sub genericul „Ștafeta generațiilor" din cadrul acțiunii „Tot înainte". În timp ce pionierii pomicultori din județ lucrau în livezi, horticultorii de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Buzău se preocupau de răsadurile de flori, destinate înfrumusețării orașului (foto 6 și 7).

- **„Cel mai tînăr grup coral"**, de la **Școala generală nr. 1 Costești,** Argeș, se preocupă în aceste zile de îmbogățirea repertoriului pentru a se prezenta cît mai bine la spectacolele pe care copiii și le-au propus să le prezinte (foto 8). Fotoreporterul **Dorin Vasilescu** (cl. a VIII-a B) le-a surprins pe micile interprete într-o pauză de repetiție.

- **„Voi învăța și voi munci, pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele, Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului și Partidului Comunist Român; voi respecta neabătut îndatoririle pionierești."**

4

2

3

BANCA DE ONOARE

5

1949-1984

spunem că aceia care au purtat cravata de pionier ajunși acum la anii maturității pot fi întîlniți pe șantierele țării, în marile noastre cetăți industriale sau în agricultură, muncind cu competență și dăruire.

Asemenea tuturor celorlalte domenii de activitate din țara noastră, în perioada care a urmat după cel de-al IX-lea Congres al partidului, pionieria a cunoscut cea mai puternică înflorire, beneficiind în toți acești ani de părinteasca grijă și îndrumare a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** cel mai înalt exemplu de dăruire revoluționară, patriotică. Întotdeauna gîndul tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a îndreptat cu dragoste către copiii țării. Indicațiile și îndemnurile celui mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații au înflăcărat și înflăcărează milioane de inimi pionierești, mobilizîndu-le spre tot mai bogate împliniri în formarea ca tineri revoluționari, în pregătirea pentru muncă și viață.

De neuitat rămîne îndemnul de adîncă semnificație revoluționară pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu l-a adresat pionierilor de a aduce în activitatea lor propriile resurse de gîndire și voință. Astfel, forumurile pionierești născute din inițiativa secretarului general al partidului dau, în fiecare an, prilejul copiilor țării de a pune în slujba pregătirii lor acea forță nouă, revoluționară — autoconducerea pionierească, expresie a autoconducerii și democrației socialiste prezente în întreaga noastră viață socială.

Faptele frumoase și rezultatele tot mai bune în întreaga activitate pe care pionierii țării o desfășoară în această primăvară aniversară constituie expresia celor mai fierbinți sentimente de dragoste, de recunoștință față de tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** secretarul general al partidului, față de tovarășa **Elena Ceaușescu,** pentru minunatele condiții de învățătură create pentru copilăria fericită pe care o trăiesc.

Pionierii anului 1984 își manifestă din plin prin tot ceea ce întreprind cele mai frumoase trăsături morale — dragostea pentru muncă, spiritul revoluționar, curajul, cinstea, respectul pentru adevăr, dorința de autoperfecționare și energia creatoare.

Iubirea de țară le înflăcărează inimile spre cunoașterea tot mai aprofundată a istoriei patriei și a glorioaselor tradiții de luptă ale partidului. Marile acțiuni de educație patriotică „Tot înainte!“ și „Patrie română, țară de eroi“, intrate în tradiția Organizației, reunesc sub semnul generoaselor lor obiective milioane de pionieri. Astăzi dorința de a fi tot mai bine pregătiți pentru viitor, de a fi cît mai folositori patriei îi mobilizează spre rezultate tot mai bune la învățătură, spre realizări cît mai frumoase în munca practică, în creativitate. Prezenți pretutindeni unde pot fi de folos, pionierii plantează pomi, amenajează terenuri sportive, deprind viitoarele profesii în ateliere și laboratoare, participă alături de părinți la înfrumusețarea localităților natale și învață să cultive ogorul. Livezi și grădini, salbe de arbori prind viață prin iscusința copiilor, care dovedesc prin fapte că sînt demni de titlul de pionier al României socialiste, că știu să-și asume angajamente pe măsura forțelor proprii.

Sensul muncii lor înseamnă iubirea de țară, strădulnța de a raspunde exemplar încrederii pe care o au în copii comuniștii, întreaga noastră societate.

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÎNII

6

7

Aceste cuvinte, cu profund ecou în inimile pionierilor, sînt rostite de mii de copii din clasele a V-a. La **Școala generală nr. 6, Giurgiu,** momentul rostirii și semnării Legămîntului pionierului a fost întîmpinat cu un bogat bilanț de realizări la învățătură și în activitățile pionierești. Carmen, Alice, Cosmin, Magdalena, Aurelian și toți cei care au rostit și semnat de curînd Legămîntul față de patrie și partid sînt fericiți că acest eveniment a avut loc în anul cînd Organizația Pionierilor împlinește 35 de ani de la crearea sa. Reportera noastră, pioniera **Cristina Chiriță,** de la Școala generală nr. 10, Giurgiu, care ne-a relatat despre adunare, își însoțește corespondența cu o frumoasă imagine surprinsă la clasa a V-a B, de la școala sus-amintită (foto 9).

Dragi prieteni,

Concursul nostru „Fotosemnal“ așteaptă în continuare imaginile realizate de voi în cadrul celei de-a doua etape a acestei frumoase competiții fotografice.

Reamintim tuturor că toate lucrările publicate vor intra în selecția finală pentru atribuirea premiilor.

Concursul, dedicat celei de-a 35-a aniversări a Organizației Pionierilor, se va încheia în preajma Zilei Pionierilor, iar rezultatele vor fi publicate în revista noastră.

Vă dorim succes tuturor!

8

9

PRIETENII ADEVĂRULUI ȘTIINȚIFIC ÎN ACȚIUNE

VREM SĂ ȘTIM TOT MAI MULT DESPRE

NATURĂ - SOCIETATE - UNIVERS

Este greu să ne închipuim că la vîrsta de 13—14 ani ar mai putea exista cineva care să se sperie de trăsnet și fulger, să se ascundă atunci cind se anunță eclipsă de soare ori să se lase în „voia soartei“, în loc să se ducă la medic cînd simte că este bolnav. În acești ani de înflorire a patriei socialiste, dezvoltarea științei, formarea concepției materialist-științifice despre lume și viață stau în centrul atenției școlii, al Organizației Pionierilor, al întregii societăți. Cele mai înalte cuceriri ale științei și tehnicii sînt aplicate în toate domeniile, munca asiduă, neîntreruptă de cercetare propulsează puternic înainte întreaga viață economică și socială. De aceea, cu fiecare zi, cunoștințele noastre trebuie să fie tot mai multe, tot mai temeinice, capabile să ne ajute să răspundem marilor cerințe ale societății înaintate, moderne pe care o construim. Îndemnurile adresate tinerei generații de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, **de a învăța, de a se înarma cu cele mai noi cuceriri ale cunoașterii umane, de a-și forma o concepție revoluționară despre lume și viață stau la baza intregii munci de învățătură, la împletirea acesteia cu practica.**

Pionieria, minunată școală de educare a voinței, a dîrzeniei, a curajului și îndrăznelii în gîndirea creatoare stimulează și susține dorința copiilor de a ști cît mai multe despre om și natură, despre societate, despre univers. Unul dintre mijloacele cele mai vii și mai pasionante prin care aceștia se apropie de asemenea adevăruri îl oferă cercurile și cluburile **„Prietenii adevărului științific“.**

De curînd, fiind oaspeți ai unui astfel de cerc aflat într-unul din satele județului Argeș, Gorgan, am convenit cu membrii săi să vă facem legătura cu ei „în direct“, asemenea unei emisiuni de televiziune. Iată-i deci mai întîi în imagini și apoi în... „intervenții“:

De „n“ ori „De ce“?

Adriana Ungureanu și Mircea Cazacu, doi dintre cel mai vechi membri ai cercului, despre care ne-a vorbit cu căldură tovarășa profesoară Elena Petrică, conducătoarea cercului lor, se oferă ca realizatori ai „emisiunii“ noastre.

Adriana:

– Haideți mai întîi să facem un moment liniște deplină! Nici o șoaptă, nici o mișcare. Da?

Tăcerea se instaurează.

– Ați auzit pocnetul din bobocii de zarzăr și de măr? Dar somnul greu al șarpelui și al broaștei țestoase? Sau „dialogurile“ dintre pești?

Cu toții zîmbim amuzați. Adriana a vrut să ne atragă atenția asupra crenguțelor de copaci înflorite prematur datorită schimbării mediului, a animalelor din terariu urmărite de ei permanent, a plantelor crescute, la colțul viu, în condiții de viață modificate.

– Ne-a interesat și am cercetat cu pasiune anumite probleme privind funcționarea ceasornicului. Dar nu a unuia oarecare, ci a aceluia biologic. Poate că nici o perioadă nu era mai potrivită ca luna martie, în care întreaga natură începe să reînvie. Pentru demonstrații ne-am pregătit încă din iarnă. Teoretic, citind lucrări științifice (Meșteri iscusiți din lumea animală, Întîlniri cu animale, Curiozități științifice etc.) și practic, observînd și notînd reacțiile plantelor și animalelor îngrijite de noi. Și iată că ne-am putut „construi“ singuri un „ceasornic“ foarte exact, pe care l-am arătat (de fapt explicat) și celorlalți colegi din școală și chiar oamenilor din sat. Cum arată el? Trebuie să recunoaștem, chiar dacă nu vom părea prea modești – el este destul de complicat: cuprinde întreaga natură. Iată, de pildă, după trecerea anotimpului rece, cu aceeași regularitate copacii înfrunzesc, animalele hibernante își părăsesc adăpostul, furnicile își reiau activitatea, păsările se reîntorc la vechile lor cuiburi. Citind mult, apelînd la ajutorul tovarășilor profesori, am reușit să dăm o interpretare științifică multor fenomene din natură, din viața omului. Acum toate aceste lucruri sînt clare pentru noi.

Mircea:

– Vă invit să părăsim totuși laboratorul. Să mergem, de pildă, la Căminul cultural. De data aceasta nu vom da una dintre frumoasele noastre serbări școlare, ci vom susține un alt fel de program – la care, de obicei, avem chiar și mai mulți spectatori. Este o dezbatere. Acum, de pildă, tema este „Natura, omul, știința și religia“. I-am convins chiar și pe bunici să vină. Să-i vedeți cît de interesați par de ceea ce le vom spune... Este lesne de înțeles că ar fi fost greu ca, exact atunci cînd ne aflam noi acolo, oamenii din sat – atît de ocupați în campania de primăvară –, să fie prezenți la Căminul cultural. Mircea însă, cu puterea de reținere și de redare specifică fiecărui copil din cerc, va reuși să ne povestească cîteva lucruri interesante privind acest aspect al activității lor, de propagare a ideilor științifice, ateiste despre lume și viață.

– Nu toți sătenii, desigur, mai ales cei vîrstnici, au avut posibilitatea să învețe prea mult. Așa că experiențele noastre prin care, dintr-o eprubetă apare, din senin, o flacără, ca și alte „minuni“ de felul „vulcanului în miniatură“, colorarea și decolorarea instantanee a unei soluții, atrag în mod deosebit atenția. Sigur, noi nu lăsăm toate acestea fără explicații și le legăm, cînd este cazul, de vechile concepții neștiințifice, mistice, care au circulat secole de-a rîndul. Există în satul nostru un concetățean care n-a vrut să vină niciodată la întîlnirile noastre, dar despre care știm că-i foarte interesat de tot ce se întîmplă și se discută acolo. În curînd sperăm să-l zărim în sală. Cel mai sigur de lucrul acesta este Laurențiu Borcan.

Laurențiu:

– Am stat de multe ori de vorbă cu vecinul nostru de școală, cetățeanul despre care vorbește Mircea. Se pare că-i este un fel de rușine să cedeze dintr-o dată în fața argumentelor noastre științifice. Dar am simțit că experiențele noastre îl interesează.

Ne-a mai pasionat, în cadrul activității cercului nostru, și dezbaterea pe tema „Folosirea în scopuri pașnice a energiei nucleare“. Ne-am pregătit cu toată temeinicia pentru acest subiect de dezbatere la care am avut și mulți oaspeți. Ne-am amintit de ceea ce am citit despre războaie, despre faptul că geniul unor oameni capabili de descoperiri științifice extraordinare a fost folosit în scopuri distrugătoare. Am vorbit despre milioanele de copii care pier anual de foame în timp ce miliarde de dolari se risipesc pentru înarmări. Și-apoi am revenit, încă o dată, la bucuria de a trăi în România, într-o țară pașnică și minunată, în care oamenii se străduiesc să clădească pentru tînăra generație un viitor cît mai luminos.

Stop cadru

Copiii din satul Gorgan au încă foarte multe să vă împărtășească din activitatea lor. De pildă, faptul că fac experimente cu plante și animale, că organizează concursuri „Cine știe răspunde“ pe diferite teme, teoretic, dar și pactic, prin demonstrații, că au în îngrijire 50 de specii de plante ornamentale din parcul școlii. Fiind dornici să afle noutăți și din alte cercuri de „Prieteni ai adevărului științific“, ei așteaptă să le scrieți sau chiar să-i vizitați în vacanță. Vă vor răspunde cu multă bucurie.

ELENA MĂNESCU

SPORT

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI"

TENIS DE MASĂ
FINALA PE ȚARĂ a cupei «PIONIERUL»

economisiți la CEC

Un meci „tare"...

Privirile tuturor spectatorilor sînt concentrate asupra mesei cu numărul 8, la care se desfășoară cel mai „tare" meci de pînă acum. „O adevărată finală!" — exclamă cineva, impresionat de nivelul tehnic ridicat al jocului, de apriga disputare a fiecărei mingi, de evoluția strînsă a scorului. Nici vorbă însă de finală, pînă la aceasta mai sînt de jucat multe alte meciuri, dar sorții au decis ca Serenela Rozner, reprezentanta județului Dîmbovița la categoria 11—12 ani, să se întîlnească, chiar în prima parte a competiției, cu Crina Matei, reprezentanta județului Sibiu la aceeași categorie. Și cum amîndouă sînt foarte bune jucătoare de tenis de masă, și cum fiecare știe că dacă va învinge acum, în meciul acesta, practic are drumul deschis spre adevărata finală, este cît se poate de explicabil de ce... ies scîntei din paletele lor și din mingea albă de celuloid pe care și-o trimit una alteia cu o viteză amețitoare.

Primul set e cîștigat de Serenela la diferența minimă de două puncte (21—19), dar Crina nu se pierde cu firea. După ce ascultă, în scurta pauză, indicațiile antrenorului, se întoarce la masă hotărîtă să egaleze și pe urmă să cîștige. Dar poate că tocmai din prea multă dorință de victorie, Crina se grăbește, pierde cîteva mingi de care Serenela profită și, tot la diferență minimă, cîștigă și al doilea set, și meciul. Serenela e în culmea bucuriei (știe că de-acum are cale liberă spre titlul de campioană, numai că în meciul final a fost, la rîndul ei, învinsă de reprezentanta Brașovului), iar Crina, invers: plînge cum plîng toate fetițele de vîrsta ei cînd au cîte un „necaz" ca ăsta, despre care cred că e și-o să rămînă cel mai mare din viața lor. O liniștește însă antrenorul, explicîndu-i că mai are destul timp pentru a cuceri laurii de campioană, dar o liniștește mai ales reprezentantul Federației române de tenis care îi cere datele necesare pentru a fi trecută în evidențele C.N.E.F.S. ca una dintre speranțele noastre în acest sport.

...plus alte 500 asemănătoare

V-am relatat, pe scurt, un singur meci din cadrul finalei pe țară a Cupei „Pionierul" la tenis de masă, ediția 1984, recent desfășurată în noua și moderna sală a sporturilor din Focșani. Un singur meci dintre cele peste 500 disputate aici de cei 164 de copii din întreaga țară (cîte două fete și doi băieți din fiecare județ) care, timp de trei zile (între 23 și 25 martie), și-au disputat întîietatea la două categorii de vîrstă: 11—12 și 13—14 ani. Desigur, ca în toate competițiile de o asemenea amploare, unele meciuri au fost... obișnuite. Cele mai multe însă au semănat întru totul cu întîlnirea dintre Crina și Serenela. Au fost, adică, partide la fel de aprig disputate, de un nivel tehnic surprinzător de înalt pentru copii (de fapt, specialiștii prezenți aici au concluzionat că, din acest punct de vedere, ediția 1984 a Cupei „Pionierul" la tenis de masă le-a depășit pe toate cele dinaintea ei), spectacole sportive atît de palpitante prin situațiile și rezultatele neașteptate și în continuă schimbare, încît n-au plictisit nici o clipă pe nimeni...

Campionii și alții la fel de buni ca și ei

După două zile și jumătate de întreceri non-stop — care, desfășurîndu-se în sistem eliminatoriu, cu recalificări, au permis ca fiecare participant să evolueze în minimum patru meciuri —, ultima ediție a Cupei „Pionierul" la tenis de masă s-a încheiat și fericiții ei cîștigători, cei patru campioni pe 1984, au urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, primind, cu acest prilej, din partea organizatorilor (C.N.O.P. și C.N.E.F.S.) tradiționalele distincții și premii. Aceștia au fost următorii: **Ramona Preda**, județul Brașov, și **Alexandru Negrea**, județul Sibiu, la categoria 11—12 ani; **Livia Butiuc**, județul Caraș-Severin, și **Octavian Finață**, județul Arad, la categoria 13—14 ani. Dar pe lîngă campioni, întrecerile au evidențiat numeroase alte talente, între care amintim pe **Maria Bulbucan** (Alba), **Serenela Rozner** (Dîmbovița), **Brîndușa Costin** (Neamț), **Florin Șerban** (Sălaj), **Ioan Vărzaru** (Dîmbovița), considerați și ei a avea frumoase perspective; **Sorina Rădulescu** (București) și **Ivan Platon** (Tulcea) care, deși cei mai mici participanți, au impresionat prin pasiunea și aptitudinile lor pentru acest sport; **Traian Chircă** (Buzău) care a primit diploma fair-play a competiției... Județele Sibiu, Arad și Dîmbovița s-au clasat, în această ordine, pe primele trei locuri.

„Povestea" a două surori și o concluzie îmbucurătoare

...Ramona Preda, campioana în acest an la categoria 11—12 ani, este din comuna Cristian, județul Brașov. Ca să vină aici, la Focșani, a trebuit să se „bată", la faza județeană, cu multe alte concurente, dintre care unele erau din Brașov sau din alte orașe ale județului. Ramona le-a învins pe toate cele de la categoria 11—12 ani. Iar sora ei, Dana Preda, a făcut același lucru cu cele de la categoria 13—14 ani. Explicația nivelului tehnic înalt pe care l-au atins aceste două fete în practicarea tenisului de masă ne-a oferit-o... tatăl lor, inginerul agronom Vlad Preda. El le este antrenor și le pregătește de mici, și la școala din Cristian, unde tenisul de masă e practicat de mai toți elevii, dar și acasă.

La fel ca Ramona și Dana Preda, mulți alți participanți la recenta finală republicană au fost din școli sătești. Ceea ce dovedește că „sămînța" tenisului de masă, care pînă mai acum cîțiva ani prefera „solul" orașelor, rodește în prezent la fel de bine și în acela al satelor, sportul acesta devenind unul dintre cele mai îndrăgite de toți pionierii și școlarii noștri. Și dacă la acest fapt îmbucurător mai adăugăm și altele asemănătoare — pasiunea și competența cu care tot mai multe cadre didactice și părinți se preocupă de practicarea acestui sport de către copii, numărul tot mai mare al competițiilor care se organizează anual pentru ei, atenția deosebită care i se acordă de către instituții și specialiști la nivel republican — putem spune că pionierii și școlarii noștri merg în acest domeniu pe un drum bun, care-i va duce, fără îndoială, pe mulți dintre ei, la realizarea unor mari performanțe.

Fotoreportaj de
C. DIACONU

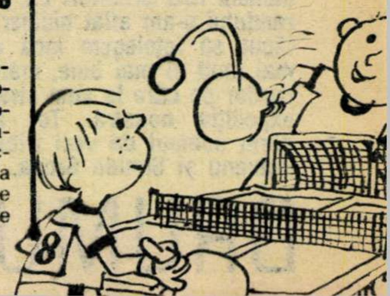

Cutezătorii

LA ORIZONT O NOUĂ EDIȚIE A EXPEDIȚIILOR

RECOMANDĂRI

PENTRU VIITORII EXPEDIȚIONARI

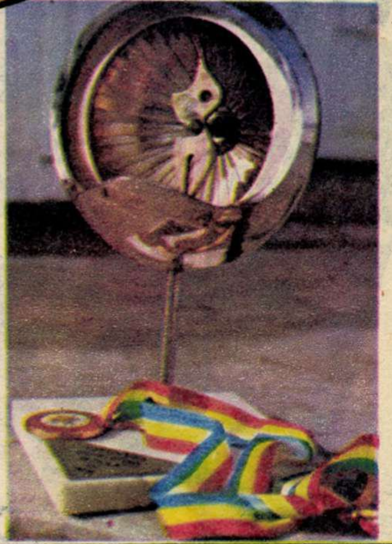

• **Scopurile principale** ale Expedițiilor „Cutezătorii" sînt: cunoașterea și studierea locurilor ce oglindesc istoria milenară a poporului nostru, a frumuseților și bogățiilor patriei, a realizărilor de astăzi ale oamenilor muncii care, sub conducerea partidului, construiesc societatea socialistă multilateral dezvoltată pe pămîntul României; cunoașterea și ocrotirea naturii, a mediului înconjurător, prin desfășurarea de acțiuni și activități specifice; cultivarea spiritului de observare, de cercetare și analiză a unor procese naturale, economice și istorico-sociale din zonele străbătute, stimularea interesului pionierilor și școlarilor pentru descoperirea și explicarea științifică a unor fenomene și elemente observate sau întîlnite pe traseu; petrecerea recreativ-instructivă și educativă a timpului liber în mijlocul naturii, călirea fizică și morală a copiilor; dezvoltarea spiritului de echipă, a aptitudinilor necesare autoconducerii și autogospodăririi, a curajului și dîrzeniei, a disciplinei, a prieteniei dintre copiii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Fiecare echipaj trebuie să aibă în vedere, pe tot parcursul expediției, atingerea tuturor acestor scopuri.

• **La Expedițiile „Cutezătorii" participă pionieri și școlari din clasele V-VIII, organizați în echipaje.** Mai pot participa unul sau cel mult doi uteciști, foști pionieri-expediționari, ca ajutoare ale comandantului de echipaj. Fiecare echipaj se compune din minimum 12 membri și maximum 15, elevi din aceeași școală, și se organizează și se pregătește din vreme și temeinic, teoretic și practic deopotrivă. Înainte de a porni în expediție, toți membrii echipajului trebuie să obțină confirmarea perfectei lor stări de sănătate prin aviz medical scris. Fiecare echipaj va avea o denumire și o emblemă proprii, precum și un „jurnal de bord", care va fi scris pe traseu de către cronicarul echipajului, cu posibilitatea de a fi recopiat după întoarcerea din expediție. Fotografiile și desenele din expediție vor fi incluse de preferință în „jurnalul de bord", dar și în albume separate de acesta. Se recomandă

PAGINI DIN JURNALUL ECHIPAJULUI DISTINS CU MARELE TROFEU AL EXPEDIȚIILOR

PLECAREA

20 Iulie. Ochi luminoși, zîmbete, saluturi, vorbe schimbate în șoaptă. Sub atenta îndrumare a tovarășilor profesori ne echipăm, facem fotografia tradițională de plecare pe treptele Casei și cu emoție cîntăm imnul echipajului nostru „Sunet de tulnic". Cuvintele calde pornite din inimă ne înfiorează și fac să ne sclipească ochii. În pas cadențat pornim. Pe străzile orașului sîntem urmăriți de privirile curioase și admirative ale trecătorilor.

Într-un ritm susținut, ne apropiem de satul Mesteacăn, locul de unde au pornit în 1784, la 31 octombrie, țăranii din toată valea Crișului Alb spre Alba Iulia pentru a se înrola grăniceri în armata împăratului, gîndind că astfel promisiunea făcută de acesta îi va scăpa de iobăgie. Aici am făcut un popas scurt, atît cît să ne potrivim mai bine rucsacurile pe umeri, apoi am pornit spre Țebea. Ajunși, ne-am oprit întîi la gorunul lui Horea. Nu departe, suplu, tînăr, fremătător, simbol al triumfului vieții noi, se află gorunul sădit în 1966 de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu ocazia vizitei pe aceste meleaguri.

Ne oprim apoi la mormîntul lui Avram Iancu. Dragostea de țară a acestuia, oglindită în cuvintele spuse spre sfîrșitul vieții: „Cîtă lume am umblat eu, țară mai bună, mai dulce, mai bogată, cu oameni mai primitori ca Țara Zărandului n-am aflat nicăieri", ne-a făcut să înțelegem încă o dată, mai mult și mai bine, măreția locurilor pe care le vom străbate în expediția noastră. Tot aici își dorm somnul de veci tribunii Ion Buteanu și Simion Groza, precum și 75 de ofițeri și soldați români căzuți în zona Carpaților în luptele din primul război mondial. Un cald salut pionieresc acestor mari și nemuritori eroi!

Pornim mai departe spre Baia de Criș. În perioada daco-romană se scoteau de aici aur, aramă, fier, plumb. „Baie" este sinonimul cuvîntului „mină". Deci Mina de pe Criș. Față de bogățiile de la Brad, Abrud și Roșia, Baia de Criș era prea modestă pentru a se putea impune ca baie de renume. Localitatea s-a ridicat cam în același timp cu Bradul. În sec. al XV-lea a existat aici o monetărie. Baia de Criș a dobîndit un bun renume pe vremea cînd aici a fost reședința Comitatului românesc al Zărandului (1861–1876). Din acea perioadă este cunoscută pleiada de patrioți români, cum au fost Avram Iancu, Al. Papiu-Ilarian, Ioan Pipoș, Iosif Hodoș, care și-au desfășurat activitatea în întreaga Țară a Moților.

Drumul scurt, ușor în pantă, ne-a dus repede pînă la următorul obiectiv: Întreprinderea Minieră Barza, unde ne întîlnim cu tovarășul inginer Traian Bosdoc care ne dă explicații legate de minerit.

Aflăm cu uimire că această îndeletnicire datează dinaintea perioadei romane, din timpul agatîrșilor, strămoșii sau străbunii vechilor locuitori ai viitoarei Dacii. Dovezi grăitoare ale mineritului practicat pe aceste locuri cu mai bine de 2 000 de ani în urmă sînt statuile antropomorfe, fiecare avînd la brîu ciocanul de minerit. Treptat, treptat, minereurile au început să dispară. Azi, zona nu mai este exploatată și cît poți cuprinde cu ochii totul ți se pare mohorît, rece. Apa, altădată din abundență la suprafață, se află azi la adîncimi destul de mari, straturile de nisipuri, pietrișuri, bolovănișuri permițînd infiltrarea ei. Dar natura nu este chiar atît de rea cu omul. Piscul, care stă parcă de strajă peste valea Țebei, este acoperit cu un strat subțire de argilă care permite dezvoltarea vegetației ierboase și a mărăcinișurilor, iar acolo unde stratul de pămînt este mai gros, oamenii au început să scoată argilă din gropi săpate de ei, fie pentru repararea vetrelor de case, fie pentru fabricarea vaselor de lut. Ce ne-a impresionat mai mult au fost urmele exploatărilor de odinioară: șanțuri adînci și înguste pentru scurgerea apei, mici urme ale unor lacuri, monticuri, baraje mai lungi sau mai scurte, haldine de diverse mărimi. Urme, urme, urme. Peste tot amprenta trecutului. Veacuri încremenite.

După atîtea lucruri noi, după o mică gustare, sub soarele de vară, cu cîntec vesel, ajungem la Căraciu.

– Ei, copii, ne spune tovarășul inginer Bosdoc, acum lăsați-vă bagajele la umbra mărului de colo și, luînd numai carnețelele de notițe, vom pleca pe Măgura Țebei.

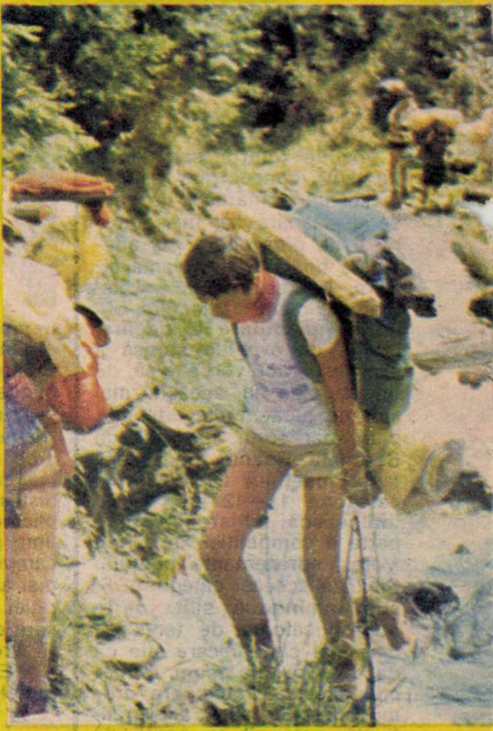

Abia am așteptat invitația! Cît ai clipi, n-a mai rămas nici un bagaj la noi. Toți, cu creioane și

DRUMUL SPRE BUSOLA DE AUR • DRUMUL

realizarea de diapozitive și filme, precum și de înregistrări magnetice în timpul expediției, care vor fi alăturate „jurnalului de bord". Comandantul echipajului își poate expune impresiile din expediție și părerea lui despre aceasta la sfîrșitul jurnalului de bord, pe spațiul a cîtorva file.

● **Fiecare expediție va avea un obiectiv principal și alte cîteva, la alegere, secundare.** Zona aleasă spre cercetare se va afla obligatoriu la o altitudine medie de 500 metri, excepție făcînd expedițiile nautice în Delta Dunării și de-a lungul unor rîuri, precum și cele din Munții Dobrogei. Expediția va dura 7—14 zile. Pe traseu expediționarii se vor deplasa obligatoriu pe jos (respectiv în bărci sau pe plute), vor dormi în corturi și își vor pregăti singuri mîncarea. Dormitul în cabane, refugii sau internate este admis numai pe timp nefavorabil. **Este cu desăvîrșire interzisă parcurgerea unor itinerare montane cu un mare grad de dificultate, care ar necesita folosirea unor mijloace de alpinism, precum și pătrunderea în peșteri sau în avane în scopul efectuării de studii și cercetări. Este admis accesul echipajului numai în peșteri deschise turismului, cu condiția ca expediționarii să fie însoțiți, tot timpul cît se află în subteran, de către ghizii aflați la dispoziția publicului.**

● Eventualele descoperiri arheologice, obiectele etnografice de valoare vor fi numai fotografiate, descrise pe fișe speciale și semnalate organelor de specialitate ale Consiliului Culturii și Educației Socialiste. Este interzisă colectarea de plante rare, de flori sau formațiuni calcaroase declarate monumente ale naturii, precum și deteriorarea lor.

● În încheierea acestor extrase din regulament, vă atragem atenția să evitați orice risc. **Principalul este să vă intoarceți din expediție mai căliți, mai sănătoși și mai voinici decit erați cind ați pornit la drum.** Pentru aceasta trebuie să cunoașteți temeinic și să respectați întocmai legile scrise și nescrise ale turismului în general și ale turismului montan în special. **Mai bine să nu vă atingeți unul dintre obiectivele propuse decît să vă periclitați sănătatea sau integritatea corporală!** Asupra acestui aspect, precum și în ceea ce privește modul de organizare și desfășurare al investigațiilor în teren, de valorificare al rezultatelor expedițiilor, vom reveni într-unul din numerele viitoare ale revistei, în care vă vom oferi sfaturile calificate ale unor specialiști. Pînă atunci — încă o informație de mare interes, de data aceasta pentru foștii expediționari care au rămas cu nostalgia acestei inedite acțiuni: **pentru cea de-a XV-a ediție, jubiliară, a Expedițiilor „Cutezătorii", pe lingă binecunoscutele trofee tradiționale, revista „Cutezătorii" instituie încă unul, sugestiv intitulat „ROMANTICII"; noul trofeu va fi acordat celei mai reușite expediții a unui echipaj compus din foști expediționari care nu mai sînt pionieri, indiferent de virsta lor și de localitatea în care domiciliază fiecare dintre ei; expedițiile acestor echipaje se vor desfășura întocmai ca și cele pionierești, respectîndu-se toate prevederile regulamentului concursului.**

Mult succes!

Odată cu prima zi a vacanței de vară se va da startul într-o nouă ediție a mult îndrăgitei acțiuni-concurs de turism și cercetare științifică pentru pionieri și școlari Expedițiile „Cutezătorii".

Această nouă ediție — cea de-a XV-a, jubiliară — **va fi dedicată și se va desfășura sub semnul a două importante evenimente din viața patriei: împlinirea a 40 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român.** Așadar, Expedițiile „Cutezătorii" vor beneficia în acest an de un cadru deosebit care-i va stimula, fără îndoială, pe cît mai mulți pionieri și școlari să participe la ele, să se pregătească din vreme, iar la momentul potrivit să pornească pe cărările patriei, cu cortul și cu rucsacul în spate, în romantica postură de expediționari. Este astfel momentul cel mai potrivit ca **în fiecare școală, în fiecare unitate de pionieri să se organizeze cel puțin un echipaj care să participe la expediții.**

---

carnețele, ușori ca frunzele, urcăm pe cărarea din pădure, înaintînd după cei doi „cocostîrci" din față, Gabi și Alin (am rîs tot drumul de felul lor țanțoș de a merge) și pe vechile urme ale minerilor ajungem la una din străvechile galerii care se prezintă ca un adevărat miracol. Adică un culoar îngust cît lățimea unui om, săpat numai în stîncă!

– Vedeți voi, copii, datorită faptului că filonul a ieșit în întîmpinarea luminii la suprafață, în termeni geologici purtînd denumirea de aflorimeni, minerul din secolele trecute nu a făcut altceva decît să-i ia urma răpindu-l pămîntului prin săpare cu dalta. De altfel, urmele dălților se văd clar în roca peretelui.

Intrăm pe rînd în despicătura filonului pentru a ne convinge cu ochii și mîinile noastre de truda băieșilor și de zgîrcenia cu care muntele își dăruia avuția acestor neobosiți scormonitori ai adîncurilor. Ne fotografiem cu emoție în lăcașul îngust al vechiului filon.

„Munții noștri aur poartă ... murmură încet Gabi. Și poate că pentru prima dată înțeleg cu adevărat sensul acestor cuvinte ce se găseau pe buzele tuturor obidiților de odinioară din Munții Apuseni.

Cu regret ne despărțim de această străveche galerie, iar după o altă porțiune de urcuș prin pădure ca printr-un „tunel al timpului" ajungem la galeriile „Adamul nou" și „Adamul vechi". Amîndouă au aspectul galeriilor moderne, dar noi aflăm că ce vedem azi se suprapune peste vechile galerii romane săpate cu dalta. Secole și secole de muncă. Secole în care muntele a dat, dar și-a luat și tributul. Poate că și noi, cei de azi, vom fi pentru viitorime „cei care au fost, care așa au arătat, așa au trăit, așa au muncit". Hm, ce gînduri! Cînd m-am uitat la ceas, era deja ora două și jumătate. Pe cer parcă apăruseră cîțiva nori. Pățiți de atîtea ori, ne hotărîm să coborîm la mărul unde ne-am lăsat bagajele. De sus, din vîrf, de la 700 m altitudine, nu ni s-a părut că ar fi drumul prea lung și nici ploaia prea aproape. Plecăm. O dată cu noi încep să cadă primii stropi. Ne grăbim noi, se grăbește și ploaia. Și dintr-o dată, potop! Ne-a plouat în așa hal încît nu ne venea să credem că o ploaie poate să fie atît de vijelioasă. Pur și simplu cerul, ca un balon plin cu apă, s-a spart! Pămîntul s-a încovoiat sub greutatea apei. Nici nu mai vedem pe unde mergem! De pe fiecare frunză, de pe fiecare creangă, din fiecare pom se scurg tone de apă. Sîntem uzi din cap pînă-n picioare. Cu greu ajungem la locul unde ne-am lăsat bagajele. Sînt și ele ude. Apa a pătruns adînc, udînd haine și alimente. Intrăm într-o cabană din apropiere unde găsim două camere goale. Dar apa adusă de noi pe haine și pe bagaje se scurge pe podeaua camerelor. Din cauza ploii care continuă să cadă, după ce îi cerem aprobare paznicului, ne instalăm „tabăra" pentru o noapte în clădire. Dar pentru aceasta e nevoie de o curățenie generală. Ne împărțim rapid sarcinile. Băieții, cavaleri ca întotdeauna, aduc apă de la fîntînă, iar noi, fetele, spălăm pe jos. Toată lumea lucrează. Simi face focul în soba de tablă care, în scurt timp, își răspîndește căldura binefăcătoare. Ne întindem hainele în jurul sobei care arată ca un cort îmbrobodit și numai după ce toate acestea sînt terminate, tovarășul profesor Ștefan Palcu hotărăște, în sfîrșit, să mîncăm. Hrană rece: șuncă, roșii, ardei, carne friptă, pîine... Ne umflăm saltelele, ne aranjăm „paturile" și, obosiți de atîtea văzute, auzite și pățite, ne culcăm.

Pe rînd, fiecare își deapănă amintirile zilei pe care eu le notez. Cu încetul adorm toți. Numai Horațiu mai vorbește cu ploaia prin somn.

Dorina Indrei,
cronicarul expediției
„Sunet de tulnic"

(Va urma)

SPRE BUSOLA DE AUR

ATELIER de creație Cutezătorii în județul DÎMBOVIȚA

Omagiu

Un imn eu țes din versuri, azi,
Partidului să-l dăruiesc.
Și patriei cu ape, munți și brazi
Și cu cărări de bronz ce șerpuiesc.

În undele-azurii ale chemării
Eu bucuria mi-o desfac
Și-aduc omagiu cald azi țării –
Conducătorului viteaz și drag.

Căci patria ne este mamă bună
Și noi, noi sîntem fiii ei.
Spre comunism noi creștem, împreună,
Și școala muncii ni-i înalt temei.

Gabriela Manea,
clasa a VIII-a,
Casa pionierilor și șoimilor
patriei, Tîrgoviște

Dragoste de țară

Îmi scald privirea în ape albastre,
Sînt ochii tăi, patrie.
Ploile îmi acoperă obrajii
Sînt gîndurile tale, patrie.

Holdele de grîu coapte
Își dau mîna în orizontul meu
E părul tău, patrie,
Și peste toate simt în vinele mele
Pulsînd un sînge proaspăt
Ca un miracol al jertfei și al dorinței de pace.

Și simt cum din inimă
Îmi crește o pădure mare
Mai mare, din ce în ce mai mare,
E dragostea ce-ți port, patrie.

Andreea Tănase,
clasa a VI-a C, Școala generală
nr. 5,
Tîrgoviște

◆

Speranțe

Mugurii primăverii...

Ca niște stropi de lumină ei încolțesc pe ramurile viguroase ale pomilor cătînd în plăpînda lor întruchipare mîngîierea binefăcătoare a soarelui... Năzuiesc, firesc, spre împlinire și cu fiece dimineață sîmburele de adevăr capătă un tot mai strălucit contur către ziua de mîine.

Creațiile literare ale copiilor, emoția cu care aceștia se apropie de valorile artei, definesc metaforic legea sacră a naturii. Am trăit primăvara poeziei lor tinere printre pionierii dîmbovițeni, talentați creatori de frumos, ce-n versuri pline de lirism și-au dovedit vocația cîntînd cu virtuozitate poetică dragostea față de patrie, de strălucitul ei conducător, dorința de pace, iubirea pentru părinți și dascăli, pentru omenie și demnitate, bucuria vîrstei lor de aur cînd visează rosturi înălțătoare pentru ei și țară. **Marina Tudor, Ecaterina Florea, Mihaela Drăgănescu, Mădălina Cobușneanu, Carmen Arghir, Nicoleta Tudorache, Gabriela Manga** sînt cîteva dintre talentatele eleve din Tîrgoviște care și-au făcut din creația lor izvoare de lumină către adevărata și desăvîrșita stare a literaturii noastre. Un nume însă trebuie reținut cu atenția cuvenită pentru virtuțile deosebite ale creației sale: **Andreea Tănase,** de la Școala generală nr. 5, care realizează versuri cu subliniată încărcătură emoțională, în care metafora simbol evidențiază pregnant ideea poetică. Și un altul pentru plasticitatea plină de farmec a paginilor de proză din jurnalul expediționarilor tîrgovișteni: **Denisa Andreescu,** de la aceeași școală, cea care la recenta ediție a obținut trofeul PANA DE AUR, prima deci între cei peste 2 500 de cronicari cutezători! Este îmbucurător, așadar, să consemnăm că aici, în vechea cetate de scaun a Țării Românești, a cărei glorie au cîntat-o la vremea lor condeie de primă mărime a literelor române, s-au ivit talente ce vor întări tradiția scrisului nostru prin strălucite stihuri sau pagini de proză, demne de străluciții înaintași.

Mugurii primăverii, zbor tînăr spre tainele literaturii... Aici, pe plaiurile dîmbovițene cresc și se împlinesc sub raza de soare a timpului nostru. Sub veghea unor profesori precum scriitorul Corneliu Ionescu, Alexandrina Dinu Savu, Elena Popescu și încă mulți alții pentru care creația literară este a doua pasiune a profesiunii lor, urmărind îndeaproape șlefuirea unor talente ce cu fiecare generație se impun tot mai mult în zestrea de cultură românescă... pentru că încercările timide ale pionierilor în îndeletnicirea scrisului sînt încurajate și îndrumate cu competență și dragoste, cu îndemnuri pentru lectură și stăruitoare muncă, cu acea deosebită grijă a descoperirii în orice clipă a unui filon de aur poetic a cărui primă strălucire este dătătoare de speranță...

Peste ani sîntem siguri că mugurii aceștia vor da roade... Bogate... De-o bogăție pe măsura valențelor de împlinire către frumos...

Le așteptăm cu justificată admirație, cu nădejdea desăvîrșirii lor, cu emoția descoperirii unor talente pe meleagurile Văcărescului, cel care i-a îndemnat atît de frumos pe urmași să stăruie în „creșterea limbii românești și a patriei cinstire".

ION GRECEA

Copiii lumii doresc pacea

Alergînd c-o mînă-ntinsă
Spre o alta de-ajutor
Pacea nu va fi învinsă
De-o vom cere toţi, în cor.

Milioane de copii
Vor scanda şi vor striga:
„Pacea e la noi în inimi,
Şi-o vom apăra”.

Am văzut cu ochii minţii
Banii ce se dau pe arme,
Am văzut cu ochii minţii
Oamenii ce mor de foame.

Banii ce se dau pe arme
Ar salva doar într-o zi
Milioane de copii,
Care zilnic mor de foame.

Cursa armelor să steie!
Hai, copii, într-un avînt
Să zdrobim a morţii cheie
Zăvorînd-o sub pămînt.

Mădălina Cobusneanu,
clasa a VII-a D,
Şcoala generală nr. 6, Tîrgovişte

Noi vrem să ne lăsaţi copilăria
Şi gîndul nostru la poveşti
Feţi-Frumoşi luptaţi cu vijelia,
Învingeţi toţi balaurii lumeşti!

Oana Ciobanu
clasa a V-a B,
Şcoala generală nr. 1,
Pucioasa

ŞCOALA

Text şi muzică: Păuşan Carmen
clasa-VII-B
Şc. nr. 6 Tîrgovişte

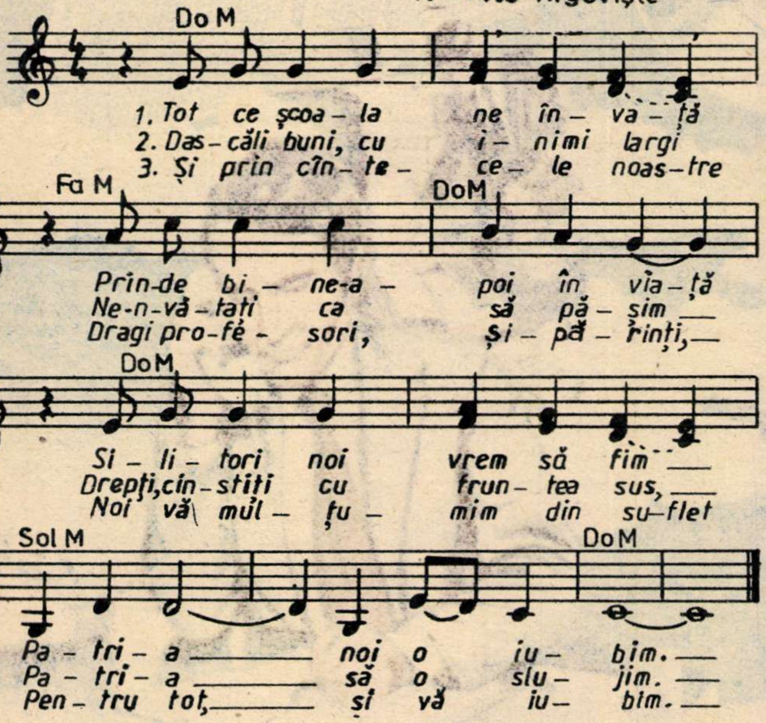
DoM
1. Tot ce şcoa-la ne în-va-ţă
2. Das-căli buni, cu i-nimi largi
3. Şi prin cîn-te-ce-le noas-tre
FaM
DoM
Prin-de bi-ne-a-poi în via-ţă
Ne-n-vă-ţaţi ca să pă-şim
Dragi pro-fe-sori, şi-pă-rinţi,
DoM
Si-li-tori noi vrem să fim
Drepţi, cin-stiţi cu frun-tea sus,
Noi vă mul-ţu-mim din su-flet
SolM
DoM
Pa-tri-a noi o iu-bim.
Pa-tri-a să o slu-jim.
Pen-tru tot, şi vă iu-bim.

Aniversare

Iau din pădure
flori albastre,
din cîmpul ţării –
spicul auriu,
din ape
irizări adînci de astre,
din munţi
tot clocotul de cîntec viu,
şi le-ncălzesc în gînd
c-o sărutare
să le trimit iubitului părinte
drept dar curat
în zi de-aniversare.

Monica Dumitraşcu,
clasa a VI-a B,
Şcoala generală nr. 1, Pucioasa,
judeţul Dîmboviţa

Pace

În serile lungi de iarnă
Bunico, tu-mi depănai poveşti,
Mă cuibăream în poala ta caldă
Minunîndu-mă cum ştiai să vorbeşti.

Şi ce bine-mi părea
Cînd Făt-Frumos pe balaur învingea!
De bucurie săream în sus
Şi mereu ziceam: s-a dus, s-a dus...

Balaure cu gît de-oţel,
De ce vrei să înghiţi omenirea?
De ce uiţi că sînt doar copil
Şi vrei să-mi omori fericirea?

Dorinţă

Pace, zînă cu părul de aur,
Transformă inimile oamenilor în flori,
Gîndurile lor să plece spre prietenie,
spre linişte;
Transformă vorbele lor în cînt
de ciocîrlie,
Faptele în palate cu Feţi-Frumoşi şi
Ilene Cosînzene.
Zînă cu părul de aur,
Fă-i să fie mai buni, mai drepţi
Să înţeleagă jocurile noastre nevinovate.
În fiecare început de primăvară
Copiii de pe toată planeta să
primească în dar
Iepuraşul Iepurilă şi păpuşa Arabela

În ţara mea, fiecare început de primăvară
poposeşte cu o caleaşcă fermecată.

Georgiana Mirea,
clasa a IV-a,
Cenaclul literar „Neajlovul”,
Morteni-Dîmboviţa

LUMINA COPILĂRIEI

Întîlnirile revistei „Cutezătorii”, prin mijlocirea cărora redacţia realizează un dialog neîntrerupt, o comunicare permanentă, directă şi vie cu cititorii de pe întreg cuprinsul ţării, s-au desfăşurat în zilele de 21 şi 22 martie a.c. în judeţul Dîmboviţa.

TÎRGOVIŞTE. Vechea cetate de scaun, astăzi o cetate a oţelului, urcată într-un ritm impetuos pe verticala prefacerilor şi împlinirilor socialiste, şi-a primit oaspeţii în haina de lucru a întîielor zile de primăvară.

Astfel, în sala de festivităţi a Şcolii de muzică, scriitorii Ion Grecea, Petre Luscalov, Mihai Negulescu, Tudor Negoiţă, Costache Anton s-au întîlnit cu peste trei sute de pionieri, mulţi dintre ei membri ai cenaclului literar al Casei pionierilor şi şoimilor patriei şi ai cercurilor şi cenaclurilor literare din judeţ. La întîlnire participă tovarăşa Georgeta Bărău, secretar al Comitetului municipal de partid, reprezentanţi ai Consiliului judeţean Dîmboviţa al Organizaţiei Pionierilor, cadre didactice, părinţi.

Discuţiile care urmează au ceva din miracolul simplu care face să urce seva în plante, să apară culoarea în flori. Ele dezvăluie gînduri, sentimente, pasiuni. Pasiunea pentru muncă, pentru învăţătură, pentru drumeţii, dar şi pentru lectură, pentru fiecare pagină trăită pînă la indentificarea cu personajul din schiţa sau romanul citit. Pionierul Felix Grigoriu, de la Şcoala generală nr. 3, mărturiseşte: „Citind romanul „Cei cinci şi comoara“, mi-a plăcut Trică. Nu numai pentru că îl pasionează electronica sau pentru că are un laborator, ci şi pentru felul lui de a fi, prietenos, sincer, cinstit. Am trăit mereu lîngă el şi uneori am simţit că sînt chiar el, Trică“.

– Sentimentul exprimat de colegul vostru e frumos şi firesc, spune scriitorul Petre Luscalov. Pentru că din această apropiere de personaj, din această trăire se desprinde sensul educativ al literaturii. Un scriitor nu se poate întîlni cu toţi cititorii. Noi am venit azi în mijlocul vostru şi sîntem bucuroşi. Însă întîlnirea adevărată este cu cărţile noastre. Eu sînt sigur că m-am întîlnit cu mulţi dintre voi în romanul foileton „Caii sălbatici“ sau în „Aventurile lui Babuşcă“.

Dar discuţia mai relevă un fapt: şi anume că o carte mare, o carte bună, trebuie scrisă cu sinceritate şi lumină.

– Această lumină o luăm mereu de la voi, spune poetul Mihai Negulescu. Fără această lumină şi cărţile pe care le trimitem la tipar, şi revista „Cutezătorii“ pe care o primiţi săptămînal, nu ar fi nici atrăgătoare, nici pasionante.

Dialogul cu pionierii dîmboviţeni continuă. **Ecaterina Florea, Andreea Tănase, Mădălina Cobuşneanu, Georgiana Mirea, Gabriela Manga şi Nicoleta Tudorache** citesc versuri (creaţie proprie) închinate partidului, ţării şi conducătorului ei iubit. Lor li se alătură cu muzică şi versuri – semnate de pionierele **Carmen Păuşan** şi **Viorica Butăroiu,** grupul vocal-instrumental al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Tîrgovişte, condus de profesorul Marian Boghici. Apoi spaţiul devine parcă mai larg, mai înalt, mai pur. Puritate care nu poate aparţine decît copilăriei sau degetelor de copil care aleargă pe clapele pianului, la care se aşază **Delia Dobîndă** şi mai tîrziu **Laura Andrei** sau viorii ale cărei strune sînt atinse cu arcuşul de **Marius Apostol.**

Sfîrşitul întîlnirii este dominat în întregime de orchestra şi echipa de dansuri populare ale Casei pionierilor şi şoimilor patriei.

O întîlnire asemănătoare a avut loc şi la Casa de copii din Tîrgovişte. În mijlocul celor peste 160 de copii, care formează una dintre cele mai frumoase şi unite familii, am petrecut ore minunate. Ore însufleţite nu numai de cîntecele şi dansurile populare, care au fost prezentate de către copii, ci şi de dorinţa lor de a lega prietenii. La sfîrşit, după discuţia purtată cu pionierii Cristian Istrate şi Robert Burnei, scriitorul Tudor Negoiţă a promis copiilor de aici că va scrie o scenetă din viaţa lor, iar scriitorul Ion Grecea şi-a trecut în plan o carte frumoasă, o carte despre copilărie.

Joi, 22 martie a.c., la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Pucioasa, întîlnirea a început cu discuţii purtate pe marginea revistelor „Cutezătorii“ şi „Start spre viitor“. Creaţiile proprii citite de **Monica Dumitraşcu, Bogdan Năstăsescu, Oana Ciobanu, Gheorghe Gabriela, Sabina Jula, Angela Popa** au fost susţinute muzical de grupurile vocal-instrumentale ale şcolilor generale nr. 1 şi 2.

COSTACHE ANTON

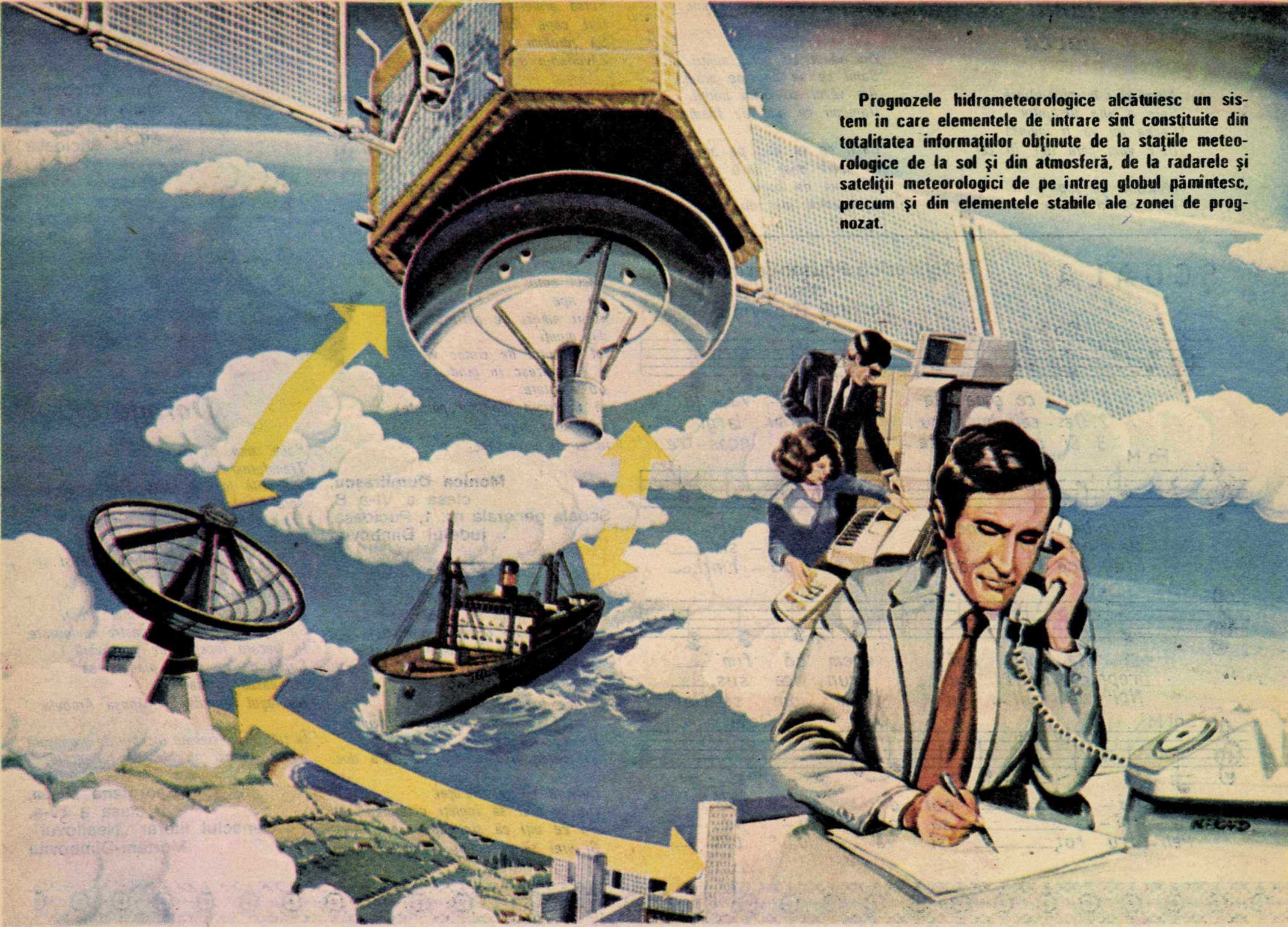

Prognozele hidrometeorologice alcătuiesc un sistem în care elementele de intrare sînt constituite din totalitatea informațiilor obținute de la stațiile meteorologice de la sol și din atmosferă, de la radarele și sateliții meteorologici de pe întreg globul pămîntesc, precum și din elementele stabile ale zonei de prognozat.

ORIZONT ȘTIINȚIFIC

ELECTRONICA ȘI... METEOROLOGIA

Odată cu dezvoltarea meteorologiei au evoluat atît volumul cît și viteza de circulație a informațiilor de specialitate. Pornindu-se de la telegraf, trecîndu-se la telefon, s-a ajuns, datorită cerințelor mereu crescînde din partea economiei noastre, în continuă dezvoltare, la utilizarea radioului, care asigură transmiterea unui volum mai mare de informații. Pînă nu de mult, prelucrarea datelor se efectua manual, ceea ce frîna scurtarea ciclului informație-prognoză. Astăzi, datorită automatizării și raționalizării ansamblului operațional de informare, de prelucrare, de transmitere și concentrare a datelor, se realizează o simțitoare îmbunătățire a lui.

Calitatea și cantitatea informațiilor condiționează în mod esențial operativitatea prognozării. Viteza cu care se desfășoară fenomenele meteorologice impune ca informația să fie actualizată la fiecare 15—20 minute. În cazul fenomenelor hidrologice, timpul de desfășurare variază din amonte, unde procesele se derulează cu maximă rapiditate, spre aval, unde ajunge de ordinul orelor sau al zecilor de ore.

În concordanță cu prevederile Programului național de perspectivă pentru amenajarea bazinelor hidrografice din R.S.R., Consiliul Național al Apelor a procedat la dezvoltarea și modernizarea sistemului informațional din domeniul apelor și meteorologiei, acțiune esențială pentru asigurarea corespunzătoare a programelor meteorologice și hidrologice, pentru protecția și valorificarea resurselor de apă ale țării.

ARITMETICA MUNȚILOR

Sistemul informațional existent, pe de o parte, primea puține informații în timp util, iar pe de altă parte era „sufocat" de informații, în sensul că dotările sistemului nu puteau face față fluxului de date. Astfel, scurgerea rîurilor este generată în țara noastră în proporție de 66% de ploile și de topirea zăpezilor din zonele montane. Aceste zone sînt, în general, nelocuite. Din acest motiv, culegerea datelor nu poate fi făcută de om, de cele mai multe ori dispunîndu-se doar de informații asupra fenomenelor după ce ele s-au produs, cînd în zona populată încep să se simtă efectele dăunătoare și deci este prea tîrziu. Aceste deficiențe grevează asupra preciziei și operativității prognozelor și avertizărilor, reduc timpul în care se pot lua măsuri de apărare. Să ne închipuim că albia unui rîu de munte, unde viiturile sînt deosebit de rapide, se află în curs lucrări care se efectuează cu ajutorul utilajelor de mare valoare. Dacă primele informații asupra unui pericol iminent sosesc la vreme, devine posibilă evacuarea utilajelor și a materialelor din zona inundabilă. Operativitatea prognozelor și avertizărilor, precizia acestora sînt astfel de cea mai mare importanță.

Pînă în prezent, culegerea informațiilor hidrometeorologice și concentrarea lor se realizau pe patru niveluri: nivelul zero, constituit din primele puncte de culegere a datelor (stații meteorologice și hidrologice, posturi pluviometrice); nivelul 1, alcătuit dintr-un număr de puncte primare, în care se concentrează informațiile de la punctele primare (stații meteorologice și hidrologice colectoare); nivelul 2, format din centrele regionale de prevedere a timpului și centrele bazinale de prognoză și avertizarea asupra viiturilor; nivelul 3, central: Institutul de Meteorologie și Hidrologie din București, care concentrează informațiile meteorologice din rețeaua internă, ca și din întreaga emisferă nordică a planetei, alți factori din Consiliul Național al Apelor.

MINICALCULATORUL TRANSMITE PRIN... RADIO!

În momentul de față este în curs procesul de modernizare a sistemului informațional hidrometeorologic, acesta realizîndu-se prin completarea treptată cu stații automate, prin automatizarea teletransmisiei datelor și trecerea la prelucrarea lor automată operativă, atît la nivel central cît și la nivelul marilor bazine hidrografice.

Primul sistem automat de acest fel a și fost realizat. El constă din 23 de stații automate dotate cu senzori meteorologici și hidrologici, controlate de un minicalculator, instalat la sediul direcției apelor dintr-un mare bazin hidrografic. Sistemul operează astfel: calculatorul cheamă prin radio fiecare stație automată o dată la șase ore. Stația, la rîndul ei, chestionează fiecare senzor și apoi transmite un mesaj care conține toate informațiile primite. Calculatorul compară valorile recepționate cu altele, prestabilite. În cazuri excepționale, cînd, de exemplu, nivelul apei atinge, la una dintre stațiile hidrometrice, cota de atenție, frecvența de apel se schimbă, stația fiind apelată la intervale de trei ore și chiar de o oră.

Dispunîndu-se de experiența acestui sistem, s-a trecut la proiectarea și realizarea unui ampu sistem automat de avertizare hidrometeorologică. El cuprinde mai multe centre zonale de colectare și control al datelor. Fiecare controlează cîte o grupă de stații automate. Centrele zonale sînt dotate cu calculatoare. Ele colectează informațiile hidrometeorologice, prin linii telex, de la stațiile județene. Centrele zonale sînt conectate la Centrul de calcul din București.

COMPUTERUL VORBEȘTE... DAR OMUL HOTĂRĂȘTE

Cum operează noul sistem? El colectează mesajele de la stațiile automate, ca și datele colectate prin telefon sau radiotelefon de la operatorii umani și și le transmit prin telex la stațiile hidrologice și meteorologice județene. Informațiile sînt stocate la centrele zonale. Aici se constituie mesajele-tip care se transmit la centrul de calcul, unde minicalculatoarele le transpun pe discuri și benzi magnetice. La fel se procedează cu mesajele sosite pe circuite internaționale.

Prin intermediul benzilor magnetice, mesajele sînt introduse în calculator pentru prelucrarea automată necesară elaborării prognozelor meteorologice și hidrologice. Prelucrarea se realizează conform unor modele matematice complexe, care calculează scurgerea rîurilor în funcție de cantitățile de precipitații căzute în diverse locuri și de mulți alți parametri ai bazinelor hidrografice în cauză.

Prognozele sînt validate de specialiști experimentați și apoi transmise înapoi la centrele zonale, care le comunică organelor de decizie din raza lor de acțiune.

Pentru următorii ani se urmărește dezvoltarea extensivă și intensivă a acestui sistem informațional, în vederea sporirii eficienței lui la scara întregii țări, pe măsura necesităților practice. Se are în vedere diversificarea dotărilor, astfel încît ele să servească și altor activități din domeniu: protecția calității apelor, coordonarea exploatării lucrărilor hidrotehnice etc.

CONSTANTIN NEDELCU

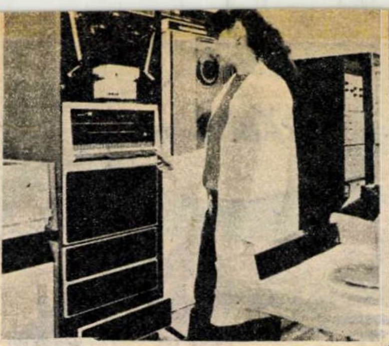

„OCHII ȘI URECHILE" PĂMÎNTULUI

Un fascicul de unde radio cu frecvența de 10 cm mătură cerul. Întîlnind în cale picăturile de apă care alcătuiesc norii, undele sînt reflectate înapoi către sol. Acest „ecou" radio este captat de antena radarului, formînd pe ecranul acestuia imaginea norilor respectivi. Acesta este principiul de funcționare a radarului meteorologic.

În practică, lucrurile sînt mai complicate și mai interesante. Energia reflectată de picăturile de apă, ca să rămînem la exemplul acesta, diferă după volumul și numărul lor. Însă radarul meteo nu se rezumă să semnaleze norii de ploaie, în sfera sa de posibilități intrînd și vizualizarea grindinii, a furtunilor, a altor tulburări atmosferice.

Importanța pentru agricultură și comunicații aeriene, de pildă, a acestor informații este de prim ordin. Pentru atingerea unui grad superior de finețe a observației sînt folosite sisteme de două radaruri funcționînd pe lungimi de undă diferite. Se ajunge astfel pînă la stabilirea dimensiunilor bobului de grindină și prin aceasta la evaluarea exactă a gravității fenomenului.

Dar cel mai complet mijloc de cercetare meteorologică îl reprezintă satelitul meteo. Prin forța lucrurilor, el ține sub observație atmosfera întregii planete. Un singur satelit plasat pe o orbită polară acoperă de două ori pe zi suprafața Terrei. Un satelit meteo geostaționar situat la 36 000 km înălțime deasupra ecuatorului poate observa concomitent fenomenele ce se produc într-o treime din atmosfera terestră. Patru asemenea sateliți meteo pot observa concomitent întreaga atmosferă. Permanența observației din satelit asigură urmărirea fenomenelor cu desfășurare rapidă, cum sînt cicloanele tropicale, furnizînd informații prețioase asupra direcției și vitezei lor de deplasare, ceea ce permite avertizarea operativă și precisă a navelor maritime și aeriene, a populației din zonă.

Situat la punct fix, satelitul transmite permanent stațiilor terestre observațiile culese. Plasat pe o orbită circumterestră, el stochează informațiile la bord, transmițîndu-se „pachet" la fiecare trecere deasupra stațiilor terestre interesate.

Cercetarea automată prin satelit urmează mai multe căi. Prima constă în înregistrarea radiației emise de atmosferă, din a cărei analiză automată rezultă principalele date meteo necesare. La fel, dintr-o „aruncătură de ochi" apreciem și noi, oamenii, starea timpului.

Un alt mod de cercetare urmează calea clasică: diferite captoare analizează datele atmosferice, satelitul colectîndu-le și transmițîndu-le unui centru de sinteză și prognoză. Practic, cele două metode sînt folosite complementar.

Fotografierea norilor, efectuată ziua la lumina solară, se realizează noaptea în infraroșu pe placa fotosensibilă, înregistrîndu-se radiația calorică a acestor formații.

PRIMĂVARA

ORIZONTAL: 1) Din creația acestui compozitor (1863–1931) amintim „Cîntec de primăvară". Poet român dispărut în primăvara vieții, autorul ciclului de poezii „Liliacul timpuriu". 2) Ani mulți. Mesagere ale primăverii. 3) Vin cu primăvara. 4) Armătură anatomică. Radu Florescu. Expansiuni tegumentare. 5) Evacuează gazele. Cele dintîi cireșe! Fiecare cu primăvara lui. 6) Lucrat primăvara. 7) Primăvara e timpul lor (dim.). 8) Primele răsaduri! Pictor impresionist francez, din opera căruia menționăm „Liliacul alb". 9) Arbuști cu fructe acrișoare. Gurița lui Peggy. 10) Din nectarul florilor. Clasic al muncii noastre, autorul corurilor: „Floare-n cîmp" și „Primăvara".

VERTICAL: 1) Îi aparține pînza „La iarbă verde". Un braț din flori. 2) Flori din grădină. Arbori de pădure. 3) Autorul poeziei „Creangă de tei". Bun pentru cultura plantelor. Nota margaretei! 4) A scris poezia „Primăvara" (Mihu). 5) Haina puișorilor. Furnicare de oameni. 6) Covorul verde care va deveni auriu. Florile purității. 7) Pasc alături de mioare. Răsar... cerealele! 8) Fructe zemoase. Creatorul operei eroice „Trandafirii Doftanei". 9) Hrănirea plantelor. Noroi (reg.). 10) Notă muzicală. Apar odată cu primăvara.

NICOLAE PESCARU,
Breaza

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1					■					
2				■						
3										■
4			■			■				
5					■			■		
6		■					■		■	
7	■									
8			■						■	
9							■			
10						■				

PRIMA DEZLEGARE

AERONAUTICĂ

(Monoverb: 5—8)

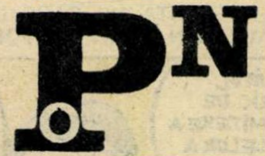

La compunerea monoverbului AERONAUTICĂ s-au folosit două formule: ridicarea la putere prin LA și verbul ARE.

Mai întîi studiem imaginea. Observăm că litera P se află la puterea N, apoi că ea conține în interior litera O. Interpretăm: P-LA-N-O-ARE. Astfel cuvîntul-soluție va fi PLANOARE, compus din 8 litere, cum indică cea de a doua cifră de la cheie.

Și acum dezlegați singuri.

GEOMETRICĂ

(Monoverb: 3—9)

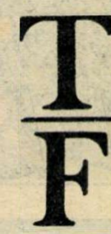

ALMANAHUL „CUTEZĂTORII" 1984

PREMIILE LA EDIȚIA A II-A A CONCURSULUI

La a doua ediție, lansată în „Cutezătorii" nr. 9/1984, concursul almanahului a întrunit peste 6 000 de participanți. Răspunsurile corecte fiind trase la sorți, au fost desemnați următorii cîștigători:

Premiul I: **Daniela Sava,** *Casa de copii Negrești-Vaslui.*

Premiul II: **Szasz Tibor,** *Hădăreni-Mureș.*

Premiul III: **Carmen Magopăț,** *Marginea-Suceava.*

Mențiuni: **Iancu Marius,** *Buzău;* **Szekely Levente-Csaba,** *Copand-Alba;* **Marian Tudorana,** *Alexandria;* **Alin Adam,** *Luncanii de Jos-Timiș;* **Adina Craiu,** *Oglinzi-Neamț;* **Mihaela Croitoru,** *Bușteni-Prahova;* **Mihaela Poruțiu,** *Zalău;* **Marian Dobrin,** *Izbășești-Argeș;* **Maria** *și* **Marius Frățilă,** *Baia-Tulcea;* **Bilț Ibolya,** *Borsec-Harghita.*

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: IOAN DONCA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică: EDITH BRUDI.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura Scînteia. TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. **Index 41836 12 pagini 1,50 lei**

Desene: **SANDU FLOREA**

DETAȘAMENTUL EROIC 3

Scenariu: **PETRE LUSCALOV**

Rezumatul episodului precedent: ÎNTR-O LUPTĂ ÎNVERȘUNATĂ CU HITLERIȘTII, DETAȘAMENTUL FORMAT DIN OSTAȘI ȘI MEMBRI AI GĂRZILOR PATRIOTICE PĂTRUNDE ÎNTR-O MLAȘTINĂ, CONSIDERATĂ DE NETRECUT. DATORITĂ INGENIOZITĂȚII LOR, VOLUNTARII ROMÂNI STRĂBAT MLAȘTINA ȘI AJUNG LA CALEA FERATĂ DE CARE DEPINDE SOARTA BATALIEI DIN ACEST SECTOR.

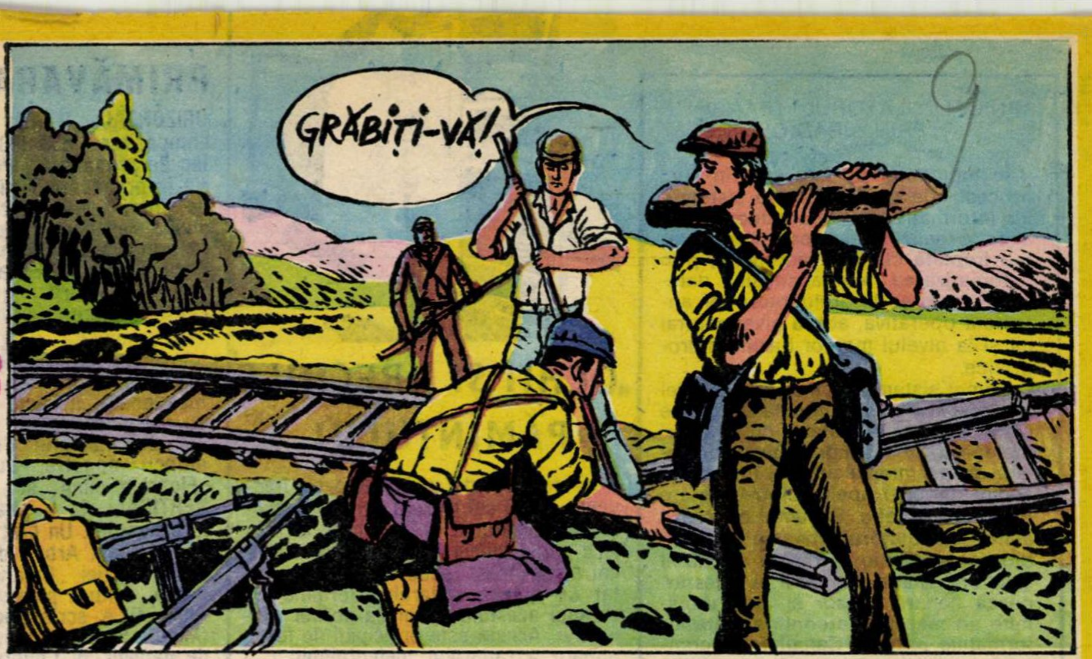

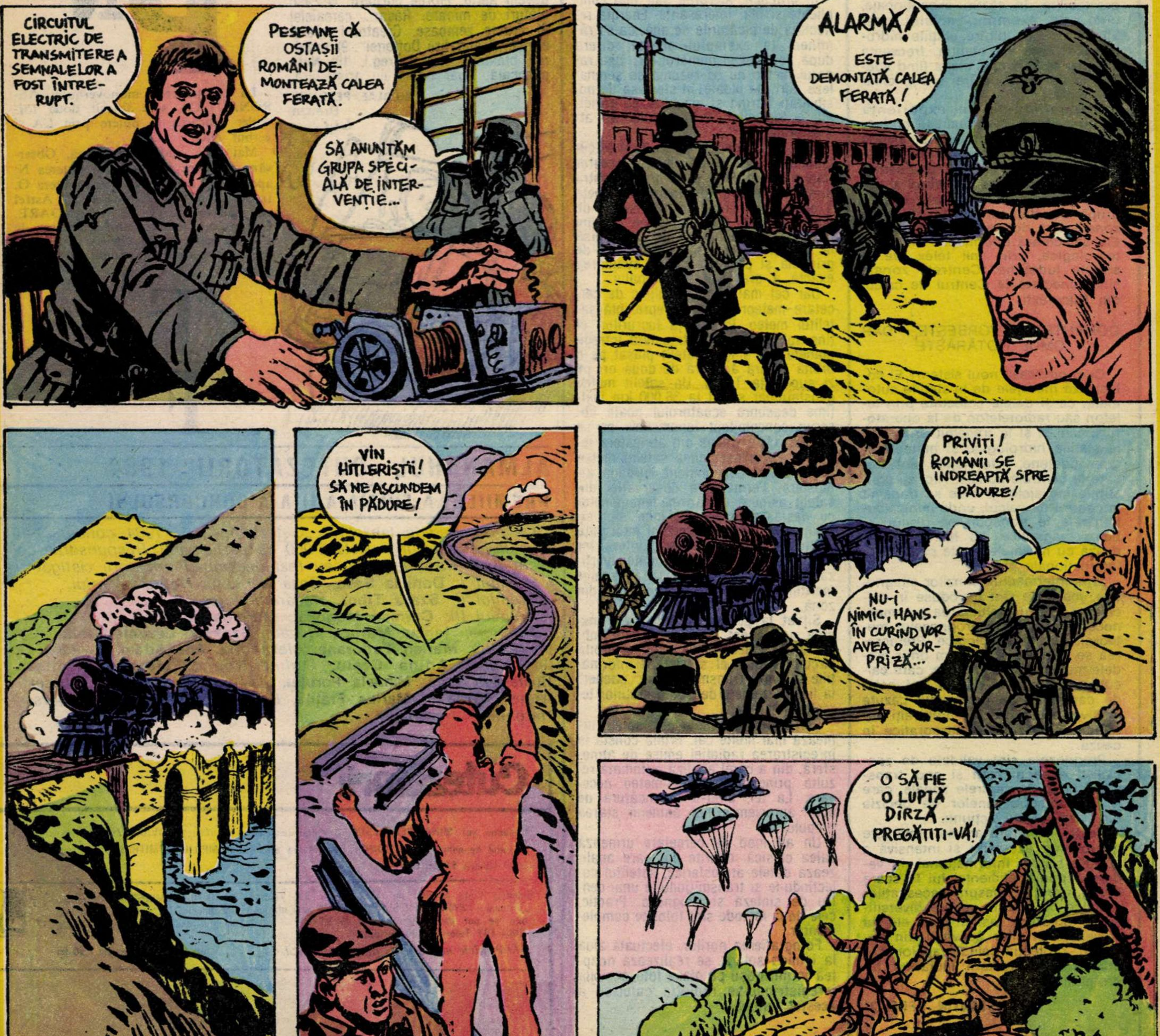
CIRCUITUL ELECTRIC DE TRANSMITERE A SEMNALELOR A FOST ÎNTRERUPT.
PESEMNE CĂ OSTAȘII ROMÂNI DEMONTEAZĂ CALEA FERATĂ.
SĂ ANUNȚĂM GRUPA SPECIALĂ DE INTERVENȚIE...
ALARMĂ!
ESTE DEMONTATĂ CALEA FERATĂ!
VIN HITLERIȘTII! SĂ NE ASCUNDEM ÎN PĂDURE!
PRIVIȚI! ROMÂNII SE ÎNDREAPTĂ SPRE PĂDURE!
NU-I NIMIC, HANS. ÎN CURÎND VOR AVEA O SURPRIZĂ...
O SĂ FIE O LUPTĂ DÎRZĂ... PREGĂTIȚI-VĂ!

(Va urma)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI
PIONIERILOR

16

JOI, 19 APRILIE 1984,
ANUL XVIII (Nr. 863)

SIMȚĂMÎNTUL FIERBINTE AL

„În întreaga noastră activitate de făurire a omului nou, de educare a tineretului patriei, de formare a sa pentru viață, pentru muncă, trebuie să avem permanent în vedere necesitatea de a sădi în conștiința și inima tinerelor generații dragostea față de patrie, față de popor. Fiecare trebuie să știe că datorează totul poporului, că, în orice împrejurări, trebuie să servească poporul, patria, socialismul".

În aceste cuvinte ale tovarășului Nicolae Ceaușescu își află o formulare sintetică preocuparea susținută a secretarului general al partidului nostru pentru ca la temelia întregii activități de formare a omului nou, constructor conștient și devotat al noii societăți, să se situeze educația patriotică, dezvoltarea unor vii și trainice sentimente de dragoste față de țară, de atașament pentru patria socialistă. Această preocupare statornică este izvorîtă din convingerea secretarului general al partidului nostru că iubirea de patrie, patriotismul reprezintă o mare forță a progresului social, o pîrghie aptă să pună în valoare marile resurse de energie și creație ale poporului. O asemenea concepție de mare profunzime și valoare principială și practică pune o dată mai mult în relief faptul că întreaga gîndire și acțiune a tovarășului Nicolae Ceaușescu sînt plenar subsumate împlinirii celor mai scumpe idealuri ale poporului, înălțării patriei în demnitate, în libertate, în frumusețe.

Cuvîntul patrie face parte dintre acele cuvinte pe care le păstrăm în inimi și în conștiințe ca pe o neprețuită comoară. Pentru că patria este locul în care ne-am născut și trăim, meleagul sub glia căruia ne dorm moșii și strămoșii, pămîntul pe care răsună limba noastră, cea ca un fagure de miere, cum spunea poetul. Țara înseamnă patrimoniul material și spiritual, făurit de generațiile multe care ne-au premers de-a lungul unei îndelungi și zbuciumate istorii, măreţele împliniri ale prezentului nostru socialist, viitorul de lumină la care năzuim, noi cei ce alcătuim această mare familie românească de aproape 23 de milioane. Iar patriotismul, iubirea de patrie, este acel sentiment fundamental care încorporează mîndria de a aparține acestui popor, greu încercat de vitregiile vremurilor, dar nicicînd îngenuncheat de ele. Pentru că poporul, care, așa cum nota un scriitor pe la începutul acestui veac, reprezintă „podoaba cea mai aleasă și cea mai mîndră între podoabele țării", deoarece „în marea lui putere de muncă, de luptă și de răbdare, în mintea lui trează și-n inima lui caldă am găsit sprijinul speranțelor noastre și dezlegarea înaltei chemări a neamului nostru". Iubirea de patrie înseamnă atașament nestrămutat față de pămîntul românesc în care avem adînci și puternice rădăcini, înseamnă voință hotărîtă de a contribui cu toate puterile minții și brațelor la edificarea unei țări mai mîndre, mai prospere, mai demne.

Iubirea de patrie a fost izvorul din care s-a nutrit puterea noastră de a clădi și mai ales de a reclădi ceea ce fusese prefăcut în cenușă de năvălitori, de a nu osteni niciodată în a o lua de la capăt în refacerea așezărilor distruse, în împodobirea pămîntului străbun cu noi și noi valori și frumuseți. Tocmai de aceea, în repetate rînduri, secretarul general al partidului nostru a cerut ca generațiile de azi, tineretul îndeosebi, să cunoască în profunzime istoria națională, să descifreze și să-și însușească marile lecții de dragoste de țară și atașament față de glia patriei, să se pătrundă de adevărul că aceia ce ne-au premers nu și-au părăsit, în ciuda atîtor vitrege împrejurări, vatra strămoșească, pătrunși de adevărul că numai aici erau cu adevărat la ei acasă.

Iubirea de patrie este acum, în epoca pe care o străbatem — epoca unei ample mobilizări de energii, a unui vast efort constructiv — un nesecat izvor de tărie, de încredere în puterile noastre, un necontenit îndemn ca toate gîndurile și faptele noastre să se afle sub semnul unui unic țel înalt — **gloria și măreția României socialiste.** Anii pe care-i trăim, măreţele obiective pe care ni le propunem, impun contribuția plenară, participarea activă la această operă constructivă fără precedent, a fiecărui fiu al țării, a fiecăruia dintre cetățenii patriei. Pentru că astăzi națiunea noastră socialistă este angajată într-o vie întrecere cu timpul, pentru a depăși rămînerile în urmă moștenite și a urca în rîndul statelor puternic dezvoltate ale lumii.

Așadar, expresia cea mai înaltă a iubirii de țară o reprezintă acum faptele de muncă, investiția de gîndire și inițiativă pentru ca fiecare fiu al patriei să-și îndeplinească exemplar sarcinile încredințate la locul său de muncă, în întreprinderi industriale, pe șantiere de construcții, pe ogoare, în băncile școlilor și facultăților, în laboratoarele institutelor de cercetări, în fața planșetelor de proiectare. Iubirea de patrie se concretizează acum în silința de a folosi cît mai rodnic fiecare clipă, de a adăuga cît mai multe valori noi patrimoniului material și spiritual al țării. Iubirea de patrie se concretizează în efortul statornic pentru creșterea competenței profesionale, pentru îmbogățirea și înnoirea continuă a cunoștințelor. După cum iubirea de patrie înseamnă a nu trece indiferent pe lîngă lipsuri și neajunsuri, a pune hotărît umărul la rezolvarea lor.

Așezînd munca și viața noastră sub semnul înalt al iubirii de patrie, urmînd exemplul de fierbinte patriotism al tovarășului Nicolae Ceaușescu, ne vom dovedi demni urmași ai glorioșilor noștri înaintași, împlinind visul lor de lumină — o Românie liberă, demnă și mîndră, floare aleasă în buchetul țărilor lumii.

SILVIU ACHIM

TOT ÎNAINTE!

ȘTAFETA GENERAȚIILOR

LA APELUL PRIMĂVERII — RĂSPUNDEM PREZENT!

Sub genericul „Ștafeta generațiilor" din cadrul acțiunii de educație patriotică „Tot înainte!", pionierii din Lasläul Mare, comuna Suplac, județul Mureș, au plantat în noua livadă a școlii 40 de meri și 35 de peri. Sînt cifrele-simbol ale celor două aniversări scumpe tuturor purtătorilor cravatei roșii cu tricolor, împlinirea a patru decenii de la înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944, precum și a celor 35 de ani de la înființarea primelor detașamente de pionieri. De la pionierii din Lunca Bradului am aflat că în această primăvară și-au extins livada școlii cu încă 40 de nuci – deci tot o cifră-simbol. Înfrățiți la învățătură, dar și în muncă, în hărnicie, copiii români și maghiari din cele șase școli aflate pe raza comunei Livezeni au răspuns și ei prezent la apelul primăverii. Și trebuie spus că s-a dus vestea în întregul județ Mureș despre ferma pionierilor din Corunca, inaugurată anul trecut (pe o suprafață de 5 ha). Așa cum le stă bine gospodarilor pricepuți și vrednici, posesorii și autorii ei au semănat din vreme și grîul, și porumbul, iar în acest an, tinerii agricultori au trecut la culturi noi. Nu-i de mirare că și de pe hectarul de căpșuni și de pe suprafața cultivată cu zmeură se prevăd producții-record, de vreme ce anul trecut au obținut la porumb 5 400 kg/ha, iar la grîu 6 000 kg/ha. O veste de ultimă oră ne-a sosit tot de la colegii voștri din Corunca: au încheiat plantările a 400 puieți de stejari, iar plantările puieților de brad sînt în plină desfășurare.

PENTRU FRUMUSEȚEA ȘCOLII

De curînd am fost martorii unui „asalt al primăverii", acasă la colegii voștri mureșeni. Aflasem că Școala generală nr. 20 (cea de-a doua înălțată în noul și modernul cartier Tudor), școală care-și numără vîrsta doar în... lunile care s-au scurs de la începutul anului școlar, va deveni una dintre cele mai frumoase, mai impunătoare din orașul Tg. Mureș. De fapt elevii ei năzuiesc să fie chiar cea mai frumoasă – și gîndul acesta atît de ambițios își are confirmarea în inițiativele și acțiunile întreprinse pînă acum, în noile și cutezătoarele proiecte aflate deja în curs de materializare. Primul punct „fierbinte" l-am întîlnit chiar pe șantierul de lucru al viitorului parc, care va deveni nu numai mîndria școlii, ci și a cartierului.

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

IUBIRII DE ŢARĂ

CODUL ETIC
al pionierului

CHIPUL PATRIEI

Te văd aşa
Cum te-au visat străbunii:
Cu rîuri limpezi
Ce ne dau lumină,
Cu şesuri pline
de roade bogate,
Cu oameni harnici
ce ridică-n soare
mîndre castele
de Făt-Frumos visate.

Aşa te vreau, patria mea!
Leagăn de vise şi de dor,
Sălaş de pace-n viitor
Pentru copiii acestui brav
popor.

Antonela Fărcaş,
clasa a VI-a,
Cenaclul literar „Tricolorul",
Tg. Mureş

PATRIA

Cuvîntul Patrie cînd spun
Ce-i mai frumos în el adun:
Ape limpezi, cristaline
Şi livezi de roade pline,
Munţii cu piscuri cărunte,
Cerbii iuţi cu stele-n frunte,
Holdele cu spice blonde
Şi luceferii din sonde.
Flori, o mie de culori,
Cerul albastru fără nori.

Iosefina Eleonora Ilieş
clasa a VII-a,
Şcoala generală nr. 16, Piteşti

AICI

Aici pe străbunul Pămînt
Unde senin e cerul zilei
Muncim în pace şi frăţie,
Aici copilăria ni-i copilărie.

Aici, unde cîrduri
de porumbei
Susţin întreaga boltă
românească,
Aici frumoasă ni-i copilăria
Şi ne pătrundem de tot
ce-avem mai scump:
Partidul, Ceauşescu, România!

Florin Fluturel,
clasa a V-a,
Şcoala generala Mogoşeşti,
judeţul Iaşi

Ai fi zis că-s veritabili specialişti horticultori pionierii care trasau la... milimetru contururile rondourilor de flori şi ale gardului viu care va împrejmui parcul de la intrare. Imediat în urma lor veneau fetele sădind cu tandreţe, cu infinită grijă florile ce în curînd vor străluci într-o cochetă salbă de culori. Alte mîini pricepute alegeau şi plantau delicatele mlădiţe de merişor aduse din pădurea apropiată. Dar cum pe gospodarii vrednici e bine să nu-i ţii din lucrul lor, i-am lăsat să-şi continue munca şi am trecut pragul şcolii. N-am apucat să urcăm decît cîteva trepte pe scara elevilor, că ne-am trezit şi aici „în plin şantier" – de această dată... plastic! Pionierii-pictori executau ultimele retuşuri la cele două mari fresce înfăţişînd în două ipostaze diferite chipul toamnei. De ce tocmai al toamnei, cînd afară e primăvară? – vă veţi întreba. Pentru că, vă reamintim, toamna, la 15 septembrie 1983, şi-a deschis întîia oară porţile această nouă şcoală. Şi cum să nu fie cu toţii, cei 800 de elevi ai ei, sentimental legaţi de un asemenea emoţionant eveniment?!

În viziunea „echipei veteranilor", a pionierilor din clasele V–VIII (membri ai cercului de pictură de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei), toamna e întruchipată de o frumoasă fată coborînd dinspre colnice pe o pală de vînt şi purtînd un uriaş coş alegoric, coşul încărcat cu poamele pîrguite şi dulci pe care le aduce anotimpul culesului. Din această compoziţie nu lipsesc cunoscutele personaje ale fabulei „Greierele şi furnica"! Sigur, dumneaei, harnica furnică, şi-a şi pus la păstrare proviziile de iarnă şi-acum flutură cheile cămărilor doldora de merinde pe sub nasul bietului trubadur „negru, mic, muiat în tuş" şi foarte necăjit pe vecina cu pricina, care „umple lumea toată/ că m-am dus şi i-am cerut..." Pictorii noştri ne-au explicat şi geneza altor două elemente umoristice apărute în compoziţie. „Într-o recreaţie, unul dintre numeroşii curioşi care ne priveau în timp ce lucram, a exclamat: Păcat că întrerupătorul şi becul din perete o să vă strice... peisajul! Într-adevăr, ne întrebam şi noi, cum o să le mascăm? Ne-am frămîntat puţin şi ne-a venit ideea care a rezolvat ingenios problema: întrerupătorul, pe care l-am vopsit în alb, a devenit valiza „uriaşă" a ostenitului cîntăreţ rătăcitor, iar becul fluorescent s-a metamorfozat în felinarul cu care pleacă seara la culcare soarele din ce în ce mai grăbit şi somnoros al toamnei".

„Echipa ucenicilor", a pictorilor din clasele I–IV, autorii celei de-a doua fresce, au zugrăvit o toamnă în culori exuberante, incandescente, în imagini epice, pline de ritm, de mişcare, de voioşie. Desigur, aceşti copii-artişti s-au pictat şi pe ei înşişi în imensul furnicar al muncii specifice anotimpului rodniciei. Sînt chipuri de copii harnici, copii veseli, fericiţi, copii care trăiesc totodată bucuria primei zile de şcoală în fiecare nouă toamnă. Ei clădesc prin imagini sugestive un adevărat edificiu al toamnei, înalţă un impresionant imn al culorilor care celebrează bogăţiile şi frumuseţile ei, munca celor care adună în hambare rodniciile anului.

Dar acesta a fost numai debutul virtuozilor penelului pe şantierul de înfrumuseţare a Şcolii generale nr. 20. Ei vor realiza tot în... dialog artistic alte şase lucrări de artă monumentală, în care vor reprezenta şi celelalte trei anotimpuri. Ultimul etaj va fi rezervat unor fresce care vor surprinde secvenţele cele mai semnificative ale activităţilor pionereşti desfăşurate în şcoală, precum şi aspecte legate de comportare, de „Codul etic al pionierului".

La palmaresul lor de-acum se adaugă şi darul oferit prietenilor mai mici, şoimilor patriei de la Grădiniţa pe care o găzduiesc sălile parterului şcolii: fresca intitulată „Din lumea basmelor". Personajele dintr-un ciclu de nouă poveşti au fost alese, fireşte, la sugestia micilor „beneficiari"!

Descifrăm pe bordura frescelor numele pionierilor care şi-au înscris cu modestie semnătura de autori: Violeta Chirilă, Mădălina Neacşu, Liliana Zagon, Gabriela Neacşu, Iulian Ionescu, Mihaela Pop, Carmen Zagon (cea mai bună coloristă a „echipei ucenicilor"), Lucian Nazaret, Corina Friciu (de cînd a devenit pictoriţă are şi note din ce în ce mai bune), Cristina Beca (dovedind o rară sensibilitate în linia grafică). Apoi – Remus Pan, Laura Colcer, Elena Vultur şi întregul grup care activează la cercul de artă plastică al Casei pionierilor şi şoimilor patriei. Sînt nume ce semnează un tulburător document artistic, un elocvent mesaj al copilăriei fericite, al bucuriilor vieţii de şcolar, transmis pionierilor care vor învăţa, vor munci, vor crea asemeni acestor primi elevi ai Şcolii generale nr. 20. De altfel, acest şantier plastic, ca şi celelalte iniţiative care vizează înfăptuirea ambiţiosului ţel năzuit de către toţi cei 800 de pionieri – „şcoala noastră, cea mai frumoasă şcoală din oraşul Tg. Mureş" – se înscrie sub genericul „Ştafeta generaţiilor" din cadrul amplei acţiuni de educaţie patriotică „Tot înainte".

ILEANA PIŢA

SĂRBĂTOARE ÎN

APRILIE 1984

Floarea gingaşă, nepreţuită a prieteniei — cultivată cu grijă şi dragoste în toate detaşamentele de pionieri — înfloreşte în tot cursul anului. Colegi buni, săritori, gata oricînd să vă ajutaţi tovarăşii la greu, voi, pionierii, sînteţi întotdeauna şi entuziaşti părtaşi la bucuriile acestora. O dată pe an, în ziua sărbătoririi zilei de naştere,fiecare dintre voi sînteţi felicitaţi cu dragoste, cu multă căldură. Aţi crescut cu încă un an! Familia, prietenii, tovarăşii din jurul vostru şi, iată, şi revista „Cutezătorii", vă urează **„La mulţi ani!",** adăugînd întotdeauna şi **tot mai multe succese.** Aceasta pentru că aniversarea nu înseamnă, pur şi simplu, trecerea unui an oarecare, ci a unei perioade în care aţi dobîndit nenumărate cunoştinţe, aţi muncit pentru a vă cîştiga aprecierea şi respectul celor din jur. De aceea, de la an la an, vă simţiţi tot mai siguri pe forţele voastre, tot mai bine pregătiţi pentru viaţă. Iată, în paginile de faţă — în care sînt sărbătoriţi o parte din colegii voştri născuţi în frumoasa lună a primăverii — **aprilie** — vă veţi întîlni cu sentimentele de optimism, de prietenie şi frăţie între toţi copiii ţării noastre.

După cum aflăm de la pionierii maramureşeni de la Şcoala generală nr. 3 din Vişeu de Sus, detaşamentul clasei a V-a a statornicit, de mai multă vreme, frumosul obicei de a-şi sărbători colegii în ziua lor de naştere. «Cu acest prilej, ne scriu ei, comandamentul detaşamentului pregăteşte felicitări frumoase, lucrate în atelier, însoţite de mici surprize, răvaşe, recomandări. Elevii sărbătoriţi, la rîndul lor, trebuie să susţină un scurt program de 5 minute — un monolog, o ghicitoare, o fabulă, un cîntec, un dans, o poveste hazlie, o întrebare pentru „isteţii detaşamentului" etc. —, astfel că activitatea este de fiecare dată aşteptată cu multă nerăbdare. Sîntem bucuroşi că, de data aceasta, cu ajutorul revistei noastre, putem da o şi mai mare strălucire sărbătorii. Acum avem prilejul s-o felicităm chiar pe comandanta detaşamentului nostru, **Laura Diana Tomoiagă,** căreia îi spunem cu toată prietenia „La mulţi ani!"»

*

Pe Strada Garoafelor, la numărul 2, în oraşul Jibou din judeţul Sălaj, locuieşte **Cornel Dan,** băiatul care vă zîmbeşte în imagine. Sora lui mai mică, Claudia, a hotărît, în secret, să-i trimită la redacţie fotografia pentru că, aşa cum spunea ea, „la 24 aprilie împlineşte 14 ani şi vreau să-i fac o bucurie. Cornel este un frate foarte grijuliu cu mine, harnic şi are numai note de 9 şi 10. Este şi comandant de detaşament."

*

În unitatea de pionieri a Liceului agroindustrial din Teaca, judeţul Bistriţa-Năsăud, printre cei sărbătoriţi în curînd, se numără şi **Lăcrămioara Arcălean**. „Este o foarte bună colegă, prietenoasă, mereu cu zîmbetul pe buze. Pe lîngă meritul ei de a fi o foarte bună şcolăriţă, Lăcrămioara este apreciată şi ca interpretă a brigăzii artistice din unitate. Ei şi tuturor colegilor noştri sărbătoriţi le urăm multă sănătate şi succese în viaţă".

*

Fetiţa cu codiţe împodobite de funde mari este **Manuela Vasiliu.** Ea s-a născut în frumoasa localitate suceveană, Gura Humorului. Verişoara ei, Lica Nechifor, care locuieşte în Paşcani, n-a uitat că pe 22 aprilie Manuela va împlini 9 ani şi vrea să-i facă această frumoasă surpriză de a fi sărbătorită, alături de alţi copii, împreună cu revista „Cutezătorii". Lica îşi recomandă verişoara ca fiind deosebit de curajoasă: a salvat o fetiţă de trei ani dintr-un incendiu!

*

Energic, bun organizator şi prieten cu toţi colegii, **Sorin Blaj** din comuna Ibăneşti, judeţul Mureş, a reuşit ca la toate acţiunile detaşamentului să aibă succese deosebite. Ca, de pildă, ultimul carnaval. Sora lui Sorin, Beatrice, este comandanta unităţii şi semnatara scrisorii trimisă redacţiei. «Aş vrea să-i spunem împreună „La mulţi ani!"» încheie ea.

*

Prima dintre cele trei prietene din imagine se numeşte **Loredana Hanciu** şi învaţă la Şcoala generală nr. 2 din Orăştie, judeţul Hunedoara. Chiar ea ne-a trimis fotografia: „Aş fi bucuroasă să fiţi alături de mine la aniversarea împlinirii celor 12 ani".

*

Între surorile **Condrache** — sînt cinci la număr —, **Mihăiţa** este foarte iubită şi apreciată pentru calităţile ei de bună gospodină acasă şi elevă foarte silitoare (din clasa I a luat numai premiul întîi). „Este cunoscută în satul nostru, Tănăşeni din judeţul Galaţi, ca o bună sportivă, solista de muzică folk", aflăm de la sora ei, Jana, care a trimis scrisoarea. Împreună cu celelalte surori şi noi îi urăm „La mulţi ani!"

*

Costin Joiţa, băiatul din fotografie, este «un pionier cu rezultate foarte bune la învăţătură şi în toate activităţile pioniereşti. Este un inimos membru al cercului „Micii naturalişti" şi un bun interpret la vioară. De asemenea îi place să joace şah. Pentru toate acestea, noi îl iubim şi îl apreciem.» (Detaşamentul clasei a III-a, Şcoala generală din Slănic-Prăjani, judeţul Prahova.)

*

„De ziua ei aş vrea ca florile să zîmbească, păsărelele să ciripească, soarele să fie strălucitor, iar porumbeii să zboare în albastrul senin al cerului şi să ducă în toată lumea dorinţa fierbinte a copiilor din România pentru pace", îşi începe scrisoarea Rodica, sora **Săndicăi Tănase** din comuna Vişani, judeţul Brăila. Săndica împlineşte 11 ani.

*

„Noi, fraţii lui **Cristinel Cozma,** sîntem bucuroşi să-l felicităm, şi cu ajutorul revistei, pe Cristi, la ziua sa de naştere. O facem cu toată dragostea, mai ales pentru felul lui deosebit de a se purta cu toată lumea şi, bineînţeles, cu fraţii lui". (Satul Cozmeşti, comuna Stolniceni-Prăjescu, judeţul Iaşi.)

*

„Mă numesc Gabriela Enea şi sînt din oraşul Fălticeni, judeţul Suceava. Sora mea, **Camelia,** împlineşte pe data de 23 aprilie 9 ani. Este în clasa a III-a B, la Şcoala generală nr. 2 din Fălticeni, fiind una dintre cele mai silitoare eleve. Părinţii şi eu îi dorim noi şi frumoase izbînzi şi mai mult curaj în tot ceea ce face."

*

DETAŞAMENT

La mulţi ani, dragi cutezători!

Fotografia **Danei Molnar**, pionieră în clasa a VI-a, la Şcoala generală din Derna, judeţul Bihor, a fost trimisă de prietena ei cea mai bună, Gabriela Rujea. „Vă rog s-o felicitaţi şi pe ea; este o fată harnică şi ascultătoare", ne scrie Gabriela.

*

Lucian Chitriuc este pionier în clasa a II-a, la Şcoala generală din comuna Putna, judeţul Suceava. Este un coleg bun şi iubit de toţi pionierii. A îndeplinit primul angajamentul de muncă patriotică. Comandanta detaşamentului, Mihaela Hrişcă, şi ceilalţi colegi îl felicită de ziua lui.

*

Două prietene, Ioana Szeman şi Gabriela Petrişor din Cluj Napoca felicită, de ziua ei, pe cea de-a treia prietenă, **Dorina Chifor:** „O apreciem pentru că îşi ajută colegii şi pe fratele ei mai mic, îşi ascultă părinţii şi-i săritoare la treburi".

*

Pe data de 23 aprilie, una dintre pionierele detaşamentului clasei a VI-a B, de la Şcoala generală nr. 8 din Tecuci, judeţul Galaţi, va împlini 12 ani. Ea se numeşte **Camelia Rauţă**, Cami, cum îi spun prietenii. Trimiţîndu-ne fotografia ei, în numele tuturor colegilor, Magda Postolache şi Pavelina Ursu urează celei mai bune comandante de grupă „La mulţi ani!"

*

„Aş vrea să-i felicit pe fraţii mei, **Ionela şi Gheorghe Vlad** pentru împlinirea vîrstei de 14 ani şi, respectiv, 12 ani. Eu îmi iubesc mult fraţii şi apreciez la amîndoi ambiţia de a fi mereu fruntasi.Ziua lor de naştere am sărbătorit-o zilele acestea, cu toţii, în familie". Rîndurile de mai sus sînt scrise de pionierul Mihail Vlad din comuna Bradu de Sus, judeţul Argeş.

*

„**Carmen**, premianta clasei, împlineşte vîrsta de 14 ani. Îi dorim cu acest prilej, sănătate şi succes la intrarea în treapta întîi de liceu." (Tanţa Gîrbă, în numele detaşamentului clasei a VIII-a, comuna Bordei-Verde, judeţul Brăila.)

*

Dobrin Popa împlineşte 12 ani. Frăţiorul mai mic, Nicuşor, îi urează cu multă dragoste „La mulţi ani!" Cei doi fraţi sînt bucureşteni şi învaţă la Şcoala generală nr. 25.

*

„Este una dintre cele mai bune pioniere din clasa noastră, fiind şi un frumos exemplu de comportare. Îi urăm din inimă „La mulţi ani!" colegei noastre **Georgia Scarlat**", ne scriu pionierii clasei a VI-a de la Şcoala generală nr. 2 din Buhuşi, judeţul Bacău.

*

Copiii clasei a IV-a din satul Saele, comuna Lunca, judeţul Teleorman, sînt cu toţii elevi buni la învăţătură. De aceea nu este o întîmplare că şi cei patru sărbătoriţi în luna aprilie au numai note de la 9 în sus. Ei sînt **Carmen Bacă, Mihai Gogoaşă, Adelina Raicu, Ştefania Văduva.** Bravo, copii!

*

Două dintre cele mai bune pioniere ale Şcolii generale nr. 185 din Chitila, Sectorul agricol Ilfov, se numesc **Dana Pop** şi **Daniela Bărăgău**, cărora comandamentul unităţii le face o frumoasă prezentare. Dana, de pildă, n-a ştiut niciodată ce „gust" au mediile mai mici de 10 şi de trei ani este o destoinică comandantă de unitate. La ediţia a IV-a a Festivalului naţional „Cîntarea României" a fost laureată. Colega sa, Daniela, pe lîngă alte frumoase succese, a obţinut la concursul pe obiecte de studiu, la matematică, locul al doilea pe judeţ.

*

„Ne bucură apariţia rubricii „La mulţi ani, dragi cutezători!" pe care am popularizat-o şi la gazeta „Semafor" a Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Hunedoara, ne scrie Ionela Vlad. „Pe această cale, dorim să-i felicităm şi noi, subredacţia, pe cei care mai cresc cu un an... În această lună de primăvară, aprilie, doi dintre colegii subredacţiei „Tot înainte" îşi vor sărbători ziua de naştere în mijlocul nostru. Vă rugăm să fiţi şi dumneavoastră, redacţia revistei, alături de noi. Sărbătoriţii sînt **Olimpiu Hareton Sesovici** şi **Călin Borza.**"

***

Nota redacţiei

Aşteptăm, dragi prieteni, să ne trimiteţi cît mai urgent scrisorile voastre adresate rubricii „La mulţi ani, dragi cutezători" şi care să conţină fotografiile celor pe care doriţi să-i felicităm împreună la aniversarea zilei de naştere **în luna mai.**

CĂLDURA FAMILIEI

Cuvîntul **mamă**, *cuvîntul* **tată**, *cuvintele tandre* **frate** *și* **soră**, *cuvîntul scump* **acasă** *își găsesc sensul definitor în familia unită a fiecăruia dintre noi, avînd în față idealul luminos de urmat, de a fi și a deveni cît mai folositori societății noastre, patriei dragi. Cu cît într-o familie răsună mai multe glasuri de copii harnici și ascultători, cu atît ea se simte mai puternică și mai omenoasă, se știe mai mîndră și mai frumoasă.*

Pe Strada Dragoș Vodă...

...Blocul 2A, scara A, etajul 4, din municipiul Baia Mare, locuiește familia Alexa. Într-un apartament spațios cunosc căldura familiei patru copii: Bogdan, Rareș, Oana și Dragoș. Pînă nu de mult ei au fost „copiii pădurii". Au locuit la Borsec, unde munceau părinții lor — Anca și Romeo Alexa. De curînd familia s-a mutat, în urma transferului de serviciu al ambilor părinți, pe meleagurile maramureșene. În vechea gospodărie de la Borsec, copiii familiei Alexa au învățat multe treburi gospodărești și au avut și o preocupare de excepție, reușind să crească un pui de căprioară, un pui de cerb și patru pui de urs. Uluit de asemenea experiență, unul dintre noii prieteni ai lui Bogdan a spus deodată: „Cred că e mai bine cu frați...", „De ce?" a întrebat din simplă politețe Bogdan. „Spun așa, fiindcă mie mi se întîmplă să mă mai plictisesc singur." Abia în acea clipă Bogdan a simțit așa ca o zvîcnire înțelesul acestor cuvinte. Pînă atunci, fiind cel mai vîrstnic între frați, simțise răspunderea familială și fraterna ca pe o grijă zilnică. Dar niciodată nu avusese cum să știe ce-i aceea plictiseală ori singurătate și a cugetat, în sinea lui, că ele trebuie să însemne posibile semințe de nefericire. În alt moment, alt prieten, Radu, care este un băiat foarte sociabil, exuberant și are mulți amici, i-a făcut în treacăt un compliment afectuos la adresa familiei sale; i-a spus că și lui i-ar fi plăcut să aibă mai mulți frați ca „să fie mai mulți în casă".

Puterea familiei

Bogdan Alexa este pionier în clasa a VIII-a B, la Școala generală Nr. 12 din Baia Mare, școală fruntașă în județ. Bogdan este un băiat blond, un tînăr interiorizat, serios. În drum spre casa lui, i-am luat un mic interviu:

— Ce înțelegi prin puterea familiei?

— Să fie cinstită și să muncească.

— Cum conferă copiii putere familiei?

— Prin felul cum își fac datoria de elevi și se comportă tot timpul.

— Și cînd sînt mai mulți?...

— Puterea o dă munca în ultimă instanță, asta voiam să spun. Dacă mai mulți copii într-o familie învață prost, nu-și văd de treabă cum trebuie, aceștia nu dau putere familiei, și eu prefer să-i apreciez pe acei mulți frați care sînt serioși, capabili.

— Atunci, hai să-ți pun întrebarea pe care de altfel singur ai provocat-o: voi, care sînteți mai mulți în familie, cum învățați?

— Ne străduim să învățăm cît mai bine, a răspuns Bogdan.

Oana și... albastrul cerului băimărean

Oana Alexa are în familie un statut „privilegiat": este singura surioară, este „fetița lui tăticu", dar, din acest motiv, ea nu și-a pierdut cîtuși de puțin măsura... Învață în clasa a III-a C, la aceeași școală și potrivit caracterizării din familie este „cea mai conștiincioasă" dintre frați în pregătirea lecțiilor. Potrivit caracterizării de la școală, este o pionieră care învață bine, este foarte disciplinată, foarte harnică și foarte talentată la desen, după cum ne spune tovarășa învățătoare Maria Paripaș. Cercetăm la rîndul nostru planșele. În coloristica lor ne atrage delicat un anumit senin: albastrul! Printre artiștii plastici maramureșeni se vorbește despre albastrul cerului băimărean și poate Oana, dintr-o afinitate spirituală firească, îl exprimă. Ochii Oanei nu sînt albaștri, ci chihlimbarii și foarte sclipitori; și ce ne place mult la această fetiță cu trei frați este zîmbetul ei deschis, gingaș, vorbindu-ne despre seninul și fericirea propriei copilării.

Mămica, băiețelul năzdrăvan și cornulețele

„Toți copiii mă ajută în gospodărie, spune mama. Pot să spun că eu nu știu ce înseamnă să mă duc să tîrguiesc. În fiecare duminică, la ora șase dimineața,

Bogdan și cu Rareș se duc să cumpere lapte. Rareș însă este excelent în treburile gospodărești". Rareș învață în clasa a VI-a A, are doisprezece ani și este un băiat foarte vioi și săritor. E-adevărat, observăm noi, dacă cercetăm lucrurile cu de-amănuntul, fiecare are o pasiune care-l absoarbe. „Bogdan e cu cititul", așa cum spune și mama. „Oana e cu păpușile", „Dragoș cu fotbalul". Rareș, în schimb, se învîrtește continuu ca un băiat năzdrăvan printre rufe de stors, cratițe, covoare de scuturat și pe toate le „pune la punct" cu o îndemînare și rapiditate de ai zice că poartă la degetul mic un inel fermecat ca în poveste. Într-o zi, ca să dăm un exemplu, mama s-a întors de la serviciu. Nu era nimeni acasă, copiii erau toți la școală. În bucătărie a descoperit un mesaj de la Rareș: pe masă era aluat pentru cornulețe, gata preparat, într-o cratiță. Mămica s-a minunat și a rîs: era încă o inițiativă proaspătă a băiatului ei mijlociu. E-o plăcere pentru orice mămică să fie ajutată prompt și activ în treburile gospodărești.

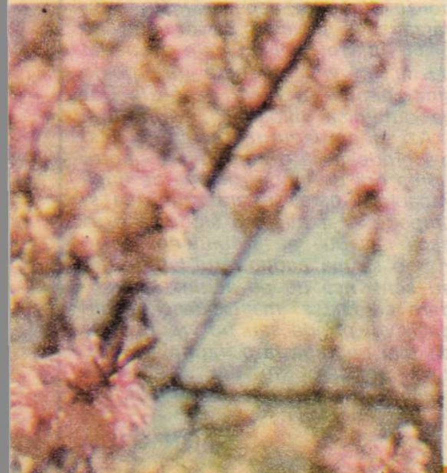

Ce spune tăticu, ce spune bunica și ce mai spun copiii

În privința pregatirii la obiectele de studiu frații nu pot să se ascundă unii de alții. Și așa funcționează chiar acasă o foarte bună grupă de întrajutorare la învățătură. „Dragoș trebuie să citească de mai multe ori lecția la citire", constată cu fermitate Rareș. „Rareș trebuie să persevereze mai mult la matematică, îndeosebi la geometrie", avertizează „profesional" Bogdan. Singura care nu intră într-un asemenea control vigilent este Oana, care se bucură de-un gir absolut din partea fraților ei. „Ea învață singură, cînd nu știe, vine și întreabă."

În familia Alexa, un loc al ei are și bunica.

— Ce părere aveți despre nepoții dumneavoastră?

— Sînt destul de cuminți, doar că fac uneori mofturi la mîncare. Lui Bogdan nu-i place ciorba, vrea să mănînce numai supă; Rareș nu vrea să mănînce varză călită. Oana însă mănîncă de toate, ea se împacă bine cu bucatele.

Ultimul sosit acasă este tăticul, întîmpinat cu bucurie de toți copiii. El îi îmbrățișează.

— Ce doriți de la copiii dumneavoastră? îl întrebăm.

— Să fie corecți, să fie cinstiți, să învețe bine, să pot să mă mîndresc cu ei pentru faptele lor și fiecare să ajungă în viață om de nădejde.

Ionela și frații ei

La Școala generala Nr. 15 din Baia Mare am cunoscut-o pe Ionela Florian, din clasa a IV-a D. Tocmai ne aflam în bibliotecă și am remarcat apariția unei fetițe, care și-a făcut intrarea în mod cuviincios în bibliotecă („Nu a dat buzna, cum fac unii copii", a atenționat tovarășa bibliotecară, Suzana Ardelean). Aflăm pe urmă că Ionela înapoiază la timp cărțile citite, în bună stare și știe să expună frumos cele citite. Ea are patru frați: pe Mariana, de unsprezece ani, pe Ionică, de nouă ani, pe Romi, de trei ani, și pe Mircea, de doi ani. Acasă, Ionela este un ajutor de nădejde. Chiar și Ionică este de ajutor, „deși ar fi bine să fie mai cuminte la joacă, să nu fie bătăuș", fac observația severă cele două surori. Mămica atenuează, fiindcă Ionică este cel mai iute la tîrguieli, și chiar la curățenie, odată pune mîna pe mătură și odată termină. „O să fiu mai disciplinat și la joacă, acasă, și în recreații, la școală", promite Ionică mămicii și surorilor lui. Firește, răsfățații sînt cei doi frățiori mici, care sînt iubiți și ținuți în brațe ca două păpuși.

Odată Ionela a întrebat-o pe mămica ei dacă a avut frați și mama i-a spus că n-a avut și de aceea copilăria ei „ a fost pustie". Acum însă familia cu cinci copii este ca o compensație: în fiecare duminică la masa de prînz se ivește acest tablou reconfortant, toată familia „stă roată lîngă masă", în frunte cu tata (tati, cum îi zic copiii), care-i muncitor miner. În zilele libere, vara, se duc cu toții la pădurea „Două veverițe", aproape de oraș. Ei, copiii, au învățat să se împace frățește. De cîte ori au bunătăți, bomboane, le împart „frumos și corect" una mie, una ție... Sînt grijulii și economicoși cu lucrurile de îmbrăcăminte și din casă, știu să le arate prețuirea cuvenită.

Într-un rînd au trebuit să rămînă vreo trei zile singuri acasă, fiindcă părinții au fost chemați cu o treabă urgentă de familie în altă localitate. Mariana a servit masa. Au dereticat prin casă, seara s-au uitat la televizor. Și-au așternut patul și s-au culcat. Pe Mircea l-au legănat să-i vină somnul și i-au spus povești.

„Oare ce-au făcut, ce-o fi cu ei, cum se descurcă?" se întrebau părinții abia așteptînd să se întoarcă acasă. Abia așteptau, la fel, și cei cinci copii, de dorul părinților. Cînd au sosit, mare veselie, mare bucurie și... în casă ordine, curățenie. A fost ca o zi de sărbătoare, cînd s-au regăsit din nou împreună.

„Noi i-am dori pe toți să ajungă să muncească spornic, spune tatăl, să învețe o meserie cît mai potrivită pentru fiecare." „Și am vrea, adaugă mama, să fie aproape de noi, să rămînă maramureșeni".

*

Sînt frînturi de viață de familie, viață fericită în căminul părintesc, unde răsună cuvîntul scump **mamă,** cuvîntul scump **tată,** cuvîntul cald **copiii,** cuvîntul luminos **familie.**

MARGARETA MICU

Fotografii: GRIGORE PREPELIȚĂ

Zi de vacanță

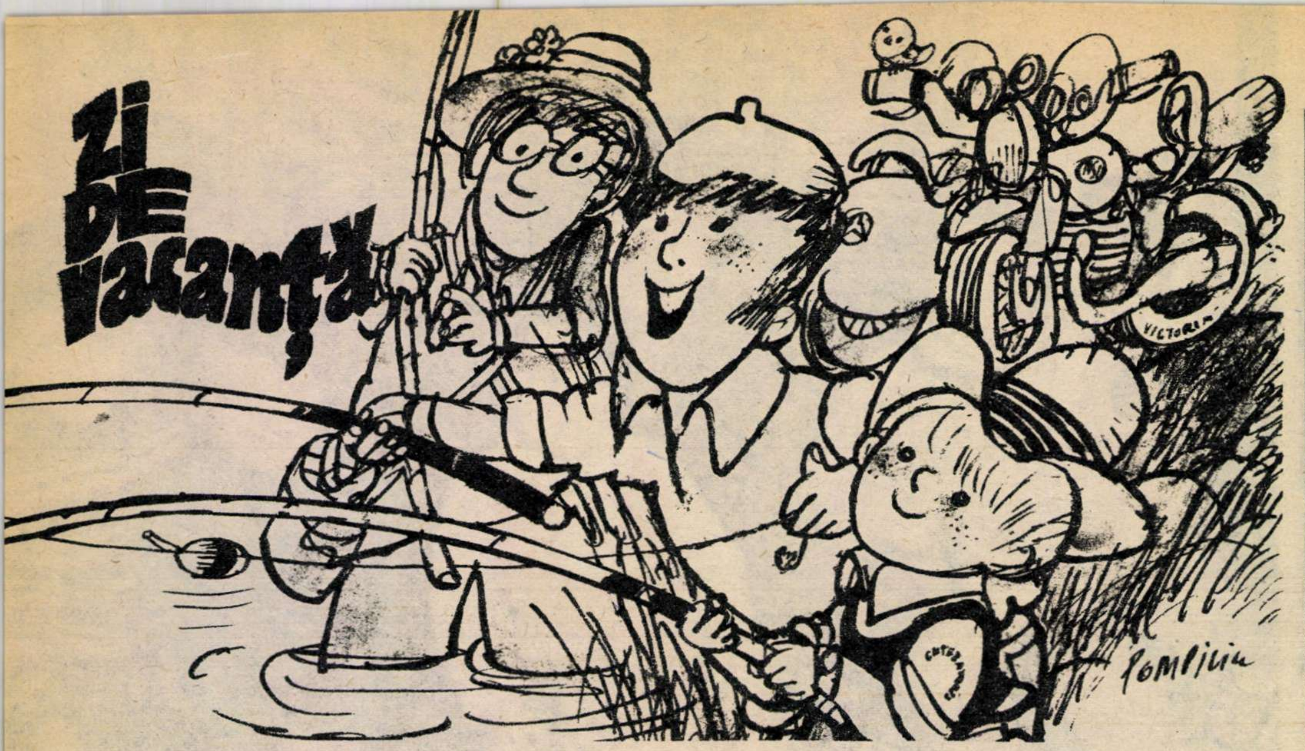

După o noapte senină și rece a căzut rouă pe frunzele gutuiului nostru. Mă uitam cum strălucesc în bătaia soarelui bobițele argintii, cînd s-a oprit în poarta casei o motocicletă. Era vărul Istrate.

– Hai, urcă-te, îmi spuse el arătîndu-mi cabina atașului, mergem la pescuit... Pune ceva mai gros pe tine și nu mai sta pe gînduri.

– Păi să-mi cer voie de la ai mei, i-am răspuns eu. Așteaptă puțin.

– Peștii nu așteaptă, mi-a răspuns el. Și tocmai atunci s-a arătat și mama în prag.

– Mătușică Sandra, vrei să mănînci o ciorbă de crap și o saramură de biban?

– Cum să nu vreau, nepoate.

– Atunci lasă-l pe Andrei să meargă cu mine. Într-un ceas-două umplem oala.

– Istrate, a spus mama, numai să nu gonești prea tare motorul acela afurisit.

În cîteva clipe am tras pe mine un pulover mai gros și mi-am prins sub bărbie cureaua de la casca de protecție. Nu fusesem niciodată la pescuit. Auzisem multe despre meșteșugul acesta și mai ales despre pescarii amatori. Balta pomenită era mai departe de satul nostru. Vărul Istrate, de cîțiva ani tehnician veterinar la gospodăria comunei, e întotdeauna grăbit. Chiar și cînd vorbește. Îi ies cîte trei vorbe deodată pe gură, că aproape nu se înțelege nimic, dar încolo, cum spune mama, e băiat bun, săritor la toate și priceput în munca lui. Îi sînt dragi necuvîntătoarele și întotdeauna găsește o vorbă bună și pentru calul care șchioapătă din pricina unei potcoave prost bătută și pentru oaia care nu mai isprăvește cu zbieratul după mielul ei, ca și pentru gîscanul ce se îneacă cu te miri ce din pricina lăcomiei, și stă cu ochii albiți și ciocul căscat, gata să-și dea duhul. Scarpină viţeii între cornițe și apoi le face cîte-o injecție, gîdilă purceii pe burtă și-i tratează de dureri de stomac... De cîte ori trece pe la noi spune că n-are vreme și nu se așază pe scaun măcar să-l pici cu lumînarea. Dacă mama îl servește cu ceva, el gustă din picioare, mulțumește și iese alergînd din ogradă.

– Mai încet, băiete, că nu s-a aprins satul, îi strigă mama din urmă.

Mîna frumos motocicleta vărul Istrate, făcea viraje ca la cinematograf și saluta în dreapta și în stînga cunoscuții pe care-i întîlnea. În scurtă vreme am ajuns la malul bălții, la locul lui cum pretindea el, lîngă o răchită scorburoasă. Mi-a dat și mie o undiță, m-a învățat ce trebuie să fac și cum să fac. Sosisem cei dintîi. Balta era netedă ca o oglindă. Prin stufărișul din fund se auzeau certîndu-se cîteva păsări necunoscute de mine. Nu departe unul de altul, eu și vărul Istrate eram numai ochi și așteptam ca peștii să se apropie de cîrligele undițelor noastre. Vărul Istrate îmi tot făcea semne să stau neclintit, să nu scot o vorbă, să nu tușesc, să nu strănut. Aveam nu știu de ce un pic de emoție. Un fel de teamă în furca pieptului. Poate pentru primul meu pește care se pregătea să înghită rîma... Și cum nu-mi depărtam ochii de la plută, aud un glas abia șoptit:

– Ai venit de mult, Istrate?

– Înainte de răsăritul soarelui. Pe întuneric.

– Ai prins ceva?

– Da, doi crapi cît niște iepuri. Unul eu și unul vărul meu Andrei, cel de colo. E abia într-a opta, premiant la școală și cu un noroc neobișnuit la pește.

– Pot să-i văd?

– Nu se poate. Nu insista că nu se arată primii pești. Treci la locul tău, Vasile, și mai taci din gura aceea.

Vasile era unul înalt, subțiratec, cu barbă mare și cu pletele desfăcute în două: atîta pe un umăr, atîta pe celălalt. Mi-am dat seama că-i vreun cunoscut. Poate chiar un prieten de-al vărului Istrate. Dar n-am priceput de ce i-a ascuns adevărul. Venisem după răsăritul soarelui și nu prinsesem nimic. Și la școală nu sînt chiar premiant. Auzisem eu că pescarilor le place să înflorească lucrurile, dar nu-mi închipuisem că atît de tare. Cineva zicea într-o seară, la noi, că nu pescarii sînt de vină pentru istoriile pe care le povestesc, ci balta. Că plutește pe ea un fel de abur pe care cum îl tragi în piept, cum începi să spui că ai prins atîta, că ai făcut cutare, că era să te ducă în apă, să te înece un crap cît un vițel, că niciodată nu te-ai întors acasă cu tolba goală și cîte și mai cîte. Dacă era adevărat lucrul acesta cu balta, trebuia să se întîmple și cu mine. Am tras mai cu putere aer rece, cu miros de baltă, pe nări, așteptînd. Dar nimic.

În cele din urmă am băgat de seamă că mai veniseră la pescuit și alți amatori, unii de seama vărului Istrate, alții mai în vîrstă, și că aproape toți se cunoșteau unul pe altul, se salutau prin semne, arătau spre baltă cu palmele și apoi își aruncau undițele în lumina apei. Din cînd în cînd, la intervale foarte mari de timp, se arăta în văzduh cîte o bucată de argint, cîte un peștișor mic, căzut în capcană. Cel cu undița îi scotea cîrligul din gură și-l arunca cu ciudă în apă, să mai crească. Pluta mea nu se clintea din loc și după cîte mi-am dat seama nici unul din ceilalți pescari amatori, cu legitimație în regulă și cu cotizațiile la zi, nu prindeau peștele cel mare, atît de visat, atît de așteptat și înconjurat de misterioase povești. Soarele se ridica sus, gonea ceața alburie de pe văi și încălzea mîinile înțepenite pe undițe. De dragul soarelui, poate, cîte un pește, departe de mal, prin mijlocul bălții, se sălta în sus, cu botul deschis să prindă astrul în gură, dar cădea repede în adînc, lăsînd în urma sa o mulțime de cercuri concentrice.

– Se joacă, afurisiții, nu le pasă, spunea cu jumătate de glas vărul Istrate.

De nicăieri nici un strigăt de bucurie. Unii din pescari își schimbau locurile, își înlocuiau momeala și strîngeau din umeri nemulțumiți. Mie, ce-i drept, nu-mi prea păsa de necazurile lor. Mă simțeam bine. Ascultam lipăitul apei, priveam legănatul pămătufurilor din vîrfurile stufului și încercam să pricep, după schimonosirea fețelor lor, cam ce gîndesc pescarii înșirați pe de lături, cocoțați pe cioate de salcie ori stînd pe scăunele cu trei picioare, anume aduse de-acasă. Mi se părea că unii din ei ațipeau în toropeala dimineții și săreau ca arși cînd le cădea capul în piept. Dar, într-un fel, îmi părea rău că dacă tot așa vor sta lucrurile cu peștii și cu pescarii n-o să am ce povesti prietenilor mei la școală.

– Nimic, domnule! Nimeni și nimic! Asta nu mi s-a-ntîmplat niciodată, de cînd pescuiesc, spuse cu obidă vărul Istrate... Adevărul e că nu pescuia chiar de o mulțime de ani. Poate de unul și jumătate, de atunci de cînd își cumpărase motocicletă.

– Dar nu se poate, își continua gîndurile cu glasul scăzut, vărul Istrate. Măcar de-un borș, măcar de-o saramură... Ții minte cînd am adus atașul motocicletei încărcat cu crapi și carași? Atunci mușcau cîte doi odată din aceeași rîmă.

Nu mi-aminteam de asemenea ispravă a vărului Istrate, dar, ca să nu-l contrazic, am spus:

– Da, da, și se zbăteau de mama focului, i-ai adus vii acasă și cînd i-ai pus la prăjit în tigaie săreau de doi metri în sus.

– Așa era? mă întrebă el luminat la față.

– Așa, țin bine minte.

Și poate că aș mai fi spus vreo întîmplare dacă mă îndemna cineva să povestesc, dar mi-am dat seama că începusem să semăn cu pescarii care uneori dintr-o plevușcă sînt în stare să ridice un rechin, o balenă și m-am oprit la timp. Și chiar am strigat:

– Nu, nu , nu folosește!

– Ce să folosească? m-a întrebat Istrate.

– Ia, un broscoi, vroia să-mi înghită pluta.

Dîndu-mi seama că dintr-o minciună cădeam fără voia mea în alta, am închis gura și am pufnit în rîs.

– De ce rîzi, mă?

– Așa mi-a venit mie să rîd. Eu și pescar!

– Păi tu vrei chiar din prima zi, îmi răspunse vărul Istrate și cred că ar mai fi adăugat ceva, dar din coada bălții, dinspre păpuriș, cineva strigă cu glas tare: „Unul" și nu mult după aceea răsună peste fața apei: „Doi"... La cîteva minute se auzi: „Trei", apoi „Patru". Numărătoarea încetă și, în vreme ce pescarii își duceau palmele la urechi făcute pîlnii, se auzi din nou „Opt" Apoi „Treisprezece". „Paisprezece". Ciudata numărătoare se opri la „Douăzeci". Nu după multă vreme trecu de-a lungul malului un omuleț în cămașă albă și jiletcă neagră, cu pălăria de culoarea paielor de ovăz trasă pe ochi și care ducea pe un umăr un ciorpac de pescar și pe altul o traistă plină cu pești. Nu-l cunoștea nimeni. Avea o privire afurisită, îi jucău ochii în cap... și întrebă:

– Cumpără careva dintre dumneavoastră? Sînt încă vii. Am avut mare noroc în dimineața asta și n-am nevoie de atîția.

Pescarii s-au uitat unii la alții și apoi au dat din cap că nu cumpără. Cînd s-a depărtat omulețul în cămașă albă și jiletcă neagră, toți cei de față, posomorîți, și-au strîns undițele, traistele și au părăsit malul bălții.

Vărul Istrate accelera cam nervos motorul motocicletei. Uite, aproape că a trecut o săptămînă și nici acum nu-mi dau seama dacă omulețul acela a voit să-și bată joc de pescari ori chiar într-adevăr prinsese prea mult pește. Vărul Istrate a mîncat la noi în duminica aceea sărmăluțe cu varză și a povestit că a bătut pe baltă un vînt viclean care a speriat peștii, un vînt pe care nu-l poate simți nimeni în afară de pești. Dar că duminica viitoare...

Azi mi-am făcut mai multe lecții și mă gîndeam la o compunere pentru prima oră de limba română de după vacanță. Seara se arată liniștită și limpede. Mai mult ca sigur că o să cadă iar rouă pe gutuiul nostru. În zori o să mă caute vărul Istrate. Iar eu simt încă de pe acum o nerăbdare ciudată și mă gîndesc nu atît dacă voi prinde sau nu vreun pește cît mai degrabă la o întîmplare grozavă pe care s-o pot așterne pe caiet și apoi s-o citesc, încîntat, colegilor, în clasă.

CĂLIN GRUIA

DIN JURNALUL DE BORD AL EXPEDIŢIEI
„SUNET DE TULNIC"

O MASĂ LA IARBĂ VERDE

2

21 IULIE 1983

Primul care s-a trezit a fost Romeo şi a avut o surpriză. Nefixînd dopul cum trebuie, după ce şi-a umflat salteaua aseară, s-a trezit doar în sac. Salteaua era desumflată complet.

- Toată noaptea – ne spunea în risetele noastre – am visat că eram pe o plută în largul mării! Şi ploua de se rupea cerul! Ce n-am putut înţelege era faptul că marea nu avea valuri. Ca să vezi ce-ţi poate face un dop!

Ne-am trezit cu toţii şi am început să ne adunăm lucrurile, să demontăm „cortul de haine" din jurul sobei, să le împachetăm chiar dacă nu erau uscate complet.

Ne pregătim micul dejun pe care îl luăm în grabă. Primul nostru mic dejun din expediţie a fost nepermis de bogat: hrană rece cu multe bunătăţi pregătite încă de acasă. Ridicăm tabăra şi, mulţumind paznicului pentru găzduire, pe un timp frumos plecăm, fredonînd imnul expediţiei, spre lacul Căraciu.

„Pe drum de aur,
Drum de glorii,
Cutezători, neobosiţi pornim."

Cîntul nostru înveseleşte ziua şi face ca soarele să ne zîmbească prietenos. Drumul relativ scurt, presărat cu poieniţe, a urcat o pantă lină la început, ca apoi un „ţipiş" (urcuş abrupt ca o ţeapă) să ne pună pregătirea noastră fizică la încercare. După cîteva minute de mers prin pădure, ieşim într-un luminiş şi deodată, în faţa noastră, luceşte fascinant ca un ochi de ciclop lacul. Ne alegem un loc unde lăsăm bagajele şi însoţiţi de tovarăşii profesori şi tovarăşul inginer Traian Bosdoc ne îndreptăm spre marginea lacului.

Lacul se află situat la o altitudine de 560 m, într-o zonă de roci mai moi, sedimentare. Vechimea lui se pierde în vreme. Primul document care-l atestă datează de prin anul 1746. De-a lungul secolelor, apa lacului a fost folosită la spălarea minereului de aur, îndeletnicire cunoscută în această zonă, aşa cum am aflat ieri, încă din timpul romanilor. Valea pe care am urcat cîndva era împînzită de numeroase şteampuri ţărăneşti care foloseau apa acumulată în lac şi se numea Valea Şteampurilor. Lacul a fost construit de om, are o suprafaţă de aproape un hectar şi o adîncime de trei metri şi jumătate. Tehnica de construcţie a barajului este asemănătoare cu aceea folosită la unele baraje din ziua de azi: alternări de straturi din roci tari cu straturi de argilă.

Ne întoarcem la locul unde ne-am lăsat rucsacurile. Cum multe lucruri erau încă umede, le-am despachetat şi le-am întins la soare. Apoi am hotărît cu toţii să facem plajă şi să ne jucăm în apa pîrîiaşului care alimentează lacul. Însă lacul parcă ne făcea cu ochiul. Ştiam din auzite că are apa foarte rece şi nu prea îndrăznea nimeni să intre. Dan şi Alin au fost primii care şi-au făcut curaj şi au intrat în apa lacului. Întîi au încercat-o cu vîrful degetelor de la picioare, apoi au înaintat pînă le-a ajuns apa la genunchi. I-am urmat, bineînţeles, cu toţii şi dintr-o dată ne-am trezit că stropeam în dreapta şi-n stînga cu plăcerea cu care se joacă şi se stropesc puii de elefanţi. Eu îl stropeam pe Dan, dar cum el era căpitanul, iar eu numai secundul l-am lăsat pe el să cîştige. Că nu se făcea să-i ştirbesc din prestigiu.

Zîna, cu o duzină de creioane colorate, încerca să prindă pe hîrtie frumuseţea lacului. Cînd am văzut desenul, am înţeles că e foarte talentată şi de bucurie am strigat cu toţii: hip, hip, Zîna!

- Vom avea încă un desen frumos pentru jurnal, ne spune Zîna, dar cum nu este un tablou, nu-l semnez.

- Oricum, intervine Horaţiu, desenele tale le recunoaştem şi fără semnătura ta!

Zîna roşeşte de plăcere la auzul acestei aprecieri reuşite din partea geologului echipajului.

Diana şi cu Simi ne-au pregătit masa de prînz. La iarbă verde şi-n aer curat pofta de mîncare este mai mare. Mîncăm supă cu fidea şi carne prăjită „ca la mama acasă".

Ne odihnim preţ de o jumătate de ceas, după care strîngem hainele uscate complet de data aceasta şi plecăm spre noua ţintă: „Treptele romane". Trecem printr-o zonă împădurită, pe lîngă parcul de vînătoare de la Valea Lungă, coborîm pe firul văii cu acelaşi nume, lăsăm în urmă micul grup de case din cătunul Gura-Ruzii şi ne continuăm drumul pe valea Musariului spre satul Musariu. Căldura mare ne obligă la dese popasuri, dar oboseala este răsplătită, fiecare colţ de natură avînd farmecul şi frumuseţea lui aparte.

Străbatem satul Musariu (Ruda-Brad), veche aşezare, odinioară înfloritoare colonie romană. La marginea lui, satul păstrează spre nemurire şi aducere aminte urmele unora din primele începuturi ale exploatărilor miniere din această zonă: „Treptele romane". Aici, la grupul de mine de la Ruda–Barza–Brad a fost în epoca romană un puternic centru minier, aşa cum o dovedesc atîtea mărturii rămase din acele timpuri. O lucrare de mari proporţii realizată cu migală în daltă este galeria înclinată ce coboară în trepte, a cărei intrare măsoară 180 m în lungime. Cu aceste „trepte" s-a realizat interceptarea unor filoane foarte bogate în aur nativ, dintre care mai importante erau „Ana" şi „Sofia". Aflăm uimiţi că minerul care descoperea un filon de aur îi dădea numele celor dragi din preajma lui (mamă, soţie sau fiică). Adîncimea maximă la care a ajuns o galerie de mină în acele timpuri a fost de 120 m. Mai tîrziu, prin sec. al XV-lea, încercînd modernizarea transportului subteran care să ducă la dezvoltarea producţiei de aur, se introduce pentru prima dată în lume, vagonetul cu roţi de lemn, manevrat pe şine de lemn şi cu schimbător de cale (acul din zilele noastre de la C.F.R.). Primul vagonet de acest fel, descoperit în minele de la Ruda–Brad, se află într-un muzeu la Berlin.

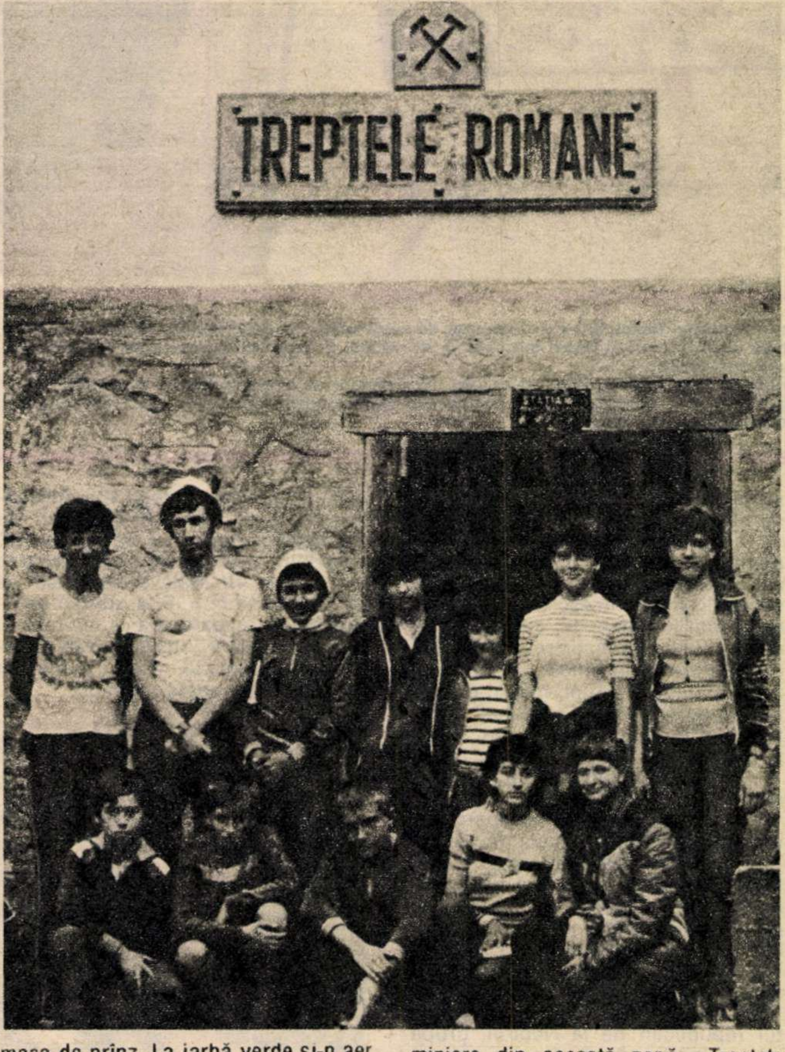

Nemişcaţi, privim îndelung „Treptele romane" şi în imaginaţie ne apare munca grea a minerilor de acum două milenii. Ne fotografiem cu toţii în faţa „Treptelor romane" şi intrăm cu multă grijă în galerie. Aerul rece şi umed ne înfăşoară ca într-o mantie de toamnă tîrzie, dar hainele noastre ne apără de frig.

- Ei, pentru că am ajuns înăuntru, ne face atenţi tovarăşul inginer Traian Bosdoc, o să vă spun care era procedeul de săpare a galeriilor. Cele trei elemente: focul, apa şi fierul au ajutat oamenii în munca lor.

- Cum? întreabă nerăbdător Florin.

- Se încălzea stînca pînă se înfierbînta bine şi apoi se stropea cu apă sau oţet. Miezul dezintegrat se desprindea uşor şi era fărîmiţat cu ciocanul şi dalta. Urmele dălţilor se văd şi acum în pereţii galeriei.

- Uitaţi aici o urmă! strigă Diana.

- Şi aici una, completează Horaţiu.

- Peste tot locul le veţi vedea, peste tot locul le veţi găsi, precizează tovarăşul inginer.

- Ce muncă titanică au trebuit să depună minerii, gîndeşte cu voce tare Alin.

Înaintăm cît se poate în galerie, dar fiindcă nu e electrificată şi partea inferioară este inundată, ne reîntoarcem la suprafaţă. Soarele coboară spre asfinţit poleind în culori vii munţii. Găsim în apropiere un tăpşan şi ne instalăm corturile pentru noaptea ce se lasă încet. Totul durează foarte puţin, pentru că fiecare ştie ce are de făcut. Focul se aprinde uşor, limbile jucăuşe încălzesc repede apa pentru ceai. Mîncăm cu poftă. Focul este întreţinut şi parcă niciodată glumele n-au fost mai hazlii ca-n această seară. Sacii de dormit îşi primesc pe rînd stăpînii, fermoarele se închid, noaptea îmbrăţişează deopotrivă trecutul şi prezentul. Somn uşor, cutezători, ne spun stelele, clipind.

DORINA INDREI,
cronicarul expediţiei
„Sunet de tulnic"

(Va urma)

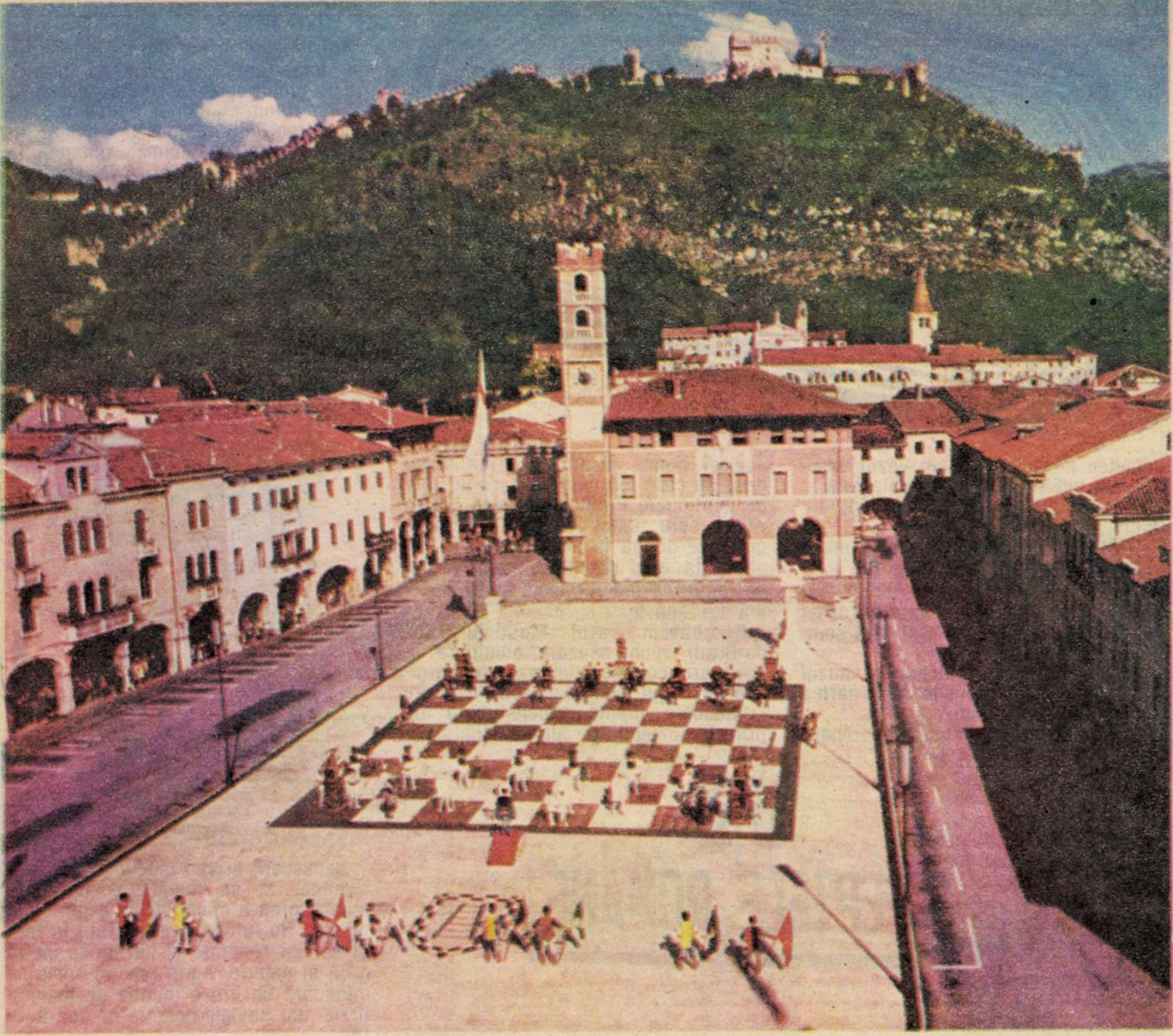

De mai multe sute de ani, în orașul Marostica din nordul Italiei, într-o zi frumoasă de septembrie, se desfășoară o neobișnuită partidă de șah. Pe marele eșichier din piața centrală iau loc tineri și tinere în costume de epocă. Ei reprezintă piesele de șah. Partida este urmărită de toți locuitorii, ca și de numeroși turiști.

Tradiția acestei manifestări anuale se păstrează din evul mediu. Vrînd să rezolve, fără vărsare de singe, conflictul dintre doi tineri cetățeni ai orașului, seniorul cetății i-a oprit să se dueleze, obligîndu-i să-și soluționeze disputa printr-o partidă de șah. Orașul păstrează cu grijă amintirea rezolvării acestui conflict pe cale pașnică.

CE ŞTIŢI DESPRE ŞAH?

Prima referire la jocul de șah se află într-un poem persan scris în anul 600 î.e.n., în care se spune că jocul provine din India. În vechea Indie jocul de șah se numea „chaturanga", „chatur" însemnînd patru, iar „anga" – detașament. Se crede că la origine șahul era jucat de patru persoane pe o tablă de o sută de pătrățele și oglindea componența armatei indiene, cu luptători pedeștri, călăreți și care de luptă.

Din India șahul s-a răspîndit în toată lumea, luînd în unele țări un pronunțat specific național. În Mongolia, de exemplu, elefanții din șahul indian au fost înlocuiți prin corăbiile deșertului – cămilele.

Vechile manuscrise arabe amintesc adesea despre șah, despre concursuri și chiar despre unele titluri acordate jucătorilor calificați. În secolul al IX-lea, în Asia Centrală, a apărut titlul „alia", în limbaj modern „mare maestru". Tot arabii au introdus șahul în Europa Occidentală.

Cu timpul, atît figurile cît și regulile jocului au evoluat. Abia în secolul al XVI-lea ele au început să semene cu ale jocului de șah pe care îl cunoaștem astăzi.

Varietatea posibilităților jocului de șah este inepuizabilă. Cei doi regi pot fi amplasați pe tablă în 3 612 poziții diferite, iar numărul total al combinațiilor posibile cu toate figurile se exprimă prin amețitoarea cifră de 7 534 686 312 361 225 327 x 10^{33}. Orice matematician ar bate în retragere cînd ar fi vorba să calculeze acest număr astronomic de variante.

C. VODĂ

64 DE PĂTRATE

O familie de campioni

Frații Casangiu din orașul Tg. Lăpuș, județul Maramureș — Paul, Luminița și Melania — au învățat șah de la tatăl lor, Florea Casangiu, învățător la Școala generală din Groșii Țibleșului, unde funcționează de mai bine de un sfert de secol. Captivați de șah, pentru frații Casangiu se deschid de pe acum porțile afirmării.

Recent am purtat o discuție cu tovarășul Florea Casangiu.

— Știu că ați ținut ca încă de la o vîrstă foarte timpurie copiii dumneavoastră să învețe jocul de șah...

— Văzînd că adevărații jucători gîndesc ore întregi în fața tablei de șah, mi-am spus că, învățîndu-i șah pe copii, îi obișnuiesc și în acest fel să gîndească limpede, corect, să fie atenți. Șahul „sancționează" pe loc orice greșeală în gîndire, orice întîrziere în acțiune. Apoi, mai în glumă, mai în serios, șahul a devenit sportul lor cel mai îndrăgit, pe care-l practică zilnic.

— Și-acum, Luminița: ce ne poți spune despre rezultate?

— Ele n-au întîrziat să apară. Fiind, atunci, elevi la școala din Groșii Țibleșului, am devenit atît eu cît și Melania, și Paul campioni școlari ai comunei, apoi ai orașului Tg. Lăpuș, pe urmă campioni județeni și finaliști pe țară la edițiile Cupei „Pionierul" de la Sf. Gheorghe (1980), Alexandria (1981), Buzău (1982). În 1980 am ajuns finalistă la campionatul republican de la Neptun, grupa copii pînă la 12 ani. Dar să știți că nu eu sînt cea mai bună șahistă dintre noi trei.

— Dar cine este?

— Mezinul, Paul. Participînd la finala de la Alexandria, împreună cu sora noastră mai mare, Melania, care reprezenta și ea județul nostru, „micul campion din Maramureș" — cum îi spuneau colegii din Alexandria —, la cei numai 8 ani ai săi, nu s-a lăsat impresionat de „gabaritul" celorlalți participanți, majoritatea din clasele VII—VIII, și s-a clasat pe un loc foarte bun. El a obținut astfel dreptul de a participa la simultanul dat de maestra internațională Elisabeta Polihroniade, care l-a felicitat pentru performanța obținută.

— Dar la ediția din anul trecut?

— La finala de la Buzău, deși a fost, din nou, cel mai tînăr partici-

UN SIMULTAN ACORDAT DE MAESTRA INTERNAȚIONALĂ ELISABETA POLIHRONIADE ESTE O CINSTE ȘI UN EVENIMENT PENTRU PIONIERII ȘAHIȘTI DIN ORICE pant, s-a clasat printre cei mai buni. Maestrul internațional Mircea Pavlov, antrenorul echipei naționale feminine de șah, prezent la concurs, l-a felicitat și i-a prevăzut o frumoasă dezvoltare.

— Dar tatăl vostru numai pe voi v-a învățat șah?

— Nici gînd! Dînsul a înființat încă de mult cercul „Prietenii șahului" și i-a învățat pe toți cei 26 de elevi din clasa noastră (clasa a III-a, pe atunci). Șahul ne-a fost și ne este de folos și la învățătură. Sigur, el nu învață pe nimeni matematică, fizică, chimie etc., dar îl ajută să le înțeleagă mai ușor.

— Acum, cînd tu ești campioană, spune-ne: toți copiii pot învăța să joace bine șah?

— Noțiunile elementare cunoscute de către orice șahist amator pot fi însușite de către orice copil.

— De la ce vîrstă?

— Fostul campion mondial Raul José Capablanca a învățat jocul la vîrsta de patru ani, pentru ca la 13 ani să devină campionul Cubei. Maestrul român Mihai Șubă a debutat „tîrziu", la 20 de ani. În șah niciodată nu-i prea devreme sau prea tîrziu.

— Cum pot învăța șah cei care nu beneficiază de îndrumarea unui cunoscător al acestui joc?

— Pot și singuri, procurîndu-și, de exemplu, cartea „Primii pași în șah" de Elisabeta Polihroniade și Tiberiu Rădulescu, Editura Sport-Turism, București, 1982. Pe urmă, principalul este să joci mult, cu adversari cît mai puternici.

— Știm că la Festivalul sportului sătesc, desfășurat la Tg. Lăpuș, ați participat și tu, și Paul. Ca martor ocular și, desigur, ca jucătoare, ce ne poți relata?

— La băieți, dintre cei cinci concurenți, trei erau profesori, unul inginer și numai Paul... elev în clasa a IV-a! Mai mult: doi dintre șahiștii adulți erau candidați maeștri la șah prin corespondență!

— În aceste condiții, cum a reușit Paul să se situeze pe locul II?

— Concursul s-a desfășurat într-o singură zi. În primele două runde, susținute dimineața, Paul a cîștigat. După-amiază, în runda a III-a, joacă cu adversarul său cel mai puternic, candidatul maestru Gheorghe Elevuț (Suceava). Paul are albele. Se joacă „apărarea Grünfeld". Gh. Elevuț, pus pe gînduri de primele două succese ale lui Paul, nu riscă nimic în deschidere, încearcă combinații subtile, dar pierde un pion, intră în dezavantaj pozițional, pe care îl reface, și, într-un final de turnuri și nebuni, amenințat de-un pion liber în plus pe coloana **a**, îi propune lui Paul remiza! Fratele meu acceptă remiza, întinzînd mîna puternicului său adversar.

— Și ultima partidă?

— Aici au apărut complicații neplăcute și iată de ce: fumul de țigară din sală (de ce s-o fi permițînd fumatul în sălile de competiții?), concentrația maximă de dimineață pînă spre seară și oboseala fizică și psihică i-au produs chiar o hemoragie nazală. Totuși, gîndindu-se că reprezintă județul și cu toate că adversarul era candidat de maestru și mai avea și albele, Paul și-a ținut firea și a intrat în sala de joc. După o luptă foarte strînsă, Paul cedează la mutarea 52. Era ora 18,45. După aproape șapte ore de concentrare în cele patru partide, abia ținîndu-se pe picioare, cu ochii în lacrimi, întinde o mînă tremurîndă spre candidatul maestru...

În ce mă privește, am avut o singură adversară puternică, cu care am împărțit locurile I-II, după un meci suplimentar.

— Rezultatul final?

— După alcătuirea clasamentului general pe echipe, „Cupa Nordului" la șah a revenit reprezentativei mixte a județului Maramureș.

...În familia Casangiu toți joacă șah, iar despre frații Casangiu vom mai auzi. Le urăm să devină toți mari campioni!

Prof. ANTON PETRUȚ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	E	R	T	C	I	A	A	D	E
2	A	A	N	T	Ș	U	S	C	E
3	E	A	R	I	I	A	D	D	E
4	A	P	R	N	A	S	S	R	N
5	T	Z	G	E	A	B	R	I	A
6	I	S	T	A	U	A	A	U	A
7	E	E	U	I	T	T	T	E	S
8	C	N	Ș	N	L	R	E	I	M

SĂRITURA CALULUI

Pornind dintr-un anumit colț și citind literele în sensul săriturii calului de la jocul de șah, veți descoperi o maximă despre muncă a lui Samuel Smilles (1812–1904), publicist scoțian, autor al unor lucrări inspirate din domeniul social și moral.

Dezlegare:

MUNCA TREZEȘTE ȘI EDUCĂ ASCULTAREA, STĂPÎNIREA DE SINE, ATENȚIA, SIGURANȚA ȘI RĂBDAREA

S. Smilles în „Fii om de caracter"

TURNUL

Multe turnuri renumite
Sînt ruină, părăsite,
Numai tu încă existi
Zidit trainic de șahiști!

TABLA DE ȘAH

Se dau pe ea lupte de stradă
În cîmp deschis, pe baricadă.
Cînd însă lupta s-a-ncheiat,
Toți cei căzuți au înviat!

ȘTEFAN FĂTULESCU

Care din cele cinci fragmente face parte din piesa de șah?

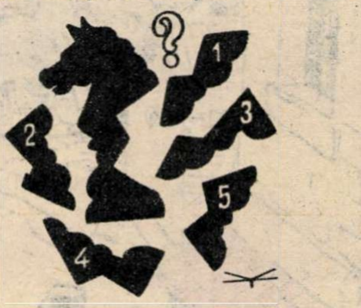

PRIMA DEZLEGARE

Ați reținut din numerele trecute că prezentarea monoverbului (dar și a biverbului, triverbului, criptografiei) se face cu ajutorul unor elemente grafice ușor de recunoscut: litere, numere (arabe sau romane), semne de punctuație, ortografice și diacritice (sedilă, tildă, tremă etc.), semne grafice (accente, acoladă, steluță, bară), semne sau simboluri matematice, elemente geometrice, la care se adaugă săgeata, rocada mare și mică etc.

De reținut că notele muzicale nu se admit, fiind socotite imagini.

Alături de elementele grafice enumerate mai sus, compunătorii au introdus în alcătuirea monoverbelor, biverbelor, triverbelor și criptografiilor o serie de elemente de compunere reprezentate prin operații matematice (adunare, scădere, înmulțire, împărțire, ridicare la putere, extragerea rădăcinii, precum și echivalente ale lor ca: plus, minus, fără, și, și cu, ori, rest, cît, din etc.), adjective, numerale, verbe, prefixe, pronume, articole nehotărîte. Aceasta presupune o bună stăpînire a limbii române, cunoștințe gramaticale, logică și putere de discernămînt.

În cele ce urmează vom prezenta exemple de monoverbe la a căror compunere s-au folosit formule diverse și pe care vi le propunem spre dezlegare, pentru a vă obișnui cu acest plăcut gen de joc enigmistic.

ÎN JOS

(Monoverb: 3—5)

C—A

Dezlegare:

ADINC A-DIN-C

PROIECT

(Monoverb: 3—4)

P^N

Dezlegare:

PLAN P-LA-N

CONTINENTALĂ

(Monoverb: 3—4)

A+A

Dezlegare:

ASIA A-SI-A

STOMATOLOGICĂ

(Monoverb: 3—5)

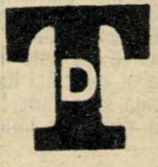

Dezlegare:

DINTE D-IN-TE

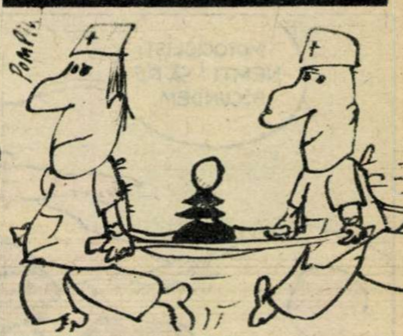

Fără cuvinte

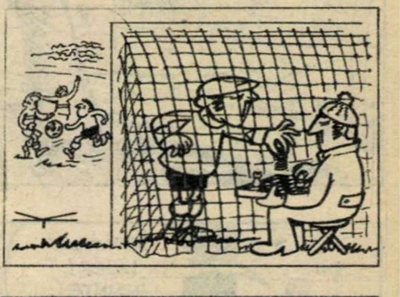

Răsărit

Din discul solar
Curg păsări torent,
Luceferi desculți
Se înalță prin nea...
Silabele iernii
În floare se pierd –
Mai ninge cu primăvară
În vreo stea?!

Mihaela Andonoaiei,
București

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentare artistică: POMPILIU DOMITRESCU

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: PETRE LUSCALOV Desene: SANDU FLOREA

DETAŞAMENTUL EROIC

4

Rezumatul episodului precedent: În zilele fierbinţi ale lui August 1944, un detaşament de ostaşi români şi membri ai gărzilor patriotice străpung linia frontului şi ajung la calea ferată de care depinde soarta bătăliei în acel sector. Încep să demonteze calea ferată, dar acţiunea lor este interceptată de duşman. Se dă alarma şi cei cinci luptători români sînt nevoiţi să se retragă spre pădure, unde se pregătesc pentru o luptă dîrză cu hitleriştii.

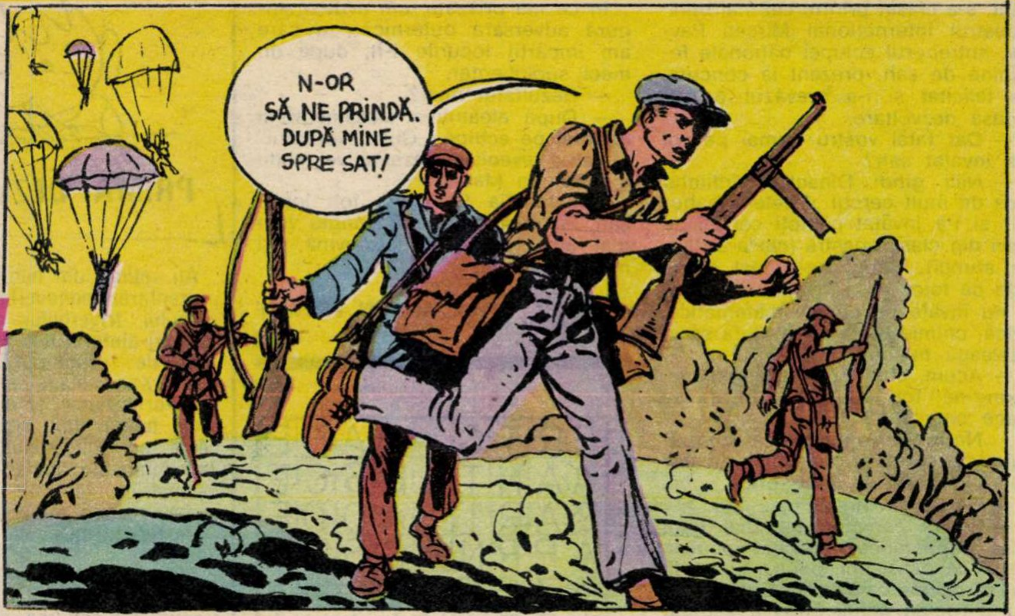
N-OR SĂ NE PRINDĂ. DUPĂ MINE SPRE SAT!

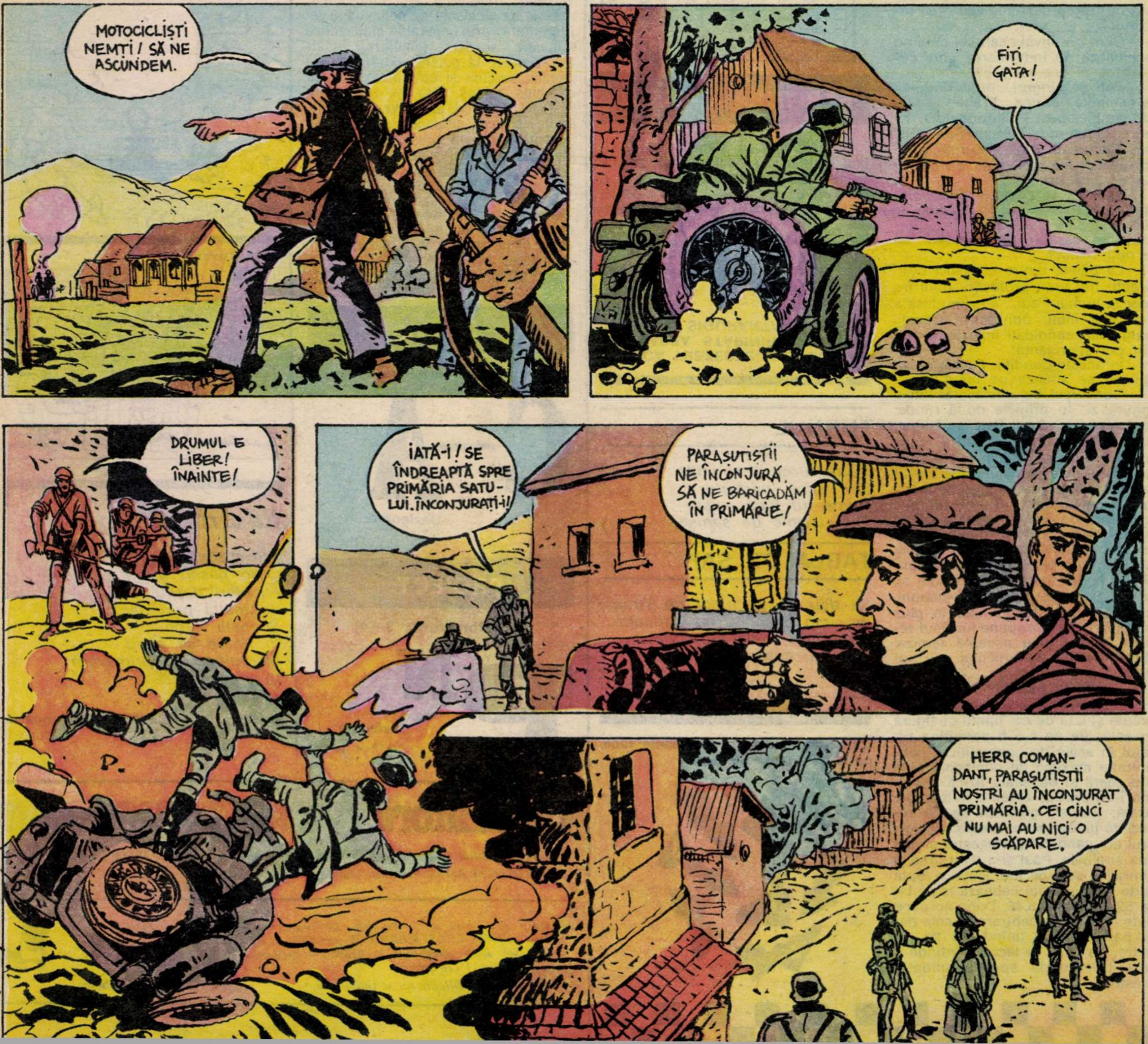
MOTOCICLIŞTI NEMŢI ! SĂ NE ASCUNDEM.
FIŢI GATA!
DRUMUL E LIBER! ÎNAINTE!
IATĂ-I ! SE ÎNDREAPTĂ SPRE PRIMĂRIA SATULUI. ÎNCONJURAŢI-I!
PARAŞUTIŞTII NE ÎNCONJURĂ. SĂ NE BARICADĂM ÎN PRIMĂRIE!
HERR COMANDANT, PARAŞUTIŞTII NOŞTRI AU ÎNCONJURAT PRIMĂRIA. CEI CINCI NU MAI AU NICI O SCĂPARE.

va urma)

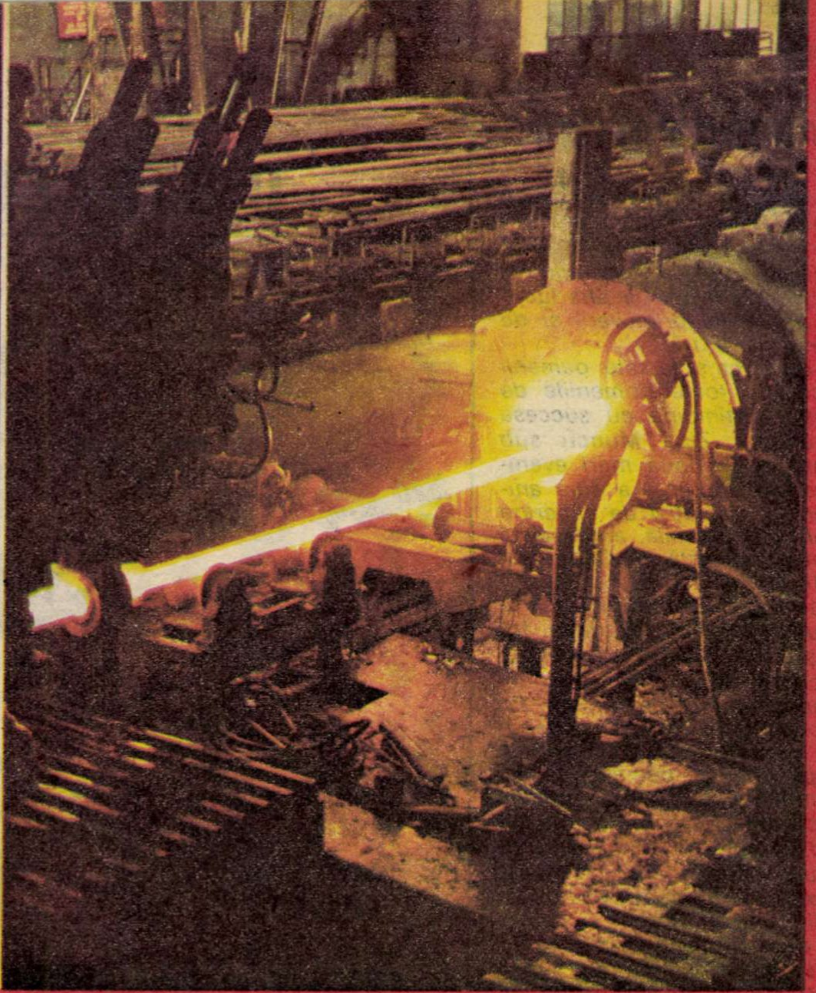

Cutezătorii

17

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 26 APRILIE 1984,
ANUL XVIII (NR.864)

CADRAN POLITIC

Înscrisă de aproape un secol în calendarul sărbătorilor muncitorimii, ziua de 1 Mai poposește din nou pe meleagurile românești și din nou le află luminate de florile primăverii și de bucuria de a trăi.

La orașe ca și la sate, oamenii muncii din toate domeniile de activitate întîmpină cu succese de răsunet Ziua Muncii sub semnul celor două mari evenimente ale anului – a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, și Congresul al XIII-lea al P.C.R.

Dînd viață îndemnurilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, muncitorii, tehnicienii, inginerii își fac un punct de onoare din îndeplinirea exemplară și depășirea planului de producție, a angajamentelor pe anul 1984. Pretutindeni se culeg roadele înflăcăratei întreceri socialiste avînd ca obiectiv obținerea unor producții superioare, de înaltă calitate și competitivitate, în condițiile unei sporiri substanțiale a productivității muncii, eficienței economice, valorificării superioare a fiecărui gram de materie primă, economisirii fiecărui watt de energie electrică.

În cinstea zilei de 1 Mai, minerii și petroliștii, metalurgiștii și constructorii de mașini obțin producții-record. O atenție deosebită se acordă mărfurilor destinate exportului, ambiția celor care lucrează pentru parteneri străini fiind să livreze produse comparabile cu tot ce este mai reușit pe piața mondială și chiar mai bune. Muncitorii din construcții onorează sosirea zilei de 1 Mai dînd o nouă strălucire orașelor socialiste, ridicînd noi obiective pe harta înfăptuirilor istorice ale acestor ani. Constructorii Canalului Dunăre-Marea Neagră au dat drum liber apelor pe ultimul tronson al giganticei lucrări, apropiind decisiv deschiderea navigației pe noua magistrală albastră a României. Încheind cu succes campania agricolă de primăvară, țărănimea traduce în viață chemarea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a obține în acest an o producție agricolă record.

Poposind pe meleagurile românești, ziua de 1 Mai 1984 găsește nu numai o natură întinerită, ci și o țară tînără, în plină ascensiune, un popor viguros, hotărît ca, prin muncă și creație, prin continuu efort de înnoire și autodepășire, să-și dedice toate forțele înfloririi patriei, progresului României socialiste, împlinirii înaltelor obiective puse în fața noastră de conducătorul iubit al partidului și țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

O STRĂLUCITĂ PAGINĂ DE EROISM

Cinstim în această primăvară împlinirea a 45 de ani de la marile manifestații antifasciste și antirăzboinice ale muncitorimii române de la 1 Mai 1939. Le cinstim cu firești simțăminte de mîndrie patriotică, pentru că, în acea zi, s-a adăugat tezaurului tradițiilor revoluționare ale clasei noastre muncitoare o nouă și strălucită pagină de eroism și dîrzenie, de fierbinte patriotism.

Ziua de 1 Mai 1939 rămîne înscrisă în filele marii cărți de istorie ca o ilustrare a patriotismului fierbinte al militanților partidului comunist, care, în ciuda grelelor condiții ale ilegalității, au acționat cu dăruire și neabătută consecvență, mobilizînd masele la manifestațiile de 1 Mai, cărora le-a conferit un caracter combativ, impunător. La pregătirea și desfășurarea amplei demonstrații muncitorești din București de la 1 Mai 1939 o contribuție însemnată a adus tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, tînărul militant comunist dînd o nouă strălucire însușirilor moral-politice care îl făcuseră încă de pe atunci prețuit și cunoscut în rîndurile mișcării revoluționare: capacitatea organizatorică, puterea de convingere și mobilizare, energia neistovită, avîntul generos în luptă. În activitatea depusă pentru pregătirea și desfășurarea marilor manifestații proletare de acum 45 de ani aveau să se vădească cu putere trăsături definitorii ale gîndirii sale, ale vieții de autentic revoluționar patriot: consecvența atitudinii antifasciste și antirăzboinice, convingerea fermă că în unitatea oamenilor muncii stă marea lor putere, chezășia triumfului în dreapta și aspra lor luptă, voința de a nu precupeți nici un efort pentru apărarea unor cuceriri istorice ale poporului român – unitatea, independența, integritatea teritorială a țării. În pregătirea și desfășurarea demonstrației un rol de seamă au avut conducătorii comisiilor de reorganizare a Uniunii Tineretului Comunist din sectoarele Capitalei, între care și tînăra militantă comunistă ELENA CEAUȘESCU (PETRESCU), care au mobilizat la luptă tineretul revoluționar, contribuind activ la imprimarea unui puternic caracter antifascist întrunirilor, demonstrației și celorlalte manifestări din ziua de 1 Mai 1939.

...Să ne întoarcem cu gîndul în urmă cu 45 de ani. Așa cum se arăta în documentele partidului comunist, nori amenințători de primejdie se adunau pe cerul patriei. Germania hitleristă ajunsese, după dezmembrarea Cehoslovaciei, la granițele de nord ale României, amenințînd libertatea și integritatea noastră teritorială. În aceste împrejurări, partidul comunist, declarînd că în bătălia împotriva agresorului hitlerist comuniștii se vor afla în primele rînduri, a chemat întregul popor ca, în spiritul glorioaselor sale tradiții de luptă pentru neatîrnare, să-și mobilizeze energiile, să-și unească forțele spre a apăra unitatea și libertatea națională. În acest context, partidul comunist a hotărît ca – înfruntînd dictatura regală – să se imprime manifestațiilor de 1 Mai 1939 un pronunțat caracter antifascist și antirăzboinic, să se pună astfel în evidență voința poporului român de a se împotrivi oricărui atentat la libertatea și suveranitatea patriei.

În acest scop, partidul a organizat o comisie conspirativă, cu sarcina de a se ocupa de pregătirea și desfășurarea manifestațiilor de 1 Mai. În rîndurile comisiei, alături de alți cunoscuți militanți comuniști, partidul a desemnat pe tînărul revoluționar de 21 de ani Nicolae Ceaușescu, fapt grăitor pentru încrederea de care se bucura în rîndul tovarășilor săi de luptă datorită înaltelor calități probate în focul a numeroase lupte de clasă, în îndeplinirea unor grele și importante sarcini încredințate de partid.

Încrederea acordată de partid comisiei s-a dovedit pe deplin justificată. Munca membrilor săi a rodit din plin, ziua de 1 Mai 1939 consemnînd o largă participare a

MUNCITORESC 1 MAI 1939

Marș muncitoresc

Peste frunțile lor senine din
cerul lui mai
se revarsă zorile,
și pe străzi
curg adevărate rîuri ale
MUNCII
înălțîndu-se spre lumina
furnalelor,
spre brațele încleștate
dogorite de soare și focul
ce arde veșnic în cuptoarele
sufletului.

Laurențiu Sebastian Lăzăroiu,
Casa pionierilor și șoimilor patriei
Comănești, Bacau

muncitorimii la manifestații. Numai în București au demonstrat peste 20 000 de oameni. Încă de dimineață, coloane nesfîrșite de oameni s-au îndreptat spre sălile de întrunire de la „Tomis", „Eintracht" și „Aro". La „Tomis", sala devenind neîncăpătoare, străzile din jurul ei păreau o mare de oameni. Aici au luat cuvîntul militanți ai partidului comunist, care au făcut să se audă chemările sale la împotrivire fermă față de planurile agresive ale hitlerismului, la apărarea independenței și integrității țării, a drepturilor și libertăților cetățenești. Aceeași stare de spirit a dominat și marea demonstrație care a urmat întrunirilor. De la Piața Romană, pe Calea Victoriei și pînă la Parcul Libertății, zecile de mii de demonstranți au făcut să răsune cele mai arzătoare dorințe ale poporului. Iată o relatare grăitoare a „Scînteii" ilegale de atunci: „Din piepturile a 20 000 de demonstranți răsună «Jos fascismul! Jos Garda de Fier!» (...) Cei 20 000 de demonstranți nu se lasă intimidați, ci urmează pe muncitorii comuniști și social-democrați. Masele continuau să strige cu entuziasm: «Vrem România liberă și independentă!», «Jos fascismul!», «Vrem amnistie pentru deținuții antifasciști!» ...Demonstrația de masă din București a dovedit cît de adîncă este indignarea poporului contra fascismului".

Marile demonstrații de la 1 Mai 1939 au dovedit, totodată, uriașa însemnătate a unității muncitorești, căci în șirul manifestanților s-au aflat alături, umăr lîngă umăr, inimă lîngă inimă, muncitori comuniști, socialiști, social-democrați, arătînd într-o unică simțire că toți sînt ferm hotărîți să se opună fascismului și războiului, că nu aveau de dat nimănui nici o palmă din pămîntul scump al patriei. De aceea, demonstrațiile de la 1 Mai 1939 s-au înscris în filele cronicii contemporane a țării ca o mare lecție a unității proletare, ca un îndemn necontenit la înmănunchierea energiilor muncitorești pentru salvgardarea intereselor fundamentale ale națiunii.

În acest an în care sărbătorim a 40-a aniversare a glorioasei revoluții de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din august 1944, evocarea amplelor manifestații antifasciste și antirăzboinice din București de la 1 Mai 1939 dobîndește semnificații noi, reliefînd consecvența atitudinii antifasciste a poporului român, setea sa nestinsă de a trăi liber și demn într-o țară liberă și demnă.

SILVIU ACHIM

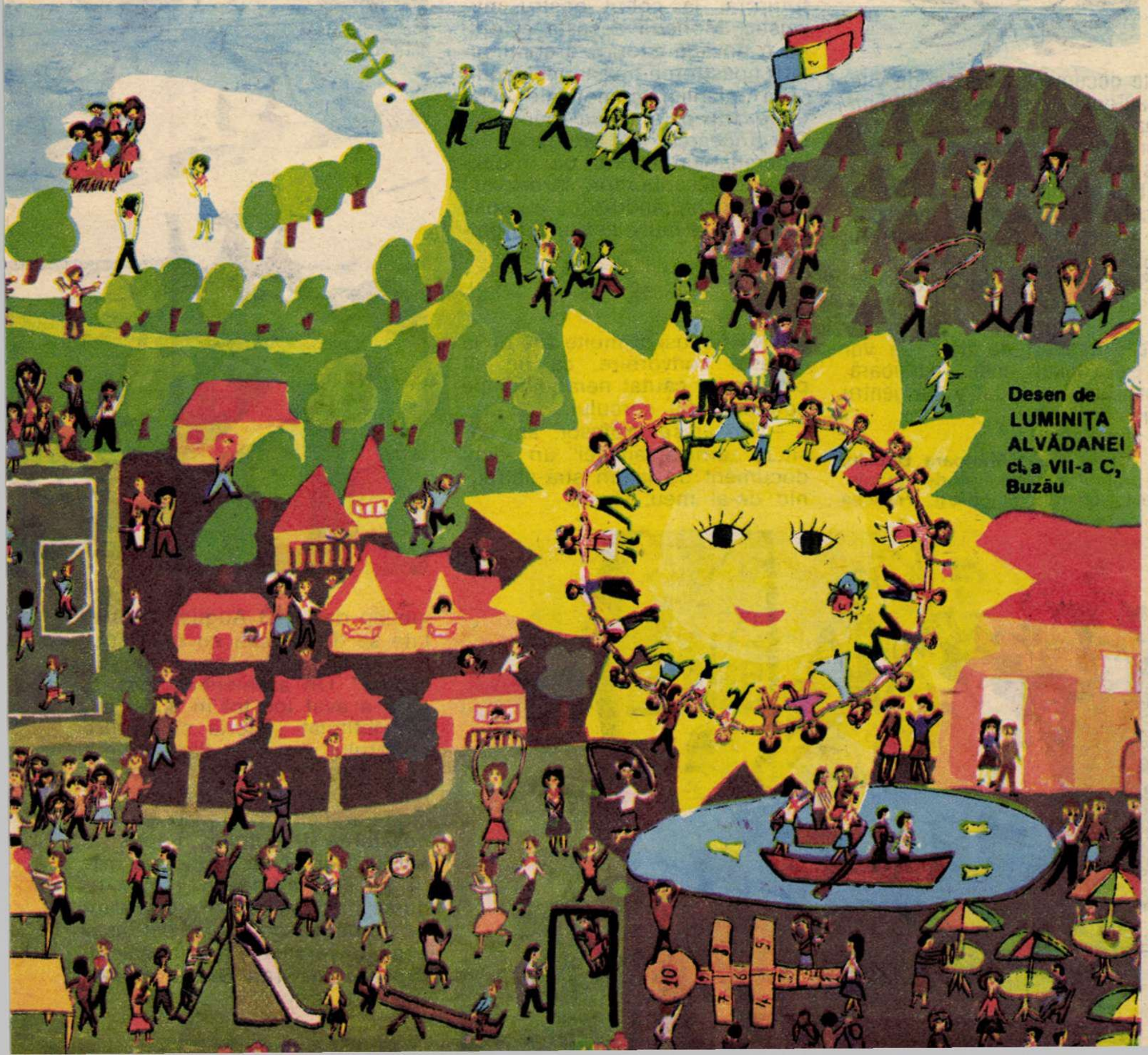

Desen de LUMINIȚA ALVĂDANEI cl. a VII-a C, Buzău

SOARE DE MAI

E sărbătoare pe al țării plai,
Lumina țării-n inimi înflorește.
Cinstim cu dragoste, pionierește,
Această luminoasă zi de Mai.

Cinstim cu dragoste, recunoștință
Pe fiul României, drag și demn,
Ce spre al țării ideal suprem
Conduce patria spre biruință.

Cinstim viteaza clasă muncitoare,
Acest popor de ctitori și eroi
Ce în columna României noi
Clădește dragostea-i nepieritoare.

Cinstim această țară de părinți
Ce cu iubire trainică ne crește
În legea demnității, românește,
La școala muncii și a viselor
fierbinți.

De Ziua Muncii, către viitor
Înaltă tîmple limpezi toți copiii.
Copii frumoși din țara bucuriei,
La școala muncii dobîndim puteri.

Poporul – cinstea, munca ne învață.
Muncind și învățînd vom cuteza.
Cu fruntea sus în viață vom intra,
Așa cum comuniștii ne învață.

Copii crescînd în epoca de aur
A celui mai viteaz conducător,
Noi munca o cinstim sub tricolor
Precum întîiul, cel mai sfînt tezaur.

Iubit conducător, noi, cu mîndrie,
În luminoasă zi de Mai jurăm
La școala muncii drumul să-l aflăm
Spre viitorul comunist al României.

FLORI PENTRU EROI

Patrie română-țară de eroi

Şi noi, pionierii din comuna Fitioneşti, judeţul Vrancea, în cadrul marii acţiuni pionierești „Patrie română, ţară de eroi", am organizat activităţi de cunoaştere cît mai aprofundată a istoriei locurilor natale, mai cu seamă că aici, pe dealurile din jurul comunei noastre, s-au dat aprige lupte în primul război mondial. **Marea acţiune de educaţie patriotică „Tot înainte" am declanşat-o în acest an la monumentul Ecaterinei Teodoroiu, care se află la cîţiva kilometri de satul în care trăim şi învăţăm.** Monumentul a fost ridicat din iniţiativa cetăţenilor din comuna noastră. Tovarăşul profesor Gheorghe Pătrăşcanu, iubitor de istorie, posesor a nenumărate mărturii istorice privitoare la comuna noastră, ne-a vorbit despre luptele eroice purtate de ostaşii români împotriva duşmanului cotropitor. A evocat emoţionant şi foarte documentat faptele de vitejie săvîrşite de sublocotenent Ecaterina Teodoroiu, care a căzut la datorie aici, aproape de comuna noastră. Toate aceste date le-am notat cu multă atenţie, urmînd să fie cuprinse în paginile monografice întocmite de noi, pionierii, despre comuna noastră.

...Sosirea primăverii a fost vestită, ca de obicei, de albul ghioceilor. Copiii au început să pregătească răsaduri de flori. Le vor sădi pe locul unde, odinioară, eroina Jiului şi-a dat viaţa pentru patrie.

Mărioara Bacalu,
pionier comandant de unitate,
Şcoala generală Fitioneşti, Vrancea

MĂRTURII ALE MELEAGURILOR NATALE

Ne aflăm la Şcoala generală nr. 3 din municipiul Giurgiu. Într-una din zilele acestui an şcolar, un pionier, Bogdan Vasiloancă, a venit la cursuri emoţionat şi nerăbdător. Abia a aşteptat să sune de recreaţie şi l-a căutat la cancelarie pe conducătorul cercului de istorie, să-i arate o monedă încă neidentificată, pe care o ţinea în mînă ca pe-o relicvă.

— Este o monedă bizantină de bronz, a observat dintr-o privire profesorul şi l-a invitat la cabinetul de istorie, unde pionierii au un colţ muzeistic.

— Îţi dai seama, muzeografule, i-a spus cu simpatie profesorul, un om energic, volubil şi prietenos, îţi dai seama ce dovedeşte moneda adusă de tine? Cum ai obţinut-o?

— Mi-a dat-o bunicul meu, o păstra ca pe-o amintire de familie.

— Acum va deveni un bun al tuturora, la colţul nostru muzeistic. Moneda aceasta este şi ea o dovadă istorică a continuităţii noastre pe aceste meleaguri şi a relaţiilor comerciale existente într-o anumită perioadă. Dar încearcă tu, Bogdane, l-a îndemnat profesorul, ca, în calitate de descoperitor, să dezvolţi ideea, închipuindu-ţi că au sosit vizitatori la muzeu şi tu eşti ghidul.

❀

...Nu trecuseră multe zile de la această convorbire, că un alt pionier l-a căutat nerăbdător pe conducătorul cercului.

— Tovarăşe profesor, am găsit în „arhiva familiei" un vechi document de la un stră-străbunic de-al meu, ţăran.

— Să vedem, a răspuns profesorul cercetînd fila îngălbenită de vreme.

Actul respectiv oglindeşte un aspect al relaţiilor de dependenţă ale ţăranilor faţă de boieri. Şi, din nou, colţul muzeistic s-a îmbogăţit cu un exponat. Asemenea acţiuni şi iniţiative au atras mulţi copii din şcoală.

„Giurgiu — vatră de istorie"

O evocare organizată de prietenii noştri în actuala ediţie a marii acţiuni-concurs „Patrie română, ţară de eroi" s-a intitulat „Giurgiu — vatră de istorie". Tot astfel este intitulat un panou expoziţional împrospătat mereu cu reproduceri după documente valoroase. A mai fost înfiinţat şi un colţ documentar cu cărţi, broşuri, albume, care se reînnoieşte continuu, ilustrînd evenimentele la zi, sărbătorite în întreaga ţară, şi îndeamnă la lectură şi studiu. O ediţie deosebit de bogată a acestui colţ documentar va fi dedicată gloriosului jubileu de la 23 August. În unitate se desfăşoară cu mult succes concursurile gen „Cine ştie cîştigă". Un asemenea concurs, care a avut loc tot în acest an, s-a intitulat „Istoria şi cultura poporului român — flacără vie a conştiinţei patriotice, revoluţionare". Datorită afluenţei crescînde a celor pasionaţi de cunoaşterea trecutului glorios al patriei, cercul de istorie s-a mărit şi s-a îmbogăţit, ramificîndu-se în două grupări: una care se preocupă de istoria patriei şi cea universală, îndrumată de profesorul Stan Bratu, şi cea

care cercetează istoria localității natale îndrumată de profesorul Constantin Neață. Printre cei mai sîrguincioși și competenți membri ai cercurilor se află pionierii Aurelia Zmeu, Mihaela Sîrbu, Dan Enache, Adina Chițu, Constantin Iulian, Florin Breazu ș.a.

Realizările pasionaților de istorie de la această școală au făcut să fie remarcați de colegii lor conjudețeni, odată cu declanșarea actualei ediții a acțiunii-concurs „Patrie română, țară de eroi“, la care speră cu toții să se situeze pe un loc fruntaș.

MARGARETA MICU

GOSPODARII DIN COȘULA

Vatră străveche, înconjurată de codrii de stejari de pe vremea lui Ștefan cel Mare, cu monumente istorice și poduri de piatră ridicate de Petru Rareș, comuna Coșula din județul Botoșani este astăzi mîndria unor gospodari destoinici, care știu să-și construiască școli moderne și case frumoase, fîntîni și drumuri care duc spre rodnicie și bunăstare. Copiii din Coșula sînt strănepoți, nepoți și fii de oameni vrednici și gospodari. Harnici și ambițioși, s-au angajat într-o competiție interjudețeană de anvergură: recuperarea și valorificarea materialelor refolosibile: metale feroase și neferoase, hîrtie, baterii uscate, textile, polietilenă și tuburi de spray. Recompensa unei asemenea întreceri era radiotrofeul „Cutezătorii“, deținut în edițiile anterioare de pionierii din Tecuci sau Onești. De menționat că într-o întrecere ca aceasta se înscriseseră, în ediția precedentă a concursului, pionierii din toate județele Moldovei, participanți cu toții la ampla acțiune „Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei“. Studioul de radioteleviziune Iași, care oferea și oferă prestigiosul trofeu, relata cu regularitate cotele și ritmurile la care se aflau concurenții din județele participante.

La Coșula, în județul Botoșani, pionierii au găsit o cale de „a strînge vrednic baierele întrecerii“, cum se spune; au format un comandament al acțiunii din care făceau parte Rodica Cojoc, Liliana Negel, Gina Borfotină, Radu Benea, Genica Cornaci și Costică Eșanu. Fiecare răspundea de cîte o echipă, așa încît au fost cuprinse toate școlile comunei. Încă de la începutul ei, acțiunea s-a declanșat ca o întrecere plină de pasiune și răspundere pionierească.

Dar să dăm faptelor cuvîntul. Și Mihai, și Rodica, și Radu, și Liliana, împreună cu toți colegii lor, au hotărît să transforme concursul într-o adevărată platformă a curajului, competenței și voinței, toate trei însemnînd unități de măsură ale hărniciei. Rezultatul? Pînă la sfîrșitul anului 1983 s-au colectat: 47 100 kg metale feroase, 3 498 kg metale neferoase, 622 kg polietilenă, 10 490 kg hîrtie, 26 756 baterii uscate, 1 335 tuburi de spray și 1 257 kg textile. Datele de mai sus au devenit și trepte ale urcușului final: obținerea „Diplomei de onoare“ și a radiotrofeului „Cutezătorii“, acordate de Studioul de radioteleviziune Iași, prin aceasta pionierii din Coșula, județul Botoșani, situîndu-se pe locul I în clasamentul tuturor județelor din Moldova!

A fost greu? A fost ușor? Pentru hărnicie și cutezanță acestea nu sînt întrebări curente.

Iată-l pe Mihai Cucu, pionierul comandant al unității, alături de alți colegi de-ai săi, ridicînd trofeul hărniciei în fața a opt județe, în fața a sute și sute de alte unități pionierești harnice.

Un sincer bravo și felicitări din toată inima. Concursul continuă...

ION CRÎNGULEANU

DIPLOMA DE ONOARE

CUTEZĂTORII, printre NOI

O POVESTE CU PORUMBEI ALBI

Larma veselă a copiilor sporise parcă în acea dimineață de început de martie, cînd primele raze biruitoare ale primăverii salutaseră frumosul orășel ***Sîngeorz-Băi.*** *Cei doi prieteni nedespărțiți,* ***Mircea Isip,*** *dintr-a II-a, și* ***Adrian Prisecaru,*** *dintr-a VI-a, se alăturaseră și ei pîlcului de școlari de pe strada lor. Ca de obicei, Mircea îi prezentă prietenului mai mare „un sumar raport“ cu privire la... evoluția și comportarea porumbeilor săi, după care îi împărtăși gîndurile care prefigurau această nouă zi de școală:*

– Știi, Adi, ce-avem noi azi la Citire? O lecție care mi-a plăcut tare mult și la care aș vrea să mă asculte. O lecție despre curaj și cinste...

Deodată, o mică steluță aurie străluci în raza soarelui, pe trotuar, la un pas înaintea lor. Cei doi copii se opriră o clipă fascinați, apoi se apropiară...

– Un cercel! Un cercel de aur! strigă Adrian culegînd de jos steluța sclipitoare. Ținînd-o în palmă, băiatul o privea încîntat și totodată uimit.

– Trebuie să-l fi pierdut cineva care a ieșit doar de cîteva minute din blocul nostru – presupuse Adrian. Cercetînd de-a lungul aleii, nu găsiră însă pe nimeni.

– N-ar fi mai bine să-l ducem la miliție? propuse Mircea. Tot trecem pe-acolo în drum spre școală.

Surprins de vizita atît de matinală a celor doi copii, locotenentul de miliție care-i zărise venind spre sediu le ieși grăbit în întîmpinare:

– Ce-i, copii, ce s-a întîmplat?

– Nu s-a întîmplat nimic deosebit – îi răspunde liniștit Adrian. Doar că pe aleea care duce dinspre blocul nostru către școală am găsit un cercel de aur. Ne-am gîndit să vi-l aducem dumneavoastră, fiindcă o s-o găsiți mai ușor pe cea care l-a pierdut.

A doua zi, Adrian îi mărturisea prietenului său cînd se întorceau, ca de obicei, împreună, de la școală:

– Am fost grozav de emoționat azi, cînd tovarășa directoare și tovarășul milițian ne-au felicitat în careu. Au spus că am acționat ca niște adevărați pionieri.

– Și eu am fost emoționat cînd mi-am auzit numele. Dar m-am bucurat mai ales pentru că s-a găsit posesoarea cercelului de aur – vecina noastră de bloc. M-am bucurat ca și cum, dacă unul dintre porumbeii mei albi ar fi dispărut, cineva l-ar fi găsit și mi l-ar fi adus înapoi. Știi cît de mult iubesc eu porumbeii...

Mircea prinde fericit brațul prietenului său mai mare și-amîndoi își continuă drumul către casă. Ei sînt mereu nedespărțiți, ca și în fotografia trimisă de ***Geanina Codreanu*** *și* ***Lia Isip*** *de la subredacția Casei pionierilor și șoimilor patriei din Sîngeorz-Băi.*

OASPEȚI BINEVENIȚI

Pretutindeni în curți și grădini se înstăpînise forfota specifică acestui anotimp. Într-o asemenea dimineață de primăvară, un grup de pionieri ploieșteni, trecînd prin fața casei scriitorului Nicolae Rădulescu-Lemnaru, fost profesor în orașul lor, îl zăriră în grădină ostenindu-se să strîngă vreascurile și frunzele uscate. Din cîte știau, vecinul lor suferise un accident, iar munca pe care o făcea acum îl solicita prea mult. Oprindu-se din drumul lor, copiii se priviră cu înțeles. Hotărîrea era luată, așa încît iată-le pe pionierele **Andra Popescu, Crina Anton, Milena Pîtiu, Gina Oprișan, Gabriela Cojocaru** și pe frații **Monica** și **Ionuț Tegledi** (elevi la Școala generală nr. 32, Ploiești) înfățișîndu-se vecinului lor. Dîndu-le binețe neașteptaților săi oaspeți, scriitorul n-apucă să-i întrebe despre scopul vizitei, că harnica echipă se și pusese pe lucru. În mai puțin de trei ore, crengile uscate ale pomilor fuseseră tăiate, iar curtea, ba chiar și trotuarul din fața casei, străluceau de curățenie. Urmele iernii dispăruseră complet și din grădină, unde straturile de flori fuseseră săpate și rostuite de inimoșii noștri gospodari. La caldele cuvinte de mulțumire ale gazdei, oaspeții îi adresară rugămintea de a le permite să-l mai viziteze și altă dată.

I.P.

1949-1984

„PREOCUPÎNDU-SE PERMANENT DE DEZVOLTAREA ECONOMICO-SOCIALĂ A ȚĂRII, DE RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI AL POPORULUI, DE CONSTRUIREA CU SUCCES A SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE ȘI ÎNAINTAREA ROMÂNIEI SPRE COMUNISM, PARTIDUL ȘI STATUL NOSTRU ÎNCONJOARĂ CU CEA MAI CALDĂ DRAGOSTE ȘI GRIJĂ PĂRINTEASCĂ COPIII PATRIEI, TÎNĂRA GENERAȚIE, FĂCÎND TOTUL PENTRU A LE ASIGURA CONDIȚII OPTIME DE VIAȚĂ, POSIBILITĂȚI NEÎNGRĂDITE DE A URCA CELE MAI ÎNALTE TREPTE ALE ȘTIINȚEI ȘI CULTURII, DE A-ȘI ÎMPLINI ASPIRAȚIILE ȘI DORINȚELE CELE MAI CUTEZĂTOARE, AFIRMÎNDU-SE NESTINGHERIT ÎN TOATE COMPARTIMENTELE SOCIETĂȚII, ÎN ÎNTREAGA VIAȚĂ SOCIAL-POLITICĂ A ȚĂRII."

NICOLAE CEAUȘESCU

LUMINA CRAVATEI ROȘII

Cinstea de a fi pionier, de a purta cravata roșie cu tricolor – simbol cu atît de bogate semnificații – este onorată de-a lungul frumoșilor ani ai copilăriei prin fapte. Iar fiecare succes, fiecare faptă frumoasă își găsesc un puternic temei în cuvintele rostite sub faldurile tricolorului, în acea unică zi din viața fiecăruia: **„...Intrînd în rîndurile Organizației Pionierilor, mă angajez să-mi iubesc patria, să învăț bine, să fiu harnic și disciplinat, să cinstesc cravata roșie cu tricolor"**. Lumina cravatei roșii cu tricolor insuflă tuturor copiilor sentimentul fierbinte al iubirii de țară, dorința de a-și mobiliza energiile spre a învăța cît mai bine și a se pregăti temeinic pentru viitor, dorința de a crește în dragoste de muncă, de a fi harnic, cinstit, curajos și a iubi adevărul.

Aceste sentimente au înaripat gîndul și fapta a milioane de copii care au devenit pionieri de-a lungul celor 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor.

Pentru a învăța, a-și însuși cele mai de preț cunoștințe ale geniului uman, a se pregăti pentru muncă și viață, copiii patriei noastre dispun de minunate condiții materiale. În România toți copiii au asigurat învățămîntul gratuit.

Cei peste trei milioane de pionieri și școlari cuprinși în învățămîntul primar și gimnazial au la dispoziție:

- **14 213 unități școlare cu 79 268 săli de clasă;**
- **9 144 laboratoare;**
- **6 364 ateliere.**

De pregătirea teoretică și practică a copiilor din învățămîntul primar și gimnazial se preocupă cu dăruire 153 326 învățători, profesori și maiștri.

La 30 aprilie 1949, într-o frumoasă zi de primăvară, pentru prima oară în țara noastră, 500 de copii deveneau pionieri. A doua zi, la 1 Mai, marea sărbătoare a oamenilor muncii, au defilat, alături de părinții lor, tot pentru prima oară, și pionierii. Din acea primăvară, organizația revoluționară a copiilor din România a crescut și s-a întărit necontenit sub părinteasca grijă a partidului

CU TRICOLOR

comunist, care, încă de la făurirea sa, în anul 1921, s-a preocupat de educarea copiilor.

Astăzi Organizația Pionierilor cuprinde în rîndurile ei peste 2 695 000 de copii între 7 și 14 ani.

Anul 1965, anul celui de-al IX-lea Congres al partidului, an de început al celei mai luminoase epoci din istoria țării, are și pentru Organizația Pionierilor o semnificație deosebită. Dinamismul, puternica efervescență creatoare declanșată în toate domeniile vieții au deschis noi perspective de dezvoltare întregii mișcări pionierești prin îmbogățirea tuturor mijloacelor de educație. În luna noiembrie 1966, cînd a avut loc prima Conferință Națională a Organizației Pionierilor, s-a adoptat Statutul unităților și detașamentelor de pionieri, precum și Regulamentul Consiliilor Organizației Pionierilor.

În acești ani, fiecare generație de pionieri a trăit cu intensitate bucuria victoriilor obținute de poporul nostru sub conducerea partidului în frunte cu secretarul său general, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** pe calea socialismului și comunismului. Partidul și statul nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, prietenul și îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generații, tovarășa Elena Ceaușescu se preocupă cu statornică grijă și dragoste de crearea tuturor condițiilor materiale și spirituale necesare creșterii și educării tinerei generații.

Activitatea neobosită pe care secretarul general al partidului o desfășoară pentru înălțarea României socialiste pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație, înaltul exemplu de dăruire revoluționară, patriotică, indicațiile și îndemnurile părintești pe care le adresează cu dragoste tinerei generații înflăcărează inimile milioanelor de copii ai țării, mobilizîndu-i în pregătirea lor tot mai temeinică pentru muncă și viață. Îndemnurile adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu celor mai tineri fii ai țării de a învăța cu sîrguință, de a-și iubi țara și a-i cunoaște istoria, de a cinsti trecutul de jertfă și luptă al poporului nostru, de a iubi munca și a-și forma înalte calități morale sînt urmate astăzi cu dragoste de către toți copiii. Ei știu că sînt viitorul națiunii noastre și se străduiesc să întîmpine acest viitor cît mai bine pregătiți.

În acest an, cînd întregul nostru popor sărbătorește 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August și întîmpină cel de-al XIII-lea Congres al partidului, aniversarea a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor constituie pentru toți copiii țării un nou prilej de a da glas sentimentelor de dragoste și profundă recunoștință față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu pentru părinteasca grijă cu care îi înconjură; un nou prilej de a se angaja să se pregătească tot mai temeinic pentru a prelua și duce mai departe flacăra progresului, pentru a face ca România socialistă să devină tot mai mîndră și înfloritoare într-o lume a păcii și înțelegerii între popoare.

E. ROȘCA

Un cîmp larg este deschis dezvoltării aptitudinilor și spiritului de creativitate ale copiilor. Ei își desfășoară activitatea în:

- **249 case ale pionierilor și șoimilor patriei și 18 filiale ale acestora, care totalizează 5 742 cercuri de cele mai diferite profiluri;**
- **94 144 cercuri tehnico-aplicative și pe obiecte de învățămînt care funcționează în școli;**
- **3 537 cercuri care își desfășoară activitatea în unități economice.**

„Fiecare pionier — o faptă de muncă pentru înflorirea patriei" este genericul sub care copiii țării înscriu frumoasele trofee ale hărniciei și spiritului lor gospodăresc.

Anul trecut, pionierii au participat cu frumoase rezultate la redarea în circuitul economic a importante cantități de materiale refolosibile. Dintre acestea menționăm: 43 700 tone materiale feroase și neferoase, 23 100 tone hîrtie, 3 333 tone textile, 2 000 tone polietilenă, 17 000 kg plută, precum și importante cantități de ambalaje de sticlă, plante medicinale și fructe de pădure.

În acest an, ei au hotărît ca pînă la 1 iunie să-și îndeplinească 80 la sută din angajamentul lor la muncă patriotică, iar la marea sărbătoare de la 23 August să raporteze îndeplinirea lui integrală.

Festivalul național „Cîntarea României" **este în fiecare ediție a sa o autentică tribună de afirmare a unui mare număr de pionieri și școlari — creatori și interpreți.**

La manifestările de masă ale precedentei ediții din cadrul acestei ample manifestări a muncii și creației au participat 2 556 999 de pionieri și școlari. Peste 1 810 270 dintre aceștia au fost cuprinși în 70 433 formații artistice de diverse genuri, iar 746 729 în activitatea celor 37 503 cercuri și cenacluri de creație literar-artistică.

În ritmurile „Cîntării României" se înscriu cu frumoase rezultate și pasionații de creația tehnico-științifică.

La ediția 1983 a concursurilor „Start spre viitor" și „Atelier 2000" au participat, în faza de masă, 945 000 de copiii cu 97 500 lucrări.

SOARE PE MELEAGURI TRANSILVANE

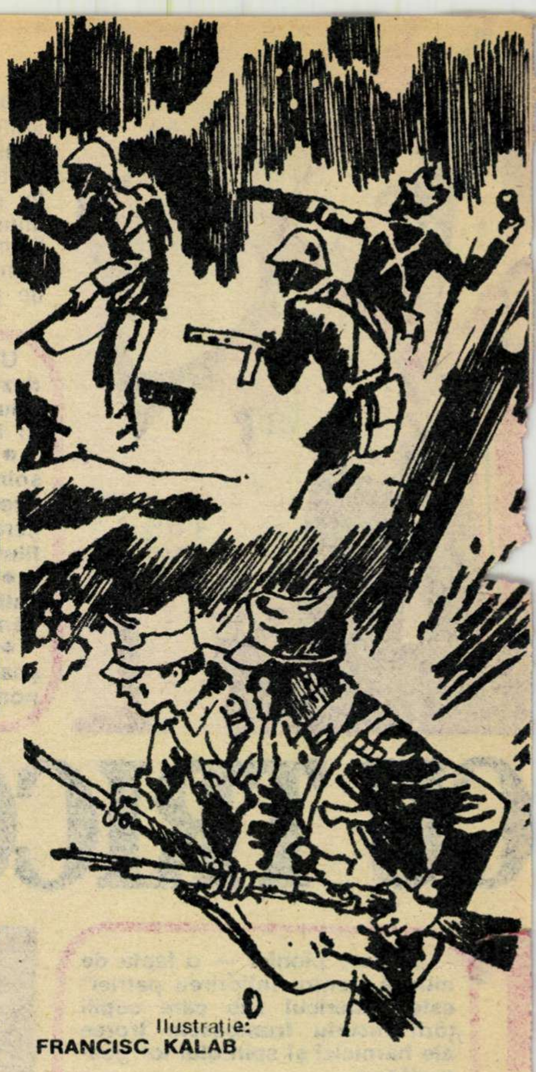

Ilustrație:
FRANCISC KALAB

Dăbîca, vatră de istorie...

Pe nici un alt loc, ca pe aceste meleaguri clujene, timpurile trecute n-au însemnat pe răbojul vremii atîtea mărețe fapte de vitejie, de glorie și aspirații către libertate. Strămoșii noștri din veacuri s-au luptat pentru păstrarea vetrei străbune, pentru alungarea năvălitorilor, pentru statornicia ființei noastre naționale. Autorul anonim al cronicii „Gesta Hungarorum" povestește, cu prestația demnă a unui mare istoric, despre vitejiile fără seamăn ale locuitorilor voievodatelor lui Glad, Menomorut și Gelu pentru apărarea pămîntului românesc, stînd stavilă triburilor migratoare tot mai numeroase în peregrinările lor cuceritoare, tot mai crîncene în bătălii, tot mai asupritoare.

Ceremonial pionieresc la Dăbîca, vechea cetate a lui Gelu. Copiii școlii generale de aci, conduși de inimosul și entuziastul profesor și director Ion Bogdănescu, au cucerit în Expedițiile „Cutezătorii" trofeul „Egreta de fildeș". Pionierii cîntă, și-n voioșia glasurilor lor drapelul patriei se înalță pe catargul din curtea școlii. Umbrele faldurilor tricolore se întind peste sutele de copii adunați în careu, peste ruinele cetății lui Gelu din vecinătate, peste timpul de istorie al țării.

De aici, de la cîțiva pași, din Dăbîca, vechea capitală a voievodatului, „Gelou dux Blachorum" – cum îl numește cronica –, va fi pornit să-l înfrunte, cu un mileniu în urmă, pe Tuhutum, năvălitorul, la Porțile Meseșului. Și tot pe aici, peste dealurile Bonțidei, Dăbîcăi, Vultureștilor, în numele libertății și al dezrobirii de neam, tunarii și infanteriștii noștri au purtat, în urmă cu 40 de ani, drapelul tricolor din victorie în victorie, în luptele pentru eliberarea părții de nord a Transilvaniei de sub jugul horthysto-fascist. Între aceste mari fapte de arme se întind veacurile istoriei: răscoalele iobagilor, ale țăranilor lui Iancu, revoluția pașoptistă, lupta pentru marea unire cu Țara...

Fapte încrustate pe treptele timpului...

Fapte ce ne confirmă statornicia de veacuri pe aceste melea-

„MUȘCHETARII" DE PE STADIONUL TINERETULUI

Vreți să vă convingeți cît de frumoasă, cît de pasionantă e scrima? Duceți-vă într-o zi – marțea sau vinerea după-amiază ori, și mai bine, într-o duminică de dimineață – la Stadionul tineretului din București. Ajunși acolo, întrebați pe oricine unde se pregătesc „mușchetarii" și numaidecît o să vi se arate sala lungă, cu multe geamuri pe ambele părți, a unei clădiri scunde. Și doar ce-i veți deschide ușa și veți avea în fața ochilor un spectacol atît de interesant încît n-o să vă-ndurați să plecați de-acolo decît peste vreo trei ore, cînd acesta se va încheia.

*

– În gardă, colega!

Lucian Maluțan, elev în clasa a V-a B a Școlii generale nr. 7, îl provoacă astfel pe Corneliu Ozsvath, dintr-a VI-a B a Școlii generale nr. 172. Lucian e considerat cel mai bun mînuitor de floretă dintre cei 36 de copii, fete și băieți între 9 și 12 ani, care se pregătesc aici, în cadrul Clubului sportiv școlar nr. 1, sub „bagheta" profesorului-antrenor Mihai Drăgan. Nu de mult, la un concurs intercluburi desfășurat la „Energia", el s-a situat pe locul trei, o performanță care l-a ridicat în ochii tuturora. Dar, de un timp, locul acesta de „lider" îi este amenințat de Corneliu, care vine puternic din urmă, străduindu-se să-l depășească. Așa ceva însă Lucian nu poate să admită cu nici un preț!

Față în față pe covorul din mijlocul sălii, cei doi, încotoșmănați în vestele de protecție și cu căștile pe mînă, se salută ceremonios. Își pun apoi căștile pe cap și... Din clipa aceasta asistăm la un duel cum numai în filmele de capă și spadă se mai poate vedea. Lucian atacă dezlănțuit, dar Corneliu, calm și precis, parează și respinge atac după atac. În focul luptei se mai fac și greșeli, drept care antrenorul îi oprește și le explică:

– De cîte ori v-am spus! Cu floreta nu se dă precum cu bățul! De ce lovești lateral, Luciane? Dacă-mi faci așa ceva și la concurs... Se atacă și se parează numai în față.

Odihniți, cei doi reiau lupta cu și mai multă înverșunare. Acum nu mai greșesc, iar lupta dintre ei e și mai frumoasă.

– Stop! Punct pentru Corneliu!

Lucian însă revine, punctează și el. Și tot așa, cînd unul, cînd altul, cei doi „mușchetari" își administrează reciproc lovitură după lovitură... Adică... puncte.

Cînd răsună fluierul arbitrului, semn că timpul afectat confruntării s-a terminat, Lucian sare în sus de bucurie. Are cu un punct mai mult decît Corneliu! Și de data asta tot el a fost cel mai bun.

Rînd pe rînd, toți băieții și toate fetele își pun costumele și trec la mijlocul sălii, unde își încrucișează floretele cu aceeași pasiune, cu aceeași dorință de a învăța ceva în plus și de a se depăși unii pe alții.

*

– Scrima pare un sport simplu și ușor, ne spune profesorul Drăgan. În realitate însă e unul dintre cele mai complicate și mai grele. Are o tehnică atît de complexă încît n-o poți învăța și stăpîni decît după patru-cinci ani de antrenament continuu. În plus, cere un mare efort fizic. Pe de altă parte însă este un sport deosebit de pasionant. Îndeosebi pentru copii. Faptul că le

PIONIERI PE DRUMUL SPRE MARILE PERFORMANTE

guri transilvane...

Fapte ce glăsuiesc despre libertate și dragoste față de glia străbună...

Dăbîca, leagăn al cutezătorilor de azi și de mîine.

Străvechea vatră a pămîntului de la izvoarele Someșului cunoaște astăzi înnoiri pe care zi de zi ni le consemnează cronica acestor vremi. În istorica și strălucita cetate a lui Gelu, la Dăbîca, părinții pionierilor, la fel ca și înaintașii lor, luptă pentru a da un spor de frumusețe și belșug pămînturilor lăsate a fi libere în veacuri de către înaintași. Iar micii dăbîcani de azi, purtători ai cravatelor roșii cu tricolor, sînt hotărîți să ducă mai departe, în timp, ștafeta hărniciei...

...Drapelul patriei flutură pe înaltul catarg al școlii. E o dimineață de primăvară rece, cu vînt. Cînd entuziaștii copii, privind tricolorul, încep să cînte „Soarele și pionierii", norii încep să se răsfire și razele calde, binefăcătoare, se revarsă din belșug peste străvechea cetate a lui Gelu... Simbolic, soarele libertății acestor timpuri scaldă cu lumina lui, sub cîntecul sutelor de copii, meleagurile dăbîcanilor, ale întregului pămînt transilvan.

ION GRECEA

---

oferă posibilitatea de a se lupta folosind floreta îi fascinează pur și simplu. Asta încă de la început. Descoperă apoi că e și util, că îi face să crească supli și puternici și că le dezvoltă o serie întreagă de calități, precum atenția, rapiditatea în reacții, curajul. În același timp, toți știu că e un sport de mari perspective și fiecare dintre ei visează să ajungă să lupte pe planșete marilor competiții interne și internaționale, chiar și pe cele olimpice. Așa se și explică pasiunea cu care copiii aceștia, elevi la diverse școli din Capitală, unele aflate la mare distanță de Stadionul tineretului, vin cu regularitate aici – unii de un an, alții de doi ori chiar de trei – și se pregătesc cu toată seriozitatea. Deși sînt încă mici, mulți dintre ei s-au și afirmat ca speranțe autentice ale scrimei noastre.

Notăm numele pe care ni le dictează antrenorul: **Elena Manole, Carmen Gheorghe, Rodica Antofie, Luminița Ilie, Lucian Maluțan, Camil Vîjeu, Erwin Ban** *și* **Cornel Oszvath.** *Sînt opt din cei 36 de „mușchetari" de la Stadionul tineretului, care, porniți pe drumul spre marile performanțe în acest sport, par hotărîți să-l străbată pînă la capăt. Le urăm succes deplin în frumoasa lor tentativă.*

C. DIACONU

---

22 IULIE

NOROC BUN

„BARZA-BRAD 2 000"

3

PAGINI DIN JURNALUL ECHIPAJULUI DISTINS CU MARELE TROFEU AL EXPEDIȚIILOR „CUTEZĂTORII"

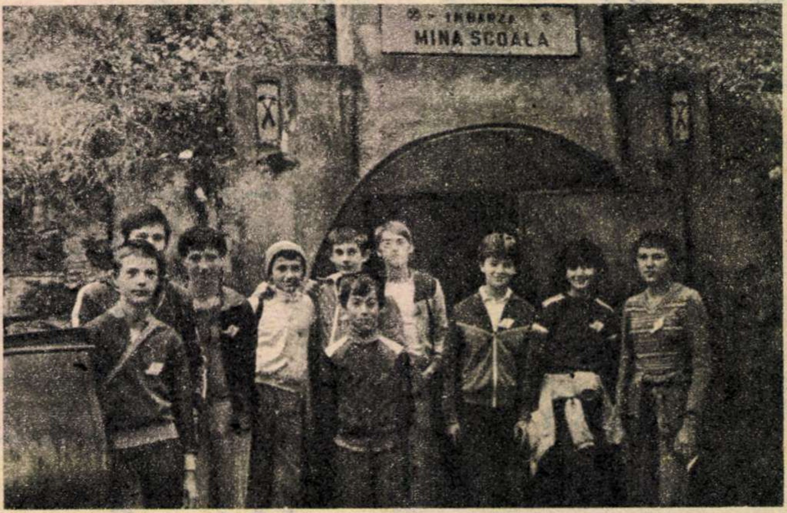

Ne trezim de dimineață cu gîndul la noi descoperiri, mîncăm bine, pentru că știm că vom avea o zi grea, și plecăm la drum. Prima parte, lină și întinsă, ne îmbie la mers. Urcăm apoi o pantă brusc apărută în fața noastră pe drumul dintre fosta colonie romană de la Musariu și necropola din dealul Cireșata. Parcurgem distanța de 4—5 km fără să simțim. Ajungem pe locul fostei necropole.

Aflăm că, după ocuparea Daciei de către romani, împărații Traian, Hadrian și Septimius Severus au întreprins, rînd pe rînd, acțiuni de explorare a regiunilor cu importanță minieră pentru imperiu, vizînd cu precădere extracția și prelucrarea aurului. În necropola de aici s-au găsit peste o sută de morminte de incinerare, care nu au avut un inventar prea bogat, populația fiind săracă. S-au descoperit monede romane, vase de lut, însă cele mai importante rămîn stelele și plăcile funerare. Stela funerară este un dreptunghi din gresie calcaroasă, ascuțită la vîrf, pe care sînt sculptate în relief imaginile celor dispăruți. Se vede și un text în latină care conține date despre cel incinerat.

Atît Muzeul județean care a condus săpăturile cît și secția de istorie de la Muzeul aurului din Brad și-au îmbogățit colecțiile cu piese de valoare cum sînt: căni, ulcioare, fructiere, opaițe, cuie de fier, fragmente de oase intens calcinate, cristale de cuarț, monede de argint, stele funerare din această necropolă. Din punct de vedere istoric, necropola de la Cireșata este una dintre puținele de acest fel descoperită și cercetată pînă în prezent. În timp ce privim necropola, se aude glasul lui Dan.

— Gata, la drum!

Ziua e frumoasă. Drumul care coboară ne aduce din epoca romană direct în actualitate.

Cu multă greutate găsim un loc pentru montarea corturilor la marginea drumului care duce spre fosta colonie Barza. Ne grăbim să montăm corturile, să ne aranjăm lucrurile, pentru a ajunge la timp în întreprindere. Aici sîntem invitați la cabinetul de protecția muncii pentru instructajul necesar. Ni se prezintă felul cum trebuie să ne comportăm din momentul în care vom intra în mina-școală, apoi vizionăm două filme documentare de scurt metraj, unul realizat de cineclubul „Minerul" al I.M. Barza, intitulat „Varul", iar al doilea de Studioul „Al. Sahia", la aniversarea a două milenii de activitate minieră pe aceste meleaguri și care poartă titlul „De 2000 de ani mineri la Barza-Brad". Imaginile se succed, prezentarea este deosebită, cunoștințele noastre fac pași uriași.

Mina s-a dezvoltat mai mult după 1920, cînd trece în proprietatea unei societăți române denumită „Mica". După naționalizarea mijloacelor de producție din 1948, începe adevărata dezvoltare modernă a întreprinderii. Se sapă noi galerii, puțuri, se ajunge pînă la orizontul 290 m, se redeschid galeriile vechi, se modernizează și se mecanizează lucrările în subteran. Fluxul tehnologic are următoarea desfășurare: extracția minereurilor la locurile de muncă în abataje ce poartă denumirea „ort", transportul cu vagoneții pînă la triaj, sfărîmarea rocii în zdrobitori, unde se află mori speciale de sfărîmat, transportul cu funicularul a minereului sfărîmat pînă la Uzina de preparare.

Ne continuăm programul cu vizitarea minei-școală.

Prima fotografie o facem la intrarea în galeria Mina-școală. Audiem, timp de aproape o oră, cea mai frumoasă lecție de orientare școlară și profesională din viața noastră de elevi. Mina-școală este construită special pentru elevii liceului minier din localitate. Ea cuprinde galerii armate în mod diferit: betonate, cu bolțari metalici, cu lemn de diferite esențe tari, apoi șine cu vagoneți pentru minereu, cărucioare pentru transportul personalului, intersecții de galerii și ramificații, puțuri și suitori.

Pe una dintre suitori își încearcă abilitatea și forța Dan, Florin, Simi și Horațiu, care reușesc să ajungă la suprafață, undeva departe de locul intrării, aproape de marginea pădurii.

După ce isprăvim vizita la mina-școală, ni se oferă insigna jubiliară, pe care o primim cu plăcere și pentru care mulțumim. Pe insignă citim: „2000. Noroc bun. Barza-Brad". Zîna se grăbește să o deseneze.

Ne întoarcem la tabăra noastră flămînzi și grăbiți. Pregătim repede masa și nu așteptăm invitații. Puținele ore care ne mai despart de înserare le folosim pentru odihnă și destindere. A fost o zi doldora de impresii, încît orele de odihnă sînt binevenite. Odată cu înserarea ne pregătim bețele pentru frigărui.

Dorina Indrei,
cronicarul echipajului
„Sunet de tulnic"

(Va urma)

SAVANȚI ROMÂNI

Pornind dintr-un anumit punct, veți afla, citind literele din desen, numele unui chimist român, autor a peste 250 de lucrări științifice, creator al școlii de chimie de la Universitatea din Cluj Napoca.

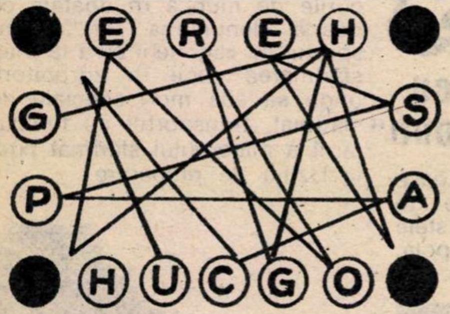

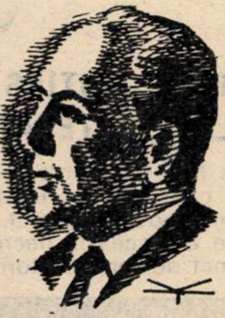

Treptele mediocrității
A trecut vreo două clase
Pe spinări de cinci și șase,
Dar s-a poticnit Andrei
Pe cocoașa unui trei...

Carnetul de note
Întrebînd și eu carnetul
Vremea cum și-o mai petrece,
Mi-a răspuns că are note
De la unu pîn' la zece...

GH. ZARAFU

CARNET DE NOTE
10

CURIER

MAXIME

Avem caracter cînd săvîrșim fapte de caracter.

Nu tot ce-i original e și util.

Cel ce învață în fiecare zi ceva folositor progresează necontenit.

Cornel Ardelean,
Arad

DE RÎS...

— Elev Popescu, descrie o experiență de filtrare.

— Apa trece, pietrele rămîn...

— Ionescule, îți pun trei întrebări. Dacă nu răspunzi, primești nota trei.

— Tovarășe profesor, puneți-mi șapte întrebări!

Daniel Militaru,
Piteşti

RARITATE

Transcrieți cuvîntul **darac** în spațiile libere din figurile A și B, eliminînd, în A, cîte o literă de la începutul cuvîntului, iar în B cîte o literă de la sfîrșitul lui. Veți observa o proprietate rară a acestui cuvînt.

Niculae Tache,
București

A

D	A	R	A	C

B

D	A	R	A	C

„Ursul primăverii"

În stațiunea elvețiană Ragaz se păstrează din timpuri străvechi un pitoresc obicei folcloric. Acest adevărat spectacol stradal, organizat în prima duminică din luna mai, simbolizează sosirea primăverii.

Conform datinii, ursul, puternic stăpîn al pădurilor, se luptă cu iarna, învingînd-o și marcînd astfel începutul celui mai frumos anotimp. Esența acestui mit este celebrarea forței nestăvilite a naturii, care îmbracă din nou haina de frunze și flori.

„Ursul de mai", confecționat dintr-un schelet de lemn de formă conică, este împodobit cu frunze, între care se împletesc panglici colorate, steguleţe și steme. Un tînăr solid îl poartă pe umerii săi. El este însoțit de o ceată de tineri clopotari, care poartă pe umerii lor juguri, la capetele cărora atîrnă talăngi frumos ornate, al căror zgomot alungă ultimele urme ale iernii...

Întregul alai este înconjurat de fete și băieți care agită pe străzi pușculițe sunătoare de metal, în care spectatorii introduc cîte un bănuț.

Spre seară, după ce a colindat străzile, alaiul se oprește pe podul rîului din localitate. Aici se scot podoabele și, în agitația talăngilor și a pușculițelor, „ursul de mai" este aruncat în apele repezi ale Taminei. Odată cu el, iarna se scurge la vale, lăsînd cale liberă anotimpului florilor.

Dialog

— Pune-ți termometrul la subsuoară!

— De ce, tanti?

— Fiindcă așa trebuie!

— Păi eu nu...

— Dezbracă-te imediat și urcă-te în pat.

— Știți că...

— Lasă discuția!

— Nu vreau!

— Te invit să nu mai fi obraznic!

— Dar...

— Te poftesc să taci și să mă lași să-ți fac injecția.

— Asta chiar că nu se poate!

— Aud???

— Eu nu sînt bolnav!

— Ești sigur?

— Sînt!

— Ascultă, băiețel, tu știi de ce sînt eu aici?

— Da, tanti.

— Să auzim!

— Ca să-i tratați pe copiii bolnavi.

— Perfect! Dar tu știi de ce te afli în spital?

— Da, tanti.

— De ce?

— Ca să-l văd pe fratele meu... I-am adus temele de la școală.

— Vrei să spui că tu nu ești internat aici?...

— Nu.

— Și unde este fratele tău?

— La spălător...

— Bată-vă să vă bată de copii! Cum de v-am încurcat?

— Păi dacă sîntem gemeni...

GEORGE M. GHEORGHE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1								●			
2					●						
3				●					●		
4					●		●				
5						●			●		
6			●		●						
7	●							●			
8				●						●	
9							●				●
10		●				●					
11							●				

Școlari

ORIZONTAL: 1) Expunerea unei lecții. Eficiența ei crește prin activizarea întregii clase. 2) Un elev din romanul „Cișmigiu et comp." de Gr. Băjenaru. Omul multilateral format de școală. 3) Oraș în estul Olandei. În orice proces de învățămînt (pl.). La desen! 4) A transfera. Cînt de păsărele. 5) Aliaj de cupru și zinc. La revedere. Dînșii. 6) Notă muzicală. Apreciere. 7) Elev. Linie (reg.). 8) Personaj masculin din istorisirea „Muncitori și păstori" de Mihail Sadoveanu. A duce cu vorba. 9) Arta de a exprima sentimente și idei cu ajutorul sunetelor. Certificatul de studii. 10) A dori cuiva succes la învățătură. Instrument utilizat la desen sau geometrie. 11) Luate pe maculator. Literă (fig. dim.).

VERTICAL: 1) Prima treaptă de învățămînt. Inițiatorul primei școli de arte frumoase din București. 2) Scriitor român (1802–1872), care a devenit, după plecarea lui Gh. Lazăr, conducătorul școlii de la „Sf. Sava". 3) A difuza manuale școlare. Picat! 4) La căldură! Orășel în India. Iritat pe jumătate! 5) Încuietoare (fig.). 6) A povesti lecția. Proeminențe pe un ax care asigură o deplasare rectilinie altui obiect cu care este angrenat. 7) Oraș în Olanda. Deschideri foarte mici pe suprafața pielii. 8) Elemente de care nu-ți poți aduce aminte (sing.). Orășel în Mexic. 9) Două la toc! Cărturar român, întemeietorul învățămîntului în limba română în Moldova (1813) și unul din ctitorii Academiei Mihăilene. 10) Gumă. Spațiul dintre partea superioară a pereților și acoperișul unei clădiri. 11) Create pe lîngă școli pentru inițierea elevilor în tainele diverselor meserii, contribuie la legarea învățămîntului de practică. Primele la răspuns.

DICȚIONAR: IDI, AMAO, EDE, NACO

COMPOT
DE
CIREȘE
POMPIU

Dorință

Noi vrem copiii lumii
Să-i știm alături, frați.
Să aibă toți părinți
Și cer ca în Carpați.
O pîine și o floare
Să fie pe-orice masă.
Cu frunte descrețită
Ne vrem părinții-acasă.
Vrem porțile luminii
Deschise pentru toți.
Vrem seva roditoare
S-ajungă-n struguri copți.
Să nu pătrundă umbra
În inimi, ne dorim;
Un nimb din taina vieții
Și noi știm s-ocrotim.
Noi vrem ca plopul falnic
Să ningă primăvara,
Sub dăruiri solare
Să-și cînte drumul țara.
Dorința să ne fie
Un mugur, nu o lance.
În cugetarea lumii
Copil să-nsemne pace.

LIDIA CONSTANTINESCU

DESCOPERIȚI

Înscrieți cîte un cuvînt în jurul fiecărei cifre de la 1 la 8, pornind din căsuțele însemnate, în sensul acelor ceasornicului, spre a obține cuvinte corespunzătoare următoarelor definiții:

1) Denumire dată de greci unui vestit erou, neîntrecut în forță și vitejie. 2) A selecționa. 3) Practica unui din sporturile acvatice. 4) Glas. 5) Foi de hîrtie. 6) Poftită la masă! 7) Serviciu de patru ore făcut la bordul unei nave de o parte din echipaj. 8) A confirma un act, un tratat sau o lege.

La o dezlegare corectă, citind în ordine literele din pătrățelele comune a două cifre (adică literele dintre 1–2; 2–3; 1–4; 3–5; 4–6; 5–8; 6–7; 7–8), veți afla numele unui renumit savant român (1868–1947), participant, împreună cu Amundsen, la expediția navei „Belgica" în Antarctica.

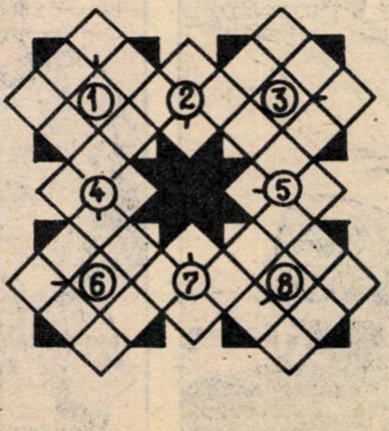

SĂRBĂTOARE ÎN DETAȘAMENT

În luna aprilie au mai fost felicitați, cu ocazia aniversării zilei de naștere: **Magda Rinder** (Școala generală nr. 5, Vaslui); **Viorica Cutieru** (Roșiori de Vede, jud. Teleroman); **Carmen Bucur, Geta Horvat, Lenuța Pășcan, Luminița Drăghici, Barabaș Melinda, Cristina Avrămescu, Dorina Mureșan, Szöcsi Ildiko** (Școala generală nr. 8, Toplița, jud. Hargita); **Lucica Zugravu** (satul Țutcani, com. Mălușteni, jud. Vaslui); **Daniela Roman, Valerică Prodan, Lenuța Prodan, Costel Ignat, Violeta Enache, Mirela Petronela Bultoc, Ana Hrițcu** (Școala generală nr. 1, Miorcani, jud. Botoșani); **Lenuța Elena Rusu** (satul Mîndrești, com. Vlădeni, jud. Botoșani); **Violeta Tivadar** (com. Ripiceni, jud. Botoșani); **Vasile Bujoreanu** (Școala generală Vatra Moldoviței, jud. Suceava); **Ion Sorin Dogaru** (com. Frumușița, jud. Galați); **Manuela Sîtă** (Școala generală Cozmești, com. Stolniceni-Prăjescu, jud. Iași); **Willy Teodor Iancu** (com. Creveneni, jud. Teleorman); **Mihai Mărgineanu** (Cluj Napoca); **Ileana Barbu** (Școala generală nr. 1, Bolintin-Vale, jud. Giurgiu); **Cristina Nicolae** (com. Vîlcănești, jud. Prahova); **Adriana Ițică** (Școala generală Sadu, Bumbești-Jiu, jud. Gorj); **Mioara Dura** (com. Holboca, jud. Iași); **Dinu Timofte, Gheorghe Pîslaru, Ghiocel Scutaru** (satul Filioara, com. Agapia, jud. Neamț); **Victor Adrian Crețescu** (Școala generală nr. 25, București); **Lenuța Pădurean** (com. Arpașu de Jos, jud. Sibiu); **Gabriela Terzea** (Școala generală nr. 1, Săveni, jud. Botoșani); **Gabriela Giurgiulescu, Marius Plăcintar, Susana David** (Școala generală nr. 16, Tg. Mureș); **Mădălina Voicu** (Școala generală nr. 19, București); **Ștefan Ghica** (Școala generală nr. 18, Brăila); **Marinel Narcis Barbu** (Școala generală Ciocîltei, jud. Vîlcea); **Iuliana** și **Loredana Stoica** (Liceul pedagogic, Brașov), **Ștefan Ghica** (Școala generală nr. 18, Brăila).

De la Liliana Iordache primim următoarele rînduri:

«Sora mea, **Mirela Loredana Iordăchescu,** elevă în clasa a IV-a la Școala generală nr. 7 din Focșani, împlinește la data de 25 aprilie vîrsta de 10 ani. Doresc, cu ajutorul dumneavoastră, să-i urez dragei mele Mirela un călduros „La mulți ani!" Apreciez la sora mea seriozitatea și ordinea în tot ce face. La școală obține numai medii de 9 și 10, este componentă a lotului de gimnastică din județul nostru, lot ce a obținut în această lună locul al doilea la concursul pe zonă, etapa școlară.»

CÎTE CUBURI PUTEM OBSERVA ÎN DESENE?

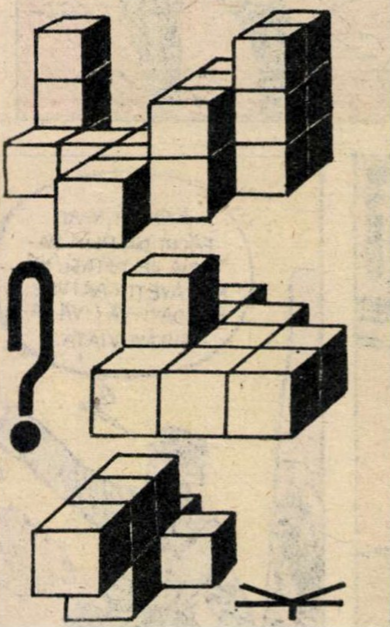

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: HORIA ARAMĂ; Prezentare artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentare tehnică: EDITH BRUDI.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL G.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11 228 București.

Materialele nepublicate nu se înapoiază.

Index 41836 12 pagini 1,50 lei

Scenariu: **PETRE LUSCALOV** **Desene:** **SANDU FLOREA**

DETAŞAMENTUL EROIC

5

Rezumatul episodului precedent: În zilele fierbinţi ale lui August 1944, un detaşament de voluntari români străpunge linia frontului pentru a distruge calea ferată de care depinde soarta bătăliei în acel sector. Acţiunea este interceptată de hitlerişti şi cei cinci luptători români se retrag spre satul cel mai apropiat. Sînt nevoiţi să se adăpostească în clădirea primăriei şi încep lupta cu paraşutiştii trimişi să-i urmărească.

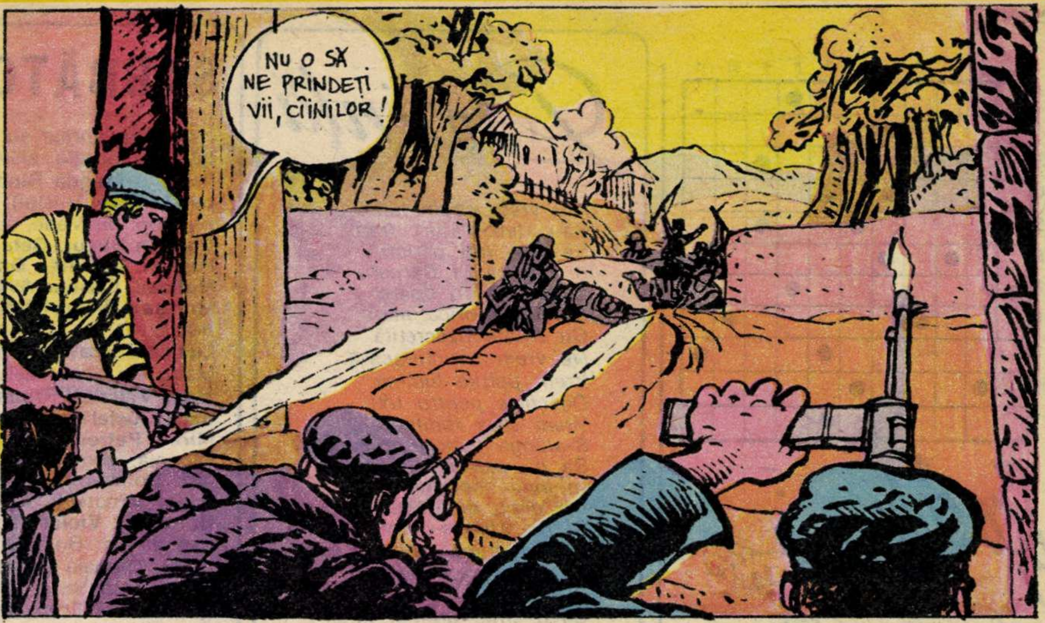
NU O SĂ NE PRINDEŢI VII, CÎINILOR!

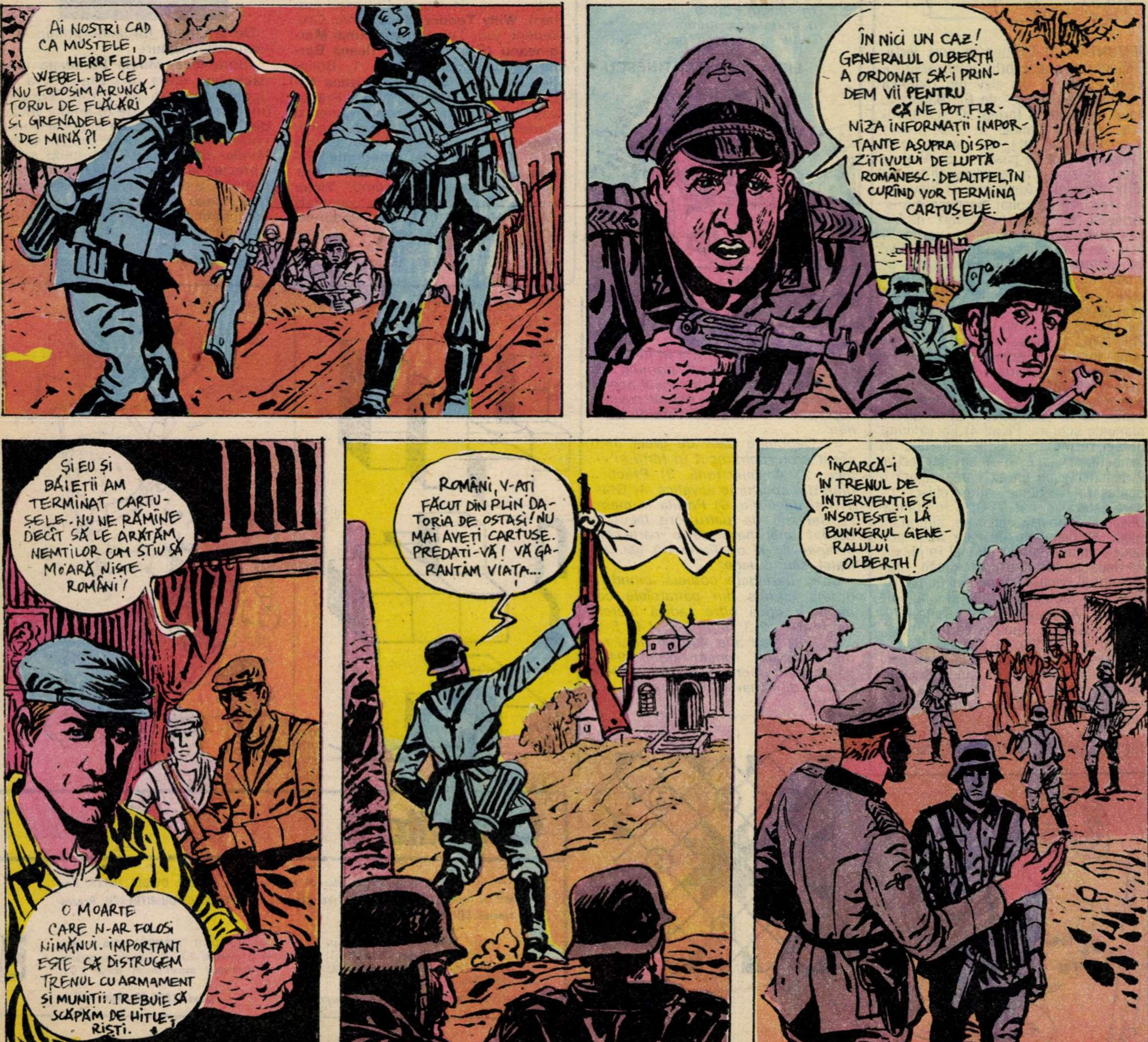
AI NOŞTRI CAD CA MUŞTELE, HERR FELDWEBEL. DE CE NU FOLOSIM ARUNCĂTORUL DE FLĂCĂRI ŞI GRENADELE DE MÎNĂ?!
ÎN NICI UN CAZ! GENERALUL OLBERTH A ORDONAT SĂ-I PRINDEM VII PENTRU CĂ NE POT FURNIZA INFORMAŢII IMPORTANTE ASUPRA DISPOZITIVULUI DE LUPTĂ ROMÂNESC. DE ALTFEL, ÎN CURÎND VOR TERMINA CARTUŞELE.
ŞI EU ŞI BĂIEŢII AM TERMINAT CARTUŞELE. NU NE RĂMÎNE DECÎT SĂ LE ARĂTĂM NEMŢILOR CUM ŞTIU SĂ MOARĂ NIŞTE ROMÂNI!
O MOARTE CARE N-AR FOLOSI NIMĂNUI. IMPORTANT ESTE SĂ DISTRUGEM TRENUL CU ARMAMENT ŞI MUNIŢII. TREBUIE SĂ SCĂPĂM DE HITLERIŞTI.
ROMÂNI, V-AŢI FĂCUT DIN PLIN DATORIA DE OSTAŞI! NU MAI AVEŢI CARTUŞE. PREDAŢI-VĂ! VĂ GARANTĂM VIAŢA...
ÎNCARCĂ-I ÎN TRENUL DE INTERVENŢIE ŞI ÎNSOŢEŞTE-I LA BUNKERUL GENERALULUI OLBERTH!

(va urma)

Istoria, suprema moştenire
Pe care-o dobîndim ca tineri fii,
E scrisă-n muncă şi în bătălii —
E-ntîia noastră carte de citire.

Priviţi cît de frumos în noi se-adună
Tot ce-a visat acest viteaz popor —
Şi tot ce-a împlinit sub tricolor
Nepieritoarea glorie română.

Mileniile ţării glorioase
Sînt rădăcinile fără sfîrşit
Din care forţa ta s-a făurit
Partid — erou al ţării preafrumoase.

Nădejdea-naintaşilor străbate
Spre noi ca un torent din tată-n fiu,
Liber va fi, va fi de-a pururi viu
Acest popor cu inimi ne-nfricate!

Cutezătorii
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR
18/19
MARŢI, 8 MAI 1984.
ANUL XVIII (Nr. 865—866)

Din adîncul inimii, fierbinte omagiu

Simbol al dragostei nemărginite din inimile milioanelor de copii ai României, florile oferite de către pionieri și șoimi ai patriei tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu — în aplauzele participanților la marea adunare populară și la spectacolul dedicat zilei de 1 Mai — au exprimat nețărmurita dragoste a celor mai tineri cetățeni ai patriei pentru cei care, din cea mai fragedă tinerețe, și-au pus cu abnegație revoluționara întreaga viață în slujba fericirii poporului român, care astăzi urcă neabătut spre cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației socialiste.

...Cu 45 de ani în urmă, tot la un 1 Mai, dar în vremuri grele pentru țară și pentru întreaga omenire, tînărul erou comunist Nicolae Ceaușescu, înfruntînd extraordinar de curajos autoritățile acelor timpuri, organiza, însuflețea și conducea cu strălucită energie revoluționară marea demonstrație a oamenilor muncii din București împotriva fascismului și a războiului, ridicînd decisiv spre înaltul cerului și al istoriei steagul luptei pentru înlăturarea exploatării de orice fel, pentru socialism, pentru cucerirea grabnică a libertății noastre sociale și naționale, pentru unitate și independență națională. Încă din 1933, tovarășul Nicolae Ceaușescu devenise un înalt exemplu însuflețitor pentru toți luptătorii comuniști și utecișți. Alături de dînsul se afla, în primele rînduri ale celor mai cutezători tineri revoluționari, tovarășa Elena Ceaușescu, minunata fiică a poporului român.

De 1 Mai 1984, sărbătorit — sub semnul împlinirii a 45 de ani de la marile demonstrații muncitorești din 1939 și a 40 de ani de la crearea Frontului Unic Muncitoresc — într-o patrie înfloritoare, așa cum au visat-o înaintașii noștri încă din cele mai îndepărtate veacuri, întreaga Românie și-a îndreptat gîndurile pline de adîncă recunoștință și nemărginită dragoste către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, cel mai de seamă fiu al țării, omul care de peste o jumătate de secol se află în centrul evenimentelor care au revoluționat istoria noastră, comunistul înțelept și neînfricat căruia România îi datorează afirmarea pentru totdeauna a demnității și suveranității sale, înflorirea ei socialistă, zîmbetul fericit al copiilor ei.

În după-amiaza zilei din ajunul lui 1 Mai 1984, cînd, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarășei Elena Ceaușescu, s-a desfășurat în Capitală marea adunare populară dedicată tradiționalei sărbători, miile de participanți au exprimat cu profundă emoție conducătorului partidului și statului nostru înalta prețuire, atașamentul fără margini al tuturor fiilor pămîntului românesc față de strălucita sa luptă, muncă și viață puse cu total eroism în slujba poporului. Aceste gînduri de fierbinte devotament față de cel mai mare conducător al poporului român din toate timpurile, cetățenii României socialiste — români, maghiari, germani și de alte naționalități, indiferent de vîrstă și profesie —, le-au pecetluit cu aurul faptelor de muncă prin care întîmpină marile evenimente ce aureolează acest an: a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944 și Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român. Fierbinților sentimente de stimă și devotament pentru tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru tovarășa Elena Ceaușescu, pentru toți comuniștii patriei le-a dat expresie emoționantă și spectacolul dedicat zilei de 1 Mai.

Tot ceea ce s-a înfăptuit în anii socialismului pe pămîntul românesc, și mai cu seamă în perioada care începe de la Congresul al IX-lea al partidului, cînd comuniștii, exprimînd voința întregii națiuni, l-au ales pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului, poartă însemnele strălucitei sale gîndiri politice, exemplarei sale dăruiri revoluționare. Trăim, de aproape 20 de ani, în cea mai rodnică epocă din istoria țării, „Epoca Nicolae Ceaușescu", epocă de splendidă înflorire a României și, în același timp, epocă deosebit de însemnată pentru însăși civilizația întregii omeniri, ale cărei valori tovarășul Nicolae Ceaușescu le apără eroic ilustrîndu-se ca fiind cel mai ferm militant din lume pentru îndepărtarea pericolului de război, pentru dezarmare și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară, pentru pace, prietenie și cooperare echitabilă între toate popoarele planetei.

Adresîndu-se tovarășului Nicolae Ceaușescu, în numele milioanelor de tineri și copii de pe întreg cuprinsul țării, cu prilejul Zilei Muncii și al Zilei Tineretului din Republica Socialistă România, Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist a exprimat întreaga adeziune a tinerei generații față de secretarul general al partidului, arătînd că sărbătoreștile evenimente ale acestui an 1984 „constituie și pentru tînăra generație a patriei un deosebit prilej de intensificare a muncii de educație patriotică, revoluționară a tineretului, de angajare fermă la înfăptuirea obiectivelor politicii interne și externe a partidului și statului nostru, al cărei arhitect genial sînteți dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, remarcabilă personalitate a lumii contemporane. Sîntem hotărîți ca, urmînd luminosul dumneavoastră exemplu de muncă și viață comunistă, să acționăm neîncetat pe marile șantiere ale țării, acolo unde interesele partidului și poporului o cer, situîndu-ne astfel la înălțimea mandatului de onoare și încredere conferit tineretului, de puternică forță socială, viitorul însuși al națiunii noastre socialiste".

TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

secretar general
al Partidului Comunist Român,
președintele
Republicii Socialiste România

Mult iubite și stimate tovarășe
Nicolae Ceaușescu,

În numele milioanelor de pionieri și școlari, al tuturor copiilor României socialiste, participanții la sesiunea de comunicări consacrată omagierii inestimabilei dumneavoastră contribuții la fundamentarea și îndrumarea activității Organizației Pionierilor, la educarea comunistă, patriotică, în spirit revoluționar a tinerei generații, organizată cu prilejul aniversării a 35 de ani de la crearea primelor detașamente de pionieri, vă adresează, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cu toată căldura și ardoarea inimilor lor, cele mai profunde și vii mulțumiri pentru grija și dragostea părintească cu care înconjurați zi de zi copiii țării, cele mai alese sentimente de dragoste și recunoștință pentru minunatele condiții de muncă și învățătură ce le sînt asigurate în vederea creșterii, educării și formării lor multilaterale, ca viitori constructori ai socialismului și comunismului în patria noastră.

În acest an, în care întregul nostru partid și popor întîmpină aniversarea a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresul al XIII-lea al partidului cu noi succese în întreaga activitate economico-socială, Organizația Pionierilor raportează cu mîndrie că toate realizările obținute în domeniul educării comuniste, patriotice, revoluționare a șoimilor patriei, pionierilor și școlarilor sînt indisolubil legate de neobosita și strălucita dumneavoastră activitate, de îndrumarea nemijlocită și orientările permanente pe care le-ați dat organizației revoluționare a copiilor, pentru ca aceștia să se pregătească temeinic, să preia și să ducă cu succes înainte făclia progresului material și spiritual al României socialiste.

Sfaturile înțelepte de părinte, caldele îndemnuri pe care ni le adresați devin pentru fiecare dintre noi, pionieri și șoimi ai patriei, program mobilizator de acțiune, program al devenirii noastre comuniste.

1949-1984

Noi, copiii țării, nu vom uita niciodată momentul în care dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, ați învestit cu o nouă și înaltă semnificație cravata pe care o purtăm pe piepturi, dăruindu-ne marea bucurie de a avea în culorile sale, alături de drapelul roșu al partidului comunist, culorile de lumină ale tricolorului.

Cele mai fragede mlădițe ale țării, șoimii patriei, vă mulțumesc și cu acest prilej că, prin grija și inițiativa dumneavoastră, a fost creată Organizația Șoimii Patriei, care, prin tot ceea ce întreprinde, contribuie la educarea patriotică, revoluționară, pentru muncă a tuturor copiilor țării, încă de la cea mai fragedă vîrstă.

Copiii patriei își îndreaptă, totodată, gîndurile luminoase către mult stimata tovarășă Elena Ceaușescu, exprimînd respectul lor nețărmurit și calda recunoștință pentru grija cu care veghează ca tinerele vlăstare ale țării să se formeze ca cetățeni demni, urmași de nădejde ai comuniștilor.

Forumurile pionierești, instituite din inițiativa dumneavoastră, mult stimate tovarășe secretar general, s-au constituit într-o înaltă școală de educație comunistă a pionierilor, reprezentînd o adevărată tribună a democrației pionierești, stimulînd inițiativele copiilor, antrenîndu-i la conceperea, organizarea și desfășurarea întregii activități politico-educative.

Sub conducerea partidului, îndrumată de Uniunea Tineretului Comunist, Organizația Pionierilor, acționînd împreună cu organele de învățămînt și familia, s-a afirmat tot mai mult în acești ani ca o adevărată școală revoluționară de educare prin muncă și pentru muncă a tinerei generații, de formare a conștiinței comuniste a copiilor, de cultivare a înaltelor trăsături morale, a dragostei față de patrie și partid, a patriotismului și internaționalismului socialist.

În tot ceea ce am realizat în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al P.C.R., de cînd în fruntea partidului și statului nostru vă aflați dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, noi, pionierii țării, organizația noastră revoluționară, am avut viu în cuget și inimi înălțătorul dumneavoastră exemplu de viață, luptă și muncă, de slujire neabătută a poporului și partidului, de identificare deplină cu interesele supreme ale națiunii noastre socialiste.

Tinerele generații ale țării se mîndresc că s-au născut și cresc în acești ani de lumină, în care patria noastră vă are în frunte pe dumneavoastră, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului nostru, ctitor de țară nouă, făuritor al României moderne, personalitate proeminentă a lumii contemporane, care înmănunchează calitățile bravului conducător de partid și de stat, ale revoluționarului consecvent și patriotului înflăcărat.

Noi, toți copiii țării, cunoaștem și admirăm activitatea vastă, neobosită, încărcată de o deosebită răspundere pentru soarta umanității, pe care o desfășurați pentru pace și dezarmare, pentru înlăturarea pericolului amenințător al războiului și sîntem mîndri că numele dumneavoastră, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, se bucură de cel mai înalt prestigiu pe toate meridianele planetei, că luminoasa dumneavoastră personalitate întruchipează cea mai strălucită solie a năzuințelor de pace și prietenie ale poporului nostru.

În aceste momente sărbătorești, noi, cea mai tînără generație a țării, născută și crescută în anii socialismului, a căror cunună o reprezintă epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, cea mai bogată din istoria românilor, denumită de popor, în semn de profundă recunoștință și aleasă prețuire față de înțeleptul său cîrmaci, „Epoca Nicolae Ceaușescu", ne angajam solemn să învățăm și să muncim astfel încît să răspundem prin fapte grijii părintești cu care sîntem înconjurați zi de zi, să fim demni de încrederea cu care partidul, patria, dumneavoastră personal învestiți tînăra generație, să cinstim cu dăruire exemplul de abnegație revoluționară pe care ni-l oferiți dumneavoastră, cel mai iubit și mai stimat fiu al poporului român.

În acest an cu puternice semnificații în istoria contemporană a patriei, în care, alături de întregul nostru popor, vom întîmpina împlinirea a 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și Congresul al XIII-lea al P.C.R., ne angajăm solemn să facem totul pentru a deveni fii de nădejde ai partidului și țării, patrioți revoluționari, devotați idealurilor celor mai înalte ale națiunii noastre, cetățeni demni ai scumpei noastre patrii, libere și independente, Republica Socialistă România.

Vă rugăm să ne permiteți, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, ca, exprimînd adînca și nețărmurita recunoștință a pionierilor și șoimilor patriei, a tuturor copiilor țării, pentru minunatele condiții de viață și învățătură ce ne sînt asigurate, pentru copilăria noastră fericită, să vă aducem omagiul fierbinte al întregii generații tinere a României socialiste, să vă urăm din adîncul inimilor noastre multă sănătate și putere de muncă, ani mulți și fericiți, spre binele și prosperitatea poporului nostru, pentru triumful cauzei socialismului, progresului și păcii în întreaga lume.

PARTICIPANȚII
LA SESIUNEA OMAGIALĂ
ORGANIZATĂ
CU PRILEJUL ANIVERSĂRII
A 35 DE ANI DE LA CREAREA
ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

A 35-A ANIVERSARE A ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

1949-1984

Sesiunea omagială

„CONTRIBUȚIA HOTĂRÎTOARE A TOVARĂȘULUI **NICOLAE CEAUȘESCU**, SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, LA FUNDAMENTAREA ȘI ÎNDRUMAREA ACTIVITĂȚII ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR, LA EDUCAREA COMUNISTĂ, PATRIOTICĂ, ÎN SPIRIT REVOLUȚIONAR A TINEREI GENERAȚII".

Sesiunea, organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, a avut loc vineri, 27 aprilie, în Capitală.

Au luat parte activiști de partid și de stat, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, activiști din sistemul organizațiilor de tineret, cadre didactice, pionieri.

În cuvîntul de deschidere, tovarășa **POLIANA CRISTESCU, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor**, a spus:

Aniversarea a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor, în contextul acestui an cu puternice semnificații social-politice, în care întregul nostru popor va sărbători 40 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă și va întîmpina cu rezultate deosebite cel de-al XIII-lea Congres al partidului, ilustrează grija și atenția pe care partidul și statul nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii, le acordă creșterii și educării tinerei generații din patria noastră.

În continuare, vorbitoarea a subliniat: Organizația Pionierilor, ca organizație revoluționară de masă a copiilor, a luat ființă prin grija partidului, la 30 aprilie 1949, continuînd și ridicînd pe planuri noi, superioare, tradițiile luminoase ale mișcării revoluționare a copiilor din România.

Preocuparea pentru asigurarea unor condiții tot mai bune de muncă, viață și învățătură, pentru formarea pionierilor și școlarilor în spirit revoluționar a dobîndit noi dimensiuni în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea al P.C.R., de cînd în fruntea partidului și statului nostru se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, strălucit exemplu de revoluționar înflăcărat, animat de dragoste și devotament nemărginit față de țară și viitorul ei.

La baza întregii activități educative în cadrul Organizației Pionierilor a fost așezată concepția științifică, profund revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, potrivit căreia tînăra generație reprezintă viitorul însuși al națiunii noastre socialiste, o puternică forță socială, chemată să ducă mai departe făclia progresului material și spiritual al României, să desăvîrșească înfăptuirea țelurilor cărora își consacră astăzi forțele și energia întregul nostru popor.

Înconjurați de cea mai caldă dragoste și grijă părintească, copiii patriei noastre cresc și se formează într-un climat politic și social nou, bucurîndu-se de condiții optime de viață, de posibilități nelimitate de a urca cele mai înalte trepte ale științei și culturii, de a-și împlini cele mai arzătoare aspirații și dorințe.

Prezența secretarului general al partidului în mijlocul copiilor și tinerilor reprezintă, de fiecare dată, momente emoționante de manifestare a sentimentelor de nemărginită dragoste, recunoștință și devotament ale pionierilor și școlarilor față de Partidul Comunist Român, față de prietenul și îndrumătorul cel mai apropiat al tinerei generații.

O atenție deosebită este acordată asigurării unității și continuității procesului de educație comunistă, patriotică, revoluționară a copiilor, de la cea mai fragedă vîrstă. În acest sens, în 1976, a luat ființă, din inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, Organizația Șoimii patriei, care exercită o influență pozitivă în pregătirea și adaptarea copiilor la viața școlară și pionierească, în formarea și integrarea lor rapidă la cerințele vieții sociale.

După ce s-a referit la activitatea pe care o desfășoară Organizația Pionierilor și Comitetul Național Român pentru UNICEF pentru promovarea principiilor politicii externe a partidului și statului nostru, a strălucitelor inițiative de pace ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, vorbitoarea a spus, în încheiere: În preajma marii sărbători a poporului român — 23 August, și în întîmpinarea Congresului al XIII-lea al partidului, cu netărmurită mîndrie de a fi contemporani cu cea mai glorioasă epocă a patriei noastre, cu încredere nestrămutată în perspectivele ei luminoase, ne angajăm cu hotărîre și entuziasm să facem totul pentru a răspunde încrederii pe care partidul, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, o acordă Organizației Pionierilor, să nu precupețim nimic pentru înfăptuirea sarcinilor ce ne revin, de a participa cu tot elanul la înfăptuirea Programului partidului, la înflorirea României socialiste.

În comunicarea „CONCEPȚIA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, A SECRETARULUI SĂU GENERAL, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, CU PRIVIRE LA FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA CONȘTIINȚEI SOCIALISTE A OAMENILOR MUNCII, A TINEREI GENERAȚII, ÎN VEDEREA PARTICIPĂRII SALE RESPONSABILE LA OPERA DE EDIFICARE A SOCIALISMULUI ÎN ROMÂNIA", prezentată de tovarășul **PETRU ENACHE, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.**, a fost evidențiat rolul ce a revenit și revine tineretului în viața social-politică a patriei, importanta lui contribuție la marile transformări revoluționare din societatea românească, marile răspunderi și nobila misiune ce-i sînt conferite în edificarea socialismului și comunismului în România, au fost relevate preocupările majore ale partidului, ale întregii societăți — așa cum au fost ele definite în opera tovarășului Nicolae Ceaușescu — în vederea educării patriotice și revoluționare a tinerei generații.

Îmi revine marea cinste — a spus vorbitorul — de a reliefa în cadrul acestei sesiuni viața exemplară de mare patriot revoluționar a celui mai iubit fiu al partidului și poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, încă din anii tinereții, s-a identificat plenar cu idealurile partidului, ale poporului, ale națiunii noastre. Îndeplinind sarcini de înaltă răspundere în conducerea mișcării revoluționare și democratice de tineret, tovarășul Nicolae Ceaușescu i-a imprimat forță și dinamism, angajare fermă și dăruire exemplară în procesul luptei duse împotriva fascismului și războiului, pentru apărarea independenței și integrității țării. Dedicîndu-și viața acelorași mărețe idealuri, s-a aflat totdeauna angajată în lupta revoluționară, participînd activ la importante acțiuni ale partidului, tînăra comunistă Elena Ceaușescu, model de dăruire patriotică, revoluționara, de abnegație pentru partid și popor.

De peste o jumătate de veac tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a dovedit un strălucit militant revoluționar, punînd în evidență alese calități politice și organizatorice, datorită cărora Partidul Comunist Român i-a încredințat misiuni de cea mai înaltă răspundere, iar de aproape două decenii, prin voința comuniștilor, a întregului nostru popor, se află în fruntea partidului și statului, conducînd cu înțelepciune și cutezanță destinele poporului român.

Formîndu-se la școala luptei revoluționare a partidului, a Uniunii Tineretului Comunist, cunoscînd minunatele trăsături ale tineretului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a militat, încă din primele momente ale noului ev al țării, pentru ca toți tinerii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, să se afle în primele rînduri ale luptei pentru realizarea unor prefaceri profunde în societatea românească. Era în ianuarie 1945, la începutul unei etape istorice de mari prefaceri, cînd a adresat cu înflăcărare tineretului acest memorabil îndemn: „Prin munca noastră să refacem țara! Prin munca noastră să contribuim la clădirea unei Românii îmbelșugate și frumoase, cum n-a fost niciodată pînă acum!".

Urmînd acest însuflețitor îndemn, tinerii patriei s-au angajat cu întreaga lor ființă în edificarea socialismului și comunismului în țara noastră.

Azi, în anii luminoși ai înaintării ferme a patriei noastre spre comunism — a subliniat vorbitorul — în

Tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

Ne este stejarul libertăţii
Născut în Scorniceşti,
Semnul viu al demnităţii
şi vitejiei strămoşeşti.
Apropiat prieten, bun părinte,
Aşa îl ştiu şi îl iubesc copiii!
Cu El, ei cutează înainte
Spre împlinirea faptelor
de mîine!
Cu El, ţara-ntreagă-i în lumină,
iar cerul albastru e senin,
Cu El, munca de spor
este plină,
şi fericită-i viaţa ce-o trăim!
De-aceea, în zi de sărbătoare,
spre El gîndurile ne-ndreptăm
să-i adresăm o sinceră urare:
„Să ne trăiţi,
Iubit Conducător suprem!"

Florin Fluturel,
clasa a V-a,
Şcoala generală,
Comuna Mogoşeşti, Iaşi

această grandioasă perioadă istorică pe care cu demnitate şi mîndrie patriotică o denumim „Epoca Ceauşescu", tineretului îi sînt asigurate — prin grija statornică a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a tovarăşei Elena Ceauşescu, a întregului partid şi popor — mai mult decît în oricare altă etapă, minunate condiţii de muncă, de viaţă, de pregătire politică şi profesională, de afirmare socială, de împlinire a visurilor şi năzuinţelor sale. Azi, mai mult ca oricînd, li se cere tinerilor patriei, de la şcolarul care primeşte cravata de pionier pînă la utecistul aflat într-unul din locurile fierbinţi ale muncii clocotitoare pentru ţară, să fie mereu în primele rînduri ale edificării noii societăţi.

Pentru tînăra generaţie, pentru organizaţiile sale revoluţionare nu există o cauză mai nobilă decît aceea de a putea spune că şi-au îndeplinit, în cele mai bune condiţii, sarcinile încredinţate de partid şi popor, aceasta fiind dovada cea mai convingătoare a recunoştinţei pentru minunatele condiţii de realizare şi afirmare ce le sînt create.

Prin munca lor plină de dăruire, împreună cu întregul popor, prin convingerea fermă în triumful idealurilor socialiste şi comuniste, tinerii ţării îndeplinesc în mod exemplar legămîntul solemn de a urma întotdeauna cuvîntul partidului, exemplul luminos oferit de viaţa şi activitatea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, de a face din slujirea devotată a patriei şi poporului supremul titlu de onoare, de a face din muncă şi creaţie scopul cel mai înalt, de a-şi împlini, prin fapte, menirea de a fi viitorul însuşi al naţiunii noastre socialiste, de a se afirma ca înflăcăraţi patrioţi, ca adevăraţi revoluţionari, ca militanţi neobosiţi pentru progresul continuu al scumpei noastre patrii, România socialistă.

În comunicarea „PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, FĂURITORUL MIŞCĂRII REVOLUŢIONARE DE TINERET ŞI COPII DIN PATRIA NOASTRĂ", tovarăşul **ION POPESCU PUŢURI, director al Institutului de studii istorice şi social-politice de pe lingă C.C. al P.C.R.**, a prezentat momente importante din activitatea şi lupta tineretului român, ca factor activ, dinamic, în procesul înnoitor al societăţii.

Afirmată strălucit în momente decisive ale luptei revoluţionare — a spus vorbitorul — activitatea rodnică a tînărului Nicolae Ceauşescu în conducerea Comitetului Naţional Antifascist, contribuţia sa decisivă la reorganizarea şi apoi în conducerea Uniunii Tineretului Comunist — sarcini de mare răspundere încredinţate de partidul comunist — au imprimat mişcării revoluţionare de tineret forţă şi dinamism organizatoric, angajare fermă şi eroică în procesul viu al creaţiei istorice.

Înţelegînd imperativele majore ale epocii, sensul profund patriotic al apelurilor partidului comunist, după 23 August 1944, Uniunea Tineretului Comunist — în fruntea căreia se afla tovarăşul Nicolae Ceauşescu — a desfăşurat în acei ani o amplă activitate de organizare a tineretului şi de constituire a primelor organizaţii de pionieri, de mobilizare şi unire a tuturor energiilor tinereşti în primele rînduri ale marilor bătălii pentru făurirea unui nou edificiu social-politic — acela al societăţii socialiste.

În anii de cînd se află la conducerea partidului şi statului nostru — anii cei mai rodnici şi de glorioase împliniri din istoria noastră multimilenară —, tovarăşul Nicolae Ceauşescu s-a preocupat cu neabătută consecvenţă de punerea în valoare a uriaşelor surse de energie ale tineretului, de crearea cadrului corespunzător pentru participarea activă, responsabilă a tineretului la conducerea întregii societăţi, de asigurarea unor condiţii optime şi posibilităţi neîngrădite tinerilor spre a-şi afirma personalitatea şi a-şi împlini aspiraţiile şi dorinţele cele mai cutezătoare.

În comunicarea „ROLUL ESENŢIAL AL TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETARUL GENERAL AL P.C.R., ÎN ORIENTAREA ŞI AFIRMAREA VALORILOR NOI, PROFUND UMANISTE ALE CULTURII NOASTRE SOCIALISTE, ÎN FĂURIREA UNUI LARG CADRU DE CULTIVARE ŞI DEZVOLTARE A TALENTULUI CREATOR AL TINEREI GENERAŢII", tovarăşa **SUZANA GÂDEA, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste,** a subliniat că în intervalul scurt de la Congresul al IX-lea — care a deschis o nouă şi strălucită epocă în istoria patriei — în cultura română, în creaţia literar-artistică au avut loc importante mutaţii calitative. Ele exprimă, pe plan suprastructural, dinamica novatoare imprimată în toate domeniile vieţii sociale, care poartă amprenta decisivă a prezenţei tovarăşului Nicolae Ceauşescu în fruntea partidului şi statului nostru.

În climatul stimulativ al Festivalului naţional „Cîntarea României" — a arătat vorbitoarea — tinerii şi-au demonstrat virtuţile creatoare, deopotrivă, în artă şi literatură, ca şi în creaţia tehnico-ştiinţifică, realizările lor remarcabile bucurîndu-se de recunoaşteri prestigioase la nivelul naţional. Formele şi mijloacele iniţiate pentru antrenarea tineretului în activitatea de creaţie, diverse şi numeroase, şi-au dovedit viabilitatea, contribuind la includerea activă în circuitul culturii a tot mai mulţi tineri, pretutindeni în patria noastră.

În încheiere, vorbitoarea a spus: Cu încredere în viitorul măreţ al patriei, la temelia căruia, alături de strădaniile întregului popor, stă munca tuturor generaţiilor de pionieri de pînă acum şi a celor ce vor urma, oamenii de artă şi cultură vor sprijini în continuare, cu aceeaşi dragoste şi înţelegere, eforturile tineretului, pline de nobilă şi generoasă dăruire revoluţionară, puse în slujba înfloririi scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Prezentînd comunicarea „ROLUL U.T.C. ÎN CONDUCEREA ŞI ÎNDRUMAREA ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR DIN ROMÂNIA, ÎN FORMAREA ŞI PREGĂTIREA TINEREI GENERAŢII PENTRU MUNCĂ ŞI VIAŢĂ", tovarăşul **VASILE BONTAŞ, secretar al C.C. al U.T.C.**, a relevat:

Rod al concepţiei profund originale a partidului nostru, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, privind unirea şi mobilizarea tuturor factorilor, a energiilor lor creatoare în opera de făurire a noii societăţi socialiste pe pămîntul patriei, ocupînd un loc de mare răspundere în strategia partidului, de organizare şi coordonare unitară a activităţii maselor largi populare, a întregului popor, crearea, în urmă cu 35 de ani, a primelor detaşamente de pionieri a marcat o etapă nouă în viaţa şi activitatea tinerei generaţii din patria noastră.

Tinerii şi copiii patriei noastre — a subliniat vorbitorul — sînt beneficiarii direcţi ai concepţiei profund originale cu privire la rolul, răspunderile şi atribuţiile tineretului în societate, pe care partidul nostru a elaborat-o şi dezvoltat-o de-a lungul întregii sale istorii, dar care s-a cristalizat teoretic şi s-a materializat practic după Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Iată de ce, răspunzînd grijii neţărmurite manifestate de partid, de secretarul său general, pentru creşterea şi educarea tinerei generaţii, întregul tineret al patriei, profund devotat cauzei partidului şi poporului, acţionează neabătut, cu toată dăruirea, elanul şi entuziasmul specifice vîrstei, pentru înfăptuirea Programului partidului, a Hotărîrilor Congresului al XII-lea şi Conferinţei Naţionale ale P.C.R.,

(Continuare în pag. 6)

1949-1984

(Urmare din pag. 5)

orientarilor și indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Referindu-se pe larg la direcțiile fundamentale ale activității desfășurate în domeniul educării comuniste a tinerilor, vorbitorul a arătat că realizările obținute în formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a noilor generații sînt expresia aplicării consecvente a concepției profund novatoare, clarvăzătoare, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, potrivit căreia educația comunistă, patriotică și revoluționară a tineretului înseamnă în primul rînd educarea sa prin muncă și pentru muncă.

Prezentînd comunicarea „ACTIVITATEA EROICĂ A CLASEI MUNCITOARE, A ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR, SUB CONDUCEREA PARTIDULUI, PENTRU ÎNFĂPTUIREA MĂREȚULUI PROGRAM DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ A PATRIEI — ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI PATRIOTICE, REVOLUȚIONARE, PRIN MUNCĂ ȘI PENTRU MUNCĂ, A TINEREI GENERAȚII", tovarășul **MARIAN AVRAM, muncitor la Întreprinderea „23 August", Erou al Muncii Socialiste,** a spus:

Puteți fi mîndri, dragi pionieri, că v-ați născut, creșteți și vă formați în această epocă de mari împliniri pe care cu adîncă satisfacție o numim „Epoca Ceaușescu", ca beneficiați de cele mai bune condiții de viață, muncă și învățătura pentru a vă forma ca cetățeni de nădejde ai patriei noastre.

Aveți datoria să fiți la înălțimea încrederii pe care partidul, întreaga societate o au în forțele voastre, în entuziasmul și dăruirea de a continua opera înaintașilor, de a duce mai departe făclia progresului și civilizației pe pămîntul scumpei noastre patrii.

Voi veți fi muncitorii, inginerii, tehnicienii de mîine, cărora le sînt deschise porțile unui viitor luminos, la realizarea căruia sînteți chemați să vă aduceți întreaga voastră contribuție!

Intitulată „PREOCUPAREA PARTIDULUI ȘI STATULUI NOSTRU, PERSONAL A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, PRIVIND CREȘTEREA ROLULUI FEMEII ÎN EDUCAREA COPIILOR ȘI TINERETULUI — VIITORUL NAȚIUNII NOASTRE SOCIALISTE", comunicarea prezentată de tovarășa **ANA MUREȘAN, membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., președinta Consiliului Național al Femeilor,** a scos în evidență semnificația deosebită a aniversării a 35 de ani de la crearea Organizației Pionierilor, subliniind că aceasta se înscrie printre marile înfăptuiri ale anilor socialismului, încununînd statornica preocupare a Partidului Comunist Român, încă de la făurirea sa, pentru creșterea și educarea tinerei generații în spiritul dragostei față de patrie, popor și al înaltelor idealuri comuniste.

Aniversarea la care participăm ne prilejuiește o nouă evocare a momentului istoric decisiv pe care îl reprezintă Congresul al IX-lea al partidului, de cînd în fruntea partidului și statului a fost ales, prin voința unanimă a comuniștilor, a întregului nostru popor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiul cel mai iubit al națiunii române, patriotul înflăcărat, militantul revoluționar, omul de mare omenie, devotat trup și suflet cauzei partidului, idealurilor socialismului, cel care din fragedă tinerețe și-a consacrat viața și munca libertății, independenței și propășirii patriei.

În acest moment sărbătoresc, a subliniat vorbitoarea, femeile din patria noastră își îndreaptă gîndurile pline de recunoștință și prețuire către secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care veghează permanent pentru ca tînăra generație să beneficieze de roadele dezvoltării și înfloririi țării, să fie crescută și educată într-un climat politic, social și etic nou, revoluționar, propriu orînduirii noastre socialiste.

De asemenea, ne manifestam profunda recunoștința față de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru minunatele condiții de care se bucură femeia-mamă, pentru sprijinul pe care partidul și statul nostru îl acordă familiei în îndeplinirea marilor sale îndatoriri educative. Femeile sînt, totodată, profund recunoscătoare tovarășei Elena Ceaușescu pentru grija permanentă pe care o poartă destinelor și viitorului națiunii, pentru dragostea caldă cu care înconjoară familia, toți copiii țării, pentru ca aceștia să aibă cele mai bune condiții materiale de creștere și educare, pentru a-și însuși comorile științei și culturii, de a se forma ca patrioți înflăcărați, ca cetățeni de nădejde ai patriei de mîine.

„ROLUL ȘCOLII CA PRINCIPAL FACTOR DE CULTURĂ ȘI CIVILIZAȚIE ÎN PREGĂTIREA MULTILATERALĂ PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ A COPIILOR ȘI TINERETULUI PATRIEI" s-a intitulat comunicarea susținută de tovarășul **ION TEOREANU, ministrul educației și învățămîntului.**

Beneficiind de o concepție științifică unitară, originală, al cărei autor, unanim recunoscut, este secretarul general al partidului, de o îndrumare nemijlocită și un sprijin permanent din partea tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, școala românească contemporană își îndeplinește cu cinste menirea ce-i revine în societate, a spus vorbitorul. Începînd cu grădinițele și terminînd cu instituțiile de învățămînt superior, aceasta asigură tinerelor generații pregătirea pentru muncă și viață, le dezvoltă respectul și pasiunea pentru activitatea producătoare de valori materiale și spirituale, dorința de participare activă la opera de înflorire multilaterală a patriei.

Vorbitorul s-a referit apoi pe larg la eforturile deosebite pe care le fac partidul și statul nostru pentru crearea condițiilor necesare accesului neîngrădit la învățătură, la cuceririle științei și culturii, pentru desfășurarea la un nivel calitativ superior a procesului instructiv-educativ, pentru integrarea învățămîntului cu cercetarea științifică, producția și practica social-politică.

În continuare, vorbitorul a spus: În organizarea și desfășurarea complexei activități de instruire și educare a tinerelor generații se află încorporat, alături de eforturile școlii, valorosul și permanentul ajutor al organizațiilor revoluționare de copii și tineret. Aniversarea împlinirii a trei decenii și jumătate de multilaterală și rodnică activitate a Organizației Pionierilor ne oferă plăcutul prilej de a-i aduce, în numele Ministerului Educației și Învățămîntului, al tuturor slujitorilor școlii, un cald omagiu pentru tot ceea ce a întreprins și întreprinde pe linia înfăptuirii politicii școlare a partidului și statului nostru.

În comunicarea „EDUCAȚIA PATRIOTICĂ, REVOLUȚIONARĂ, PRIN MUNCĂ ȘI PENTRU MUNCĂ, ÎN SPIRITUL IDEALURILOR COMUNISTE, PREOCUPAREA CENTRALĂ A ACTIVITĂȚII ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR", tovarășa **VIORICA GALANTON MOROȘAN, președintele Consiliului municipal București al Organizației Pionierilor,** a arătat: În complexul și dinamicul proces de construcție care înglobează, sub conducerea partidului, toate forțele societății noastre socialiste, organizațiile de pionieri, consiliile și comandamentele pionierești din capitala patriei, deplin conștiente de marile sarcini încredințate de partid, personal de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au acționat și acționează pentru creșterea contribuției lor active la înfăptuirea politicii partidului, la mărețul efort al poporului nostru pentru construirea societății socialiste și comuniste, pentru progresul general al țării.

Folosim și acest prilej — a spus în continuare vorbitoarea — pentru ca, în numele celor aproape 300 000 șoimi ai patriei și pionieri care trăiesc și învață în Capitală, precum și al tuturor cadrelor care le îndrumă activitatea, să ne exprimăm adînca recunoștință și caldele noastre mulțumiri tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășei Elena Ceaușescu, pentru condițiile minunate de muncă, învățătură și viață create, pentru dragostea și grija părintească cu care îndrumă tînăra generație, viitorul patriei socialiste.

În încheiere, vorbitoarea a spus: Acum, cînd întregul nostru popor se pregătește să întîmpine cu mărețe fapte de muncă cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, precum și cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, pionierii Capitalei își reafirmă hotărîrea de a urma neabătut exemplul luminos de patriot înflăcărat și revoluționar consecvent al secretarului general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a învăța și a se pregăti cu elanul caracteristic vîrstei lor tinere, pentru a deveni, peste ani, demni urmași ai celor care, prin eroismul și spiritul de sacrificu manifestat în măreața operă de construcție a socialismului și comunismului în patria noastră, dau o pildă de înălțător patriotism și devotament nemărginit față de cele mai înalte idealuri ale partidului, ale întregului popor.

*

Într-o atmosferă însuflețitoare, participanții la sesiunea omagială au adresat, la încheierea lucrărilor, o telegramă tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

Cei prezenți au scandat îndelung „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu — Pace!", „Ceaușescu — România ocrotesc copilăria!", au aclamat cu multă căldură pentru partid și secretarul său general, reafirmînd sentimentele de nețărmurită dragoste, stimă și recunoștință pe care tînăra generație, întregul nostru popor le nutresc față de conducătorul iubit al partidului și statului nostru.

TOT ÎNAINTE!

În cadrul acțiunilor pionierești dedicate aniversării a 35 de ani de la crearea primelor detașamente de pionieri din România, în toate unitățile de pionieri a avut loc finalizarea etapei de masă a amplei acțiuni de educație patriotică „Tot înainte", fiecare detașament raportînd în fața colegilor din unitate cum și-a îndeplinit obiectivele cuprinse în ordinul de acțiune. Manifestarea a continuat cu pasionante concursuri pe teme de istorie a patriei și partidului, tehnico-aplicative, de îndemînare, de orientare turistică etc. Totodată au fost desemnate detașamentele fruntașe, precum și echipajul care va reprezenta unitatea în următoarea etapă a acțiunii — etapa pe localitate.

De pe traseele marii acțiuni pionierești am primit numeroase relatări despre succesele repurtate de pionieri la faza de masă, succese despre care au raportat în fața careului unității.

TRANSMITEM DIN JUDEȚELE GALAȚI, HUNEDOARA, MEHEDINȚI, NEAMȚ, SATU MARE, SĂLAJ:

Sintem urmașii unui popor eroic. Combinatul siderurgic din Galați este vizitat cu mult interes de pionierii gălățeni și de grupuri de copii veniți aici din alte județe (imaginea 1 a fost realizată într-o asemenea vizită de subredacția pionierească din municipiu). Și la Șantierul naval Galați, peisajul industrial le apare tinerilor vizitatori uriaș, măreț. Conduși de gazde – membri ai Comitetului U.T.C. de pe șantier –, pionierii au urmărit „pe viu" fluxul tehnologic, trecînd prin marile ateliere de confecționat și asamblat, apoi pe la cala de montaj și au admirat nave petroliere care așteaptă să fie lansate. În convorbirile avute cu gazdele, comuniști și uteciști, muncitori fruntași, pionierii unităților din municipiu au aflat că șantierul a împlinit nu de mult 90 de ani de existență. Cunoscînd, în anii socialismului, o dezvoltare fără precedent, șantierul a făcut să înflorească o multitudine de meserii, practicate de oameni competenți, mecanici, electricieni, sudori, frezori, armatori, tubulatori ș.a. Aici s-au construit sute de nave care astăzi brăzdează apele lumii. Copiii au cunoscut întîmplări adevărate din viața constructorilor navaliști, fapte grăitoare ale acestor oameni, care prin inteligență și curaj, prin cutezanță revoluționară au realizat produse competitive. Astfel au aflat, impresionați, cum o platformă de foraj maritim a rezistat uneia din cele mai puternice furtuni de pe Marea Neagră • Pionierii de la Școala generală **Letca,** județul Sălaj, au organizat recent o dezbatere închinată marii noastre sărbători de la 23 August, pe care au intitulat-o „Tineretul pe baricadele luptei pentru eliberarea socială și națională, antifascistă și antiimperialistă". În vizitele efectuate de pionieri, pe platforma industrială a municipiului **Zalău,** muncitorii i-au primit cu drag pe oaspeții lor de la Școala generală nr. 1 din **Șimleu Silvaniei,** școlile generale nr. 1 și 7 din **Zalău,** școlile generale nr. 1 și 2 din **Jibou** și de la Școala generală **Gîlgău pe Someș.**

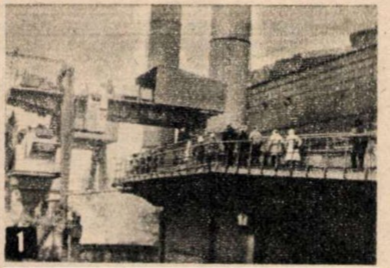
1

Pionieri în anii de lumină. Sub acest generic și-au înscris faptele pionierii pe frontul învățăturii și creației tehnico-științifice etc., care și-au asumat angajamente concrete și le-au îndeplinit cu rezultate foarte bune. Printre ei se află și membrii detașamentului clasei a VI-a D, de la Școala generală nr. 3 din **Satu Mare.** Ei alcătuiesc un colectiv **model,** cum îl numesc copiii din școală (foto 2) • Pionierii școlilor generale din localitățile mehedințene **Vînjuleț, Obîrșia-Cloșani, Balta, Oprișor, Fîntîna Domnească, Burila Mare, Devesel** s-au angajat să lupte împotriva mediocrității și să realizeze o promovabilitate de sută la sută. Pînă la această oră au reușit din plin, spre bucuria și mîndria lor • Printre cutezătorii care au înscris sub genericul „Pionieri în anii de lumină" valoroase lucrări de creație tehnico-științifică se află și constructorii de rachetomodele de la Școala generală **Corcova,** realizatorii lucrării „Moară de vînt" de la Școala generală **Șovarna,** precum și cei ai „generatorului de frecvență" – lucrare realizată la Școala generală nr. 8 din **Drobeta-Turnu Severin.**

2

Ștafeta generațiilor. „Pionierii, iubitori ai culorilor, de la școlile generale nr. 2, 3, 27, 5, 6, 9, 26, 12 din municipiul **Piatra Neamț** – ne scrie pioniera **Irina Stahie** de la subredacția „Petrodava" – au creat frumoase picturi murale la Casa pionierilor și șoimilor patriei din **Săbăoani,** la Școala generală din **Slobozia—Roznov** și, mai recent, la Școala generală din comuna **Ceahlău.** Pictura care decorează, de pildă, interioarele școlii de la poalele legendarului **Ceahlău** se constituie din două mari lucrări colective și 62 de lucrări individuale (foto 3 și 4). Tinerii artiști au surprins în creațiile lor aspecte din activitatea pionierească, imagini inspirate din marile realizări ale socialismului, frumusețile și bogățiile plaiului românesc, dorința lor de pace, prietenia cu toți copiii lumii". Această generoasă ștafetă a generațiilor capătă o tot mai mare amploare. Pionierii din **Piatra Neamț,** de pildă, au întocmit schițele-proiecte ale noilor lucrări murale, au procurat materialele, au stabilit grupurile de lucru ale pionierilor plasticieni și au început lucrările unor noi fresce care vor înfrumuseța o clinică de copii și secția de pediatrie de la una din policlinicile din municipiu. De asemenea se realizează o frescă la Școala generală nr. 6 din **Piatra Neamț.** Toate aceste creații vor fi definitivate în etapele următoare ale acțiunii „Tot înainte" din acest an.

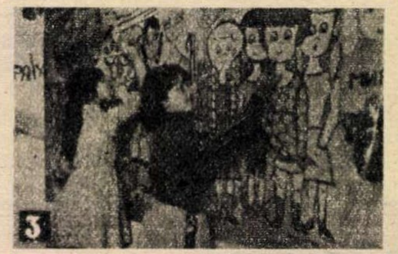
3

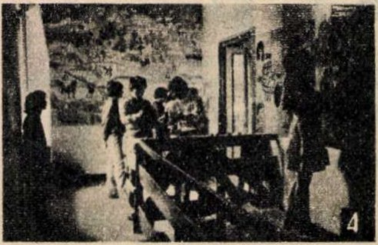
4

Cinstim patria, partidul și poporul. O suită sărbătorească de spectacole, care înscriu noi ritmuri pionierești în Festivalul național „Cîntarea României", îmbogățesc sub acest generic ediția actuală a acțiunii „Tot înainte". Printre ele se înscriu spectacolele prezentate de pionierii din localitățile mehedințene **Strehaia, Porțile de Fier II, Gruia, Baia de Aramă, Cujmir,** care au jucat pe scenă cu sălile arhipline, fiind îndelung aplaudați de spectatori • Spectacole ca „Te slăvim, patrie socialistă", prezentat de pionierii din **Șimleu Silvaniei,** „Un cîntec pentru țara-mea", prezentat de către pionierii artiști din **Jibou,** „Sălajul în anul 40 al libertății noastre", spectacol prezentat de pionierii din **Zalău** se înscriu printre succesele recente ale iubitorilor cîntecului și dansului de pe meleagurile sălăjene • În imagine (5) îi puteți vedea pe talentații pionieri din grupul de muzică tînără de la Școala generală nr. 6 din **Deva,** într-un spectacol de succes la sala „Arta" din municipiu.

5

FOTO-SEMNAL

1

2

Membrii cercului „Construcții de mașini", de la Casa pionierilor și șoimilor patriei **Rm. Vîlcea,** cunosc de acum satisfacțiile victoriei. Anul trecut au obținut un premiu la concursul de creație tehnică „Start spre viitor". Oare ce surpriză frumoasă ne vor face în acest an? Colegii lor fotoreporteri ni-i prezintă pe cîțiva în imaginea **„Și noi iubim tehnica" (foto 1).**

„Aici va fi grădina noastră de legume", precizează fotoreporterii Școlii generale din comuna **Călinești-Argeș** (foto 2). La această oră, semințele așezate în straturile frumos orînduite au și răsărit.

Pionierele **Dorina Radu** și **Ionela Vlad** ne sugerează că **„Tropicul trece și pe la Hunedoara".** În sprijinul afirmației lor, ne trimit o imagine din microsera Casei pionierilor și șoimilor patriei, unde cresc multe plante exotice pe care floricultorii le îngrijesc cu pasiune (foto 3).

În imaginea **„Ne mîndrim cu ei"** (foto 4), tot cele două reportere de la subredacția „Tot înainte" ne fac cunoștință cu detașamentul clasei a V-a A de la Școala generală nr. 3. Acesta este compus în exclusivitate din sportivi înotători, membri ai echipei clubului sportiv școlar din localitate. Aproape toți sînt deținători ai trofeului „Banca de onoare".

Atenție!

Reamintim că fiecare imagine trebuie semnată de autorul ei. Din unele case ale pionierilor și șoimilor patriei ne sosesc imagini semnate doar „Cercul foto".

• Nu uitați prim-planurile cu două-trei personaje.

• Înainte de a declanșa, potriviți-vă cu atenție aparatele foto pentru a asigura claritatea imaginii.

3

4

Calendar eroic
8 MAI

Cu inimile pline de lumina marilor împliniri contemporane, copiii patriei, alături de întregul nostru popor, îndreaptă gînduri de profundă cinstire, în aceste zile de mai, către aniversarea unei zile de seamă, înscrise cu litere de glorie în istoria patriei noastre: 8 Mai 1921, momentul făuririi Partidului Comunist Român. Partidul s-a născut din voința poporului român, a clasei muncitoare de a schimba o lume nedreaptă, de a înlătura exploatarea, de a asigura egalitatea și demnitatea oamenilor, de a angaja România pe calea progresului, a socialismului.

Mișcarea muncitorească și socialistă s-a dezvoltat și s-a afirmat tot mai activ în viața politică și socială a țării încă din secolul trecut. În anii următori primului război mondial, ca rezultat al avîntului revoluționar al maselor, determinat de adîncirea contradicțiilor sociale, economice și politice ale regimului burghezo-moșieresc, a apărut necesitatea creării unui partid revoluționar, capabil să organizeze și să conducă clasa muncitoare și toate celelalte categorii de oameni ai muncii în lupta pentru drepturi economice și libertăți democratice, pentru înfăptuirea unor profunde schimbări în structurile social-politice și economice ale țării.

Partidul Comunist Român are profunde rădăcini în istoria poporului nostru pe care l-a slujit întotdeauna cu abnegație și eroism. Despre acest act de importanță covîrșitoare, din mai 1921, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, spune: „Făurirea Partidului Comunist Român - moment de însemnătate crucială în istoria României - a încununat îndelungatul proces de maturizare, clarificare ideologică și organizare politică parcurs de mișcarea noastră muncitorească după înființarea, în 1893, a Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, în legătură indisolubilă cu răspîndirea ideilor socialismului științific. Zămislit într-o perioadă de avînt revoluționar, Partidul Comunist Român - creat prin hotărîrea Congresului de la 8 Mai 1921 de transformare a partidului socialist în partid comunist - a ridicat pe o treaptă superioară lupta proletariatului și a celorlalte mase muncitoare, a dat un puternic impuls dezvoltării conștiinței lor de clasă, exercitînd o puternică influență asupra evoluției ulterioare a României contemporane (...) Întreaga perioadă de după crearea Partidului Comunist Român a fost jalonată de bătăliile de clasă purtate de proletariat, de ceilalți oameni ai muncii împotriva exploatării și asupririi burghezo-moșierești, a dominației capitalului străin, pentru drepturi, libertăți democratice și un trai mai bun, pentru libertatea și independența patriei."

În calendarul luminos al luptei partidului sînt înscrise momente de seamă precum luptele minerilor din Valea Jiului - 1929, precum luptele ceferiștilor și petroliștilor din 1933, precum neuitatul Mai 1939, precum eroica rezistență împotriva fascismului.

În focul luptei au crescut și s-au afirmat generații de revoluționari,

NOAPTE FIERBINTE

Evocare de MARIA ARSENE

Acțiunea fusese hotărîtă pentru noaptea aceea. Era o noapte caldă de sfîrșit de iulie, cu stele adunate parca mai multe ca de obicei deasupra portului improvizat, cu țîrîitul neputincios al greierilor care nu reușeau să acopere hărmălaia.

Planul era aparent simplu, dar deosebit de periculos: Stancu, hamalul, primise sarcina să ducă în port zece tuburi cu lichid detonant. Introduse în calele umplute cu benzină de înalt grad octanic, după douăzeci și patru de ore, învelișul tubului se înmuia și, lăsînd conținutul în atingere cu combustibilul destinat avioanelor fasciste, producea explozia.

Zece tuburi, aduse de un tovarăș de legătură din Capitală, trebuiau să fie ascunse de Stancu cu grijă în sumanul de pînză, ca să nu le turtească, așa cum îi spusese și tovarășul din București, cu care se întîlnise în forfota pieței. Odată ajuns cu explozibilul la dană, hamalul urma să-i dea patru bucăți lui Florea, mecanicul de la pompa de țiței, alte patru Păunei, femeia de serviciu din vamă, iar două să le oprească el.

Așadar, planul era aparent foarte simplu: cîte un tubuleț de carton presat - nici cît o țigară - va fi azvîrlit într-o cală de șlep umplută cu benzină pentru avioane hitleriste.

•

Lipie e trecut de doisprezece ani. Băiatul ăsta al nimănui este încălțat cu opinci din cauciuc, legate pînă sub gleznă cu nojițe de sfoară. Are pantaloni cazoni de căpătat, peticiți cu bazoane mari pe fund și genunchi, în stare să mai primească un puști ca el între baierile uriașe strînse de-o curea de hățuri reformată. Lipie mai are un surtuc într-o culoare nedefinită și o „cichie" (un briceag turcesc cu lama lată și-ncovoiată, montată pe un mîner scurt de lemn). În inventarul din buzunare se găsesc de asemenea: nasturi ofițerești, arșice lustruite, gumă de praștie și multe altele, multe...

Lui Lipie îi lipsesc însă cel mai mult un tată și-o mamă care să aibă grija de el. Tatăl lui, fost acar în halta de cale ferată din port, a murit accidentat, căzînd în Dunăre cu un butoi de vopsea alunecat dintr-un vagon deschis, butoi care l-a lovit în cap, trimițîndu-l la fund: maică-sa a pierit un an după aceea, răpusă de tuberculoză (în mahala i se spunea bolii ăsteia foame). Lipie n-are mătuși, nici unchi, veri sau verișoare, după cum a fost lipsit de frați și surori. Deci nu are pe nimeni. Lipie e ajutat de muncitorii din mahalale, fiecare după cum poate.

Pe la unul doarme o săptămînă, la altul i se cîrpesc zdrențele. Bolduș, de pildă, hamalul de la dana cerealelor, încărcat și el cu familie grea, îl ține iarna și-i dă să mănînce. Tache, hamalul de la încărcatul cărbunilor în șlepuri, îl găzduiește mai mult vara.

Lipie nu știe nici să citească, nici să scrie. Din aritmetică cunoaște numărătoarea pînă la zece. Din gramatică pronumele reduse la „eu", „tu" pentru cîte un partener de joacă, „dumneata" pentru nea Bolduș, Tache și nevestele lor și „ăia" pentru boieri, polițiști, jandarmi și grănicerii din port.

Singura lui dorință e să aibă un leu pentr-un sfert de lipie caldă care-i place tare mult. De unde și porecla.

•

- Ți-a intrat în cap ce-ți spun, măi Lipie tată, că nu-i de joacă, ci de viața mea și-a altora.

- Mi-a intrat.

- Așa. la pachetul ăsta cu țigări... Ai început cumva să te dai la fumat?

Lipie își scutură capul a scîrbă.

- Bine că nu te-a prins păcatul ăsta. la pachetul cu țigări și bagă-l ușurel în buzunar! Să nu te-mpingă gîndul cel rău să-ți vîri vreuna în gură! Încet, mă, să nu le sfărîmi! Hai cu mine acum! Ce mă-ntrebi unde? Să mă conduci pînă om trece de pod către strada care merge spre port...

- De ce, nene Stancule?

Stancu îl împinse ușurel de umeri la drum.

- Hai, mă, și nu mai iscodi! Mi-e urît să merg singur. Am de lucru noaptea asta la încărcarea petrolului. Vezi... Auzi ce-ți zic? Dacă... Mă Lipie, băiete, fii cu urechea la mine! Așa! Dacă mă oprește vreun scatiu de polițist, nu caști gura la mine, ci te duci, nu fuga, ci cu pas liniștit, la nea Bolduș... Îl găsești acasă. Îi spui că m-a luat poliția și-i dai... Bagă-ți bine-n cap. Lipie tată, îi dai pachetul cu țigări, fără să umbli la el, că nu mai ajungem să ne uităm unul în ochii altuia. Înțelegi?

- Înțeleg.

- l-auzi! Și ce-ai vrea tu totuși să-ți iau, mîine cînd oi veni de la lucru? Hai, spune!

- O lipie, nene. Nu una întreagă. Un sfert, că-mi ajunge dacă-i caldă.

- Stancu?... Măi Stancule, tu ești?

- Eu, Păuno. Cum e?

- Bine.

- Ține... Îs patru țigări. Ai grijă să nu le strivești!

Pe Florea l-a găsit, ca de obicei, la pompă. Cerceta cu grijă garnitura țevii care aspira zeama groasă din conducta subterană și o vărsa în calele șlepurilor acostate la-ncărcare.

de luptători dîrji pentru cauza poporului, pentru idealurile Partidului Comunist Român. Pentru tînăra generație constituie un prilej de adîncă mîndrie să știe că încă din tinerețe s-a afirmat, ca un dîrz luptător comunist, ca revoluționar plin de abnegație pentru libertatea și fericirea poporului, pentru propășirea țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, eroul și ctitorul României contemporane, al celei mai mărețe și înfloritoare epoci din istoria patriei noastre. Cu inimile pline de lumina marelui zbor de bărbăție și încredere în viitor, care a rămas în istorie ca momentul creării Partidului Comunist Român, tînăra generație îndreaptă gînd de profundă recunoștință către partid, către secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, aducînd totodată omagiul recunoștinței și al cinstirii față de lupta eroică a clasei noastre muncitoare, a comuniștilor care și-au închinat întreaga lor viață celor mai înalte idealuri, slujirii neabătute a patriei, a idealurilor partidului.

Înscrise în istorie rămîn
Acele clipe cînd pe-al nostru plai
S-a făurit în însoritul Mai
Partidul Comunist Român.

Sub raza acelui Mai nepieritor, pășim spre viitor cu fermitate și dăruire, urmînd zi de zi luminosul exemplu, sfaturile și îndemnurile celui mai iubit prieten și îndrumător al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ale tovarășei Elena Ceaușescu, pentru a ne dovedi urmași demni ai comuniștilor – pe drumul de glorie și lumină. pe drumul noilor bătălii și împliniri, pentru comunism, pentru fericirea poporului și propășirea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Baia Mare,
„Monumentul ostașului român".

Iași,
„Monumentul independenței".

Istorie

Istoria românilor,
Istoria poporului,
Istoria Ta, Țară,
Mi-a povestit despre Rovine,
Călugăreni,
Grivița, Mărășești, Carei...
Mi-a povestit despre eroii
Pe care-i regăsim astăzi
În eroii muncii înălțînd
tot mai sus tricolorul
marilor ctitorii ale
socialismului
pe locurile unde au luptat
nebiruiți strămoșii.

Ioana **Nan,**
clasa a VI-a,
Școala generală 14. Oradea

După ce-i restituise pachetul cu țigări, Lipie se despărțise de nenea Stancu chiar la podul de peste canalul unde se descărcau lemnele la depozit.

Dinspre stăvilar începu să bată o briză aspră, sărată, aducînd un iz pofticios de pește prăjit.

– Mă, încotro? strigă la el Bărboi, agentul căpităniei de port. Nu știi că nu-i voie să treci podul fără autorizație?

Lipie știa că fără permis nu se poate intra în port. Era vreme de război. De la funcționarul vamal și pînă la hamalul care muncea la dană, toți aveau legitimație. Asta era ordinul hitleriștilor, care se făcuseră stăpîni în port și voiau să aibă control și asupra celor care intrau.

– Trec doar pe malul istălalt al canalului după scoici, încercă Lipie să-l convingă pe agentul căpităniei.

– Lasă-l, dom' Bărboi, interveni milos santinela, un mobilizat bătrîn, pe fața căruia se vedeau umbrele multor suferințe. E Lipie. Cine nu-l cunoaște pe aici? Copil flămînd și făr' de carte. Nici n-o ști cum se scrie „sătul".

– I-auzi, mă, ce spune moșul ista cu armă. Așa-i?

– Nu știu carte, zise Lipie.

– Dă-i voie, dom' agent.

– Dacă-l iei pe răspunderea ta... Te privește! N-am văzut, nu știu, n-am auzit.

Domnul Bărboi își răsuci vîrful mustăților, apoi întoarse spatele.

Macaralele scrîșneau, ridicînd din stiva de pe mal butoiașele cu ulei de motoare și depunîndu-le pe covertile de fier; pompele de vacuum gemeau și oftau, absorbind cu cinci guri băutura tare, în stare să poarte printre nori aripile de metal ale păsărilor de război; garda militară hitleristă grohăia comenzi și insulte; hamalii înjurau și strîngeau pumnii și fălcile de ciudă; stelele se îngrămădiseră buluc, deasupra danei, privind cu sute de ochi de argint spre toată forfoteala de jos, acompaniată de invizibila orchestră a greierilor.

– Tu! Mă, tu de colo, ce cauți pe șlep?

Stancu a privit atent la insul răsărit deodată în fața lui. Era Dudă, agentul Siguranței, vulpoi bătrîn, care-i cunoaște pe toți hamalii din port. A tăcut cîteva clipe, apoi i-a răspuns, căutînd să pară cît mai liniștit.

– Lucrez la încărcare.

Dudă rîse gros:

– Ce cauți, mă, la calele cu benzină, cînd tu muncești la șlepul cu ulei? Ia vin' mai aproape să văd ce ai prin buzunare!

– Nu caut nimic, dom' Dudă, nu mă cunoști tălică?

– Te cunosc, mă, dar de-un timp... Am și eu ordin... Să nu vină hamalii cu chibrit și tutun, că ne facem scrum... Hai, nu te mai codi, că mi-e degrabă! Ridică mîinile în sus, să-ți fac percheziție! Măăă! Unde fugi? Stai! Stai, tîlharule, bolșevicule!

*

După ce-și umplu buzunarele cu o jumătate duzină de scoici mari, Lipie vru să intre în oraș. Dar pînă s-ajungă la pod, se răzgîndi. „Dau o fugă pînă la nea Stancu și-i duc scoicile. Are să le dea mîine, cînd s-o întoarce de la lucru, tușei Mița, nevastă-sa; să le fiarbă ori să le frigă", gîndi băiatul. Nu i-a făgăduit nea Stancu o lipie caldă? Se cuvine să se arate și el recunoscător cu ceva. Poate i-ar fi făcut o mai mare bucurie cu un crăpcean sau o farfurie de baboi... Dar n-avea cu ce să-i prindă și nici permis de pescuit pe canal... Nea Stancu... Ce om de treabă! De cîte ori n-a mîncat și a dormit la el? Are cinci copii. Cel mai mare să tot fie de zece ani. Și tușa Mița l-a așezat pe el, Lipie, la masă, alături de ei și i-a împărțit din ciorbă, mămăligă și feliile de pepene.

Dar gîndurile băiatului se împrăștiară cînd dădu cu ochii de bazinul de iernat, magaziile de sare, dana cărbunilor, feribotul pe stînga și... Ce-o fi gălăgia asta? De ce a sunat sirena de alarmă? Și de ce aleargă soldații lui Hitler spre baracă? Și... Cine-i omul ăla care... Cu un furtun...

– Înapoi! Nu vă apropiați! Înapoi!

Peste zece militari hitleriști, printre care și dom' Dudă, agentul, stau și se uită neputincioși la Stancu, hamalul, care zvîrle șuvoi de benzină albastră – să ia foc numai cît o privești – peste șlepuri, peste cheiul nepavat, peste caporalii și sergenții cu zvastică ce nu îndrăznesc de teama provocării unui incendiu să tragă cu arma și încearcă să-l înconjure, să-l surprindă pe la spate.

Stancu zvîrle roată ploaia de benzină. Garda militară dă înapoi, dar unul dintre ei reușește, dintr-un salt, să treacă pe sub avalanșa țîșnită din furtun și să se apropie amenințător de el.

Hamalul își dă seama că va fi prins și anchetat cu strășnicie. Nu-i e teamă de schingiuirile de la anchetă, de judecata Tribunalului militar, și nici de moartea care nu-l va ierta. Nu va vorbi. Dar vulpoii Siguranței vor cerceta toate firele din port. Ar putea să cadă prinși și alții... Tovarășii lui de luptă, comuniști din micuțul orășel de pe malul Dunării... Legătura din București... Familia lui... Soția și copiii care vor fi bătuți, schilodiți, siliți să mărturisească ce știu și ce nu știu.

– Haalt! urlă neamțul ajuns acum sub lumina reflectorului electric.

Este un caporal voinic, care – cu arma prinsă de țeavă ca un ciomag – se apropie cu ochi de ucigaș spre hamalul de la dana petrolieră.

Stancu se arată pirpiriu la trup, muncit și flămînd. Doar inima și curajul sînt de el. Va încerca să se bată cu namila aceea în uniformă, să-i țină piept, să reziste pînă... Pînă ce? Nu știe încă, dar...

– Fugi, nea Stancule!

Cine a strigat? Hamalul întoarce capul. Îl vede pe Lipie care a smuls felinarul roșu din coada ultimei cisterne a convoiului de ulei garat alăturea și se-ndreaptă cu el spre chei.

– Lipie, ce cauți, mă, aici și ce vrei să faci?

N-a mai avut timp să primească răspuns. Învîrtind felinarul, Lipie la azvîrlit, spărgîndu-l zob de spinarea de oțel a șlepului îmbîcsit de benzină. A țîșnit o flacără scurtă, apoi o bubuitură ce dezlănțui un suflu cumplit de puternic, urmată de munți de vîlvătăi care se întind repezi, șerpuitori, cuprinzînd malul și vasele ancorate...

PIONIERI ÎN ÎNTRECERILE „DACIADEI"

FINALA PE ȚARĂ

A CUPEI „PIONIERUL" LA ÎNOT, EDIȚIA 1984

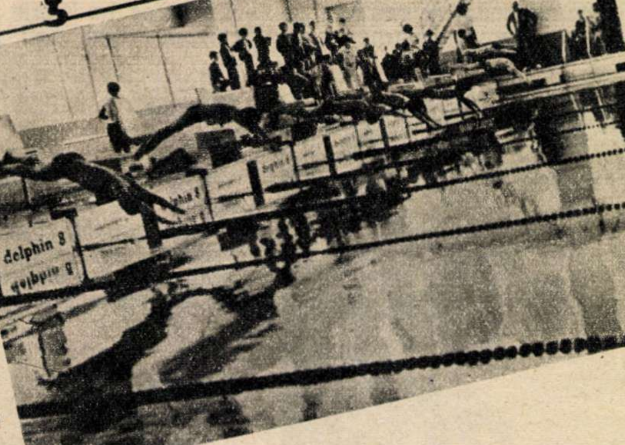

CONSTELAȚIA PIONIERII

– Concurenții din seria a treia, la start!

Din grupul de copii ce stau în „țarc" și-și așteaptă rîndul se desprind opt băieți de-o... șchioapă care, în șir indian, pășesc țanțoș, cum le stă bine unor sportivi ca ei, și se postează, fiecare, în dreptul culoarului pe care a fost repartizat.

– Pe culoarul unu concurează Laurențiu Șerban, din Galați. Pe culoarul doi, Virgil Lipan, din Hunedoara. Pe culoarul trei...

Rînd pe rînd, pe măsură ce crainicul îi anunță, micii înotători salută publicul care-i răsplătește cu aplauze. Apoi, după ce și ultimul dintre ei a fost prezentat, la un fluier al arbitrului-coordonator toți deodată urcă pe locurile de start.

– Atenție! Fiți gata!...

Brusc, sub bolta înaltă a bazinului de înot se face liniște deplină. O liniște în care se simte și mai bine, plutind în aerul saturat de vapori, o încordare maximă. Privirile tuturor spectatorilor care au ocupat pînă la refuz marea tribună ce-și urcă băncile pînă sub tavan, ale oficialilor, ale celorlalți concurenți de pe băncile special rezervate lor sînt ațintite asupra celor opt. Aceștia, aplecați mult în față, stau încremeniți, ca niște statui, pe locurile de start. O secundă, două, trei, timp în care cei doi arbitri de start verifică din ochi poziția fiecărui concurent. Apoi, dintr-o dată, în sală răsună strident „vocea" unui claxon aidoma cu cel de „Dacia" și, în aceeași clipă, într-un vacarm de nedescris – o adevărată furtună sonoră – cei opt țîșnesc, săgeți vii, în apa limpede și caldă, cu reflexe verzi-albăstrii, a bazinului.

– Hop! Hop! Hop! Hop!...

Din tribună, opt antrenori deodată, pe tot atîtea tonalități, își îndeamnă, fiecare, concurentul. Li se adaugă glasurile părinților, ale colegilor, ale celorlalți spectatori care și-au ales repede preferații. Cei opt înotători însă nu par să mai aibă nevoie de încurajări. De fapt, mai tot timpul cu capetele cufundate în apă, nici nu-i sigur că îi aud pe susținătorii lor. Dar asta nu le scade cu nimic elanul. Bat din mîini într-un ritm frenetic și, în învolburări de apă, înaintează spre capătul celălalt al bazinului. Pînă pe la jumătate se mențin cam pe aceeași linie. Dincolo de acest prag însă, doi dintre ei se distanțează net. Bătălia se dă acum între aceștia. Care va ajunge primul la „sosire"? Sala vuiește. Spectatorii se ridică în picioare. Arbitrii de la „sosire" se ridică și ei de la mese și, cu cronometrele în mîini, se apropie, fiecare în dreptul culoarului lui, de marginea bazinului. Moment de maximă tensiune. Cei doi concurenți mai au de străbătut doar cîțiva metri și încă nu se vede, nu se poate spune care va fi primul. Aparent, ating pereții bazinului în aceeași clipă. Dar pe tabela electronică, pentru care o sutime de secundă e suficientă pentru a departaja net un concurent de altul, apare mai întîi timpul realizat de băiatul de pe culoarul patru.

– Cîștigă seria Virgil Lipan, reprezentantul județului Hunedoara, cu 44 secunde și 51 de sutimi, cel mai bun timp de pînă acum la liber! – anunță crainicul la stația de amplificare. Deocamdată el se situează pe locul întîi, dar mai sînt încă patru serii la această probă și surprizele nu sînt excluse.

Urmează seria a patra, apoi a cincea, a șasea, a șaptea. Și fiecare dintre ele e la fel de spectaculoasă și de palpitantă. Previziunea crainicului se adeverește nu o dată, ci de vreo patru-cinci ori. În aceste serii, cîțiva băieți realizează timpi mult mai buni decît Virgil Lipan care trece, rînd pe rînd, pe locul doi, apoi pe trei, apoi și mai jos. După „bătălia" băieților urmează cea a fetelor, și ea desfășurată tot în șapte serii. Apoi, după proba de liber, vin, la rînd, alte patru: de bras și de spate, precum și două ștafete – de 4 x 50 metri liber și de 4 x 50 metri mixt, fiecare dintre acestea desfășurîndu-se atît pentru băieți cît și pentru fete.

*

Așa a arătat și în aceasta a constat, în mare, ediția 1984 a finalei pe țară a Cupei „Pionierul" la înot, care, după părerea unanimă a specialiștilor, e cea mai importantă și mai eficientă competiție pionierească de performanță, așteptată an de an cu nerăbdare și cu multe speranțe de afirmare de numeroși antrenori și de sute de copii din întreaga țară, componenți ai cluburilor sportive școlare, care s-au dedicat practicării acestui frumos și complex sport olimpic. De data aceasta la întrecerile desfășurate în noul și modernul bazin olimpic din Reșița au luat parte 104 înotători, cîte patru băieți și cîte patru fete din douăsprezece județe ale țării (Arad, Brașov, Brăila, Caraș-Severin, Cluj, Constanța, Galați, Hunedoara, Maramureș, Prahova, Sibiu și Timișoara) și din municipiul București, copii de pînă la opt ani. Dar, deși atît de mici ca vîrstă, participanții s-au dovedit mari ca sportivi.

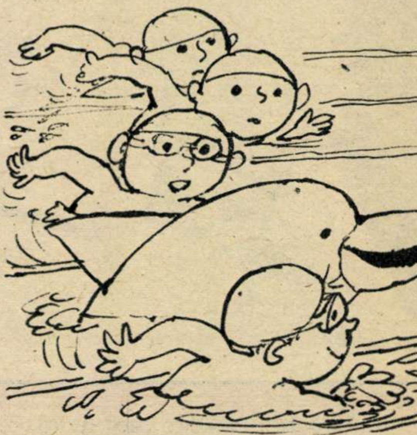

Beneficiind de condiții excelente de concurs (între care, pe lîngă dotările noului bazin, s-a evidențiat în mod deosebit prestația de înaltă calificare a brigăzii de arbitri din Reșița), cei 104 înotători și-au disputat întîietatea, cele șase titluri de campioni republicani la individual, cele cinci locuri întîi pe echipe, distincțiile și premiile oferite de organizatori (C.N.O.P. și

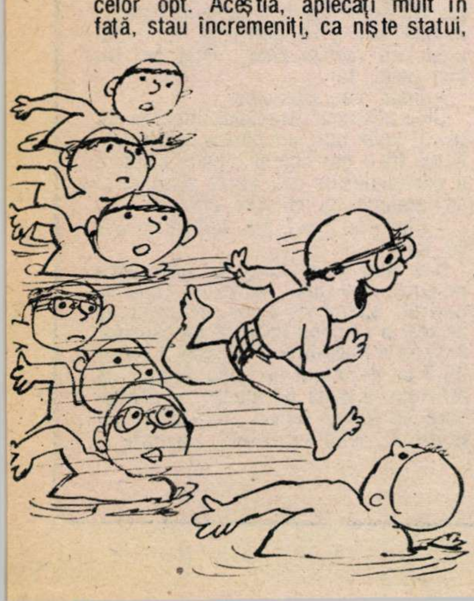

DIPLOMA
DIPLOMA
DIPLOMA
DIPLOMA
DIPLOMA